

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κανονάριον - Έπετηρίς

2020 - ΒΚ'

ΕΤΟΣ ΕΝΕΝΗΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΔΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΗΝ ΙΔΝΟΥΔΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὅρας 10 καὶ ἢ νῦν ὅρας 14

1. Τετάρτη. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον»· ἀπόλυσις «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ...»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. ‘Ο προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ» (δίς) καὶ «Οὐκ ἐπησχύνθη» (ἄπαξ), καὶ τοῦ ἄγιου Βασιλείου 3 προσόμοια «Ο ἐπωνύμως κληθεὶς» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἄγιου «Σοφίας ἐραστής», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα*

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἄγιου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα: α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τοῦ ἄγιου «Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Οὐκ ἐπησχύνθη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις «Ο ἐν τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμᾶν».

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἀκολουθίας μετὰ τὴν εἰσοδον τοῦ ἑσπερινοῦ συχνάκις ὑπάρχουν στιχηρὰ ἰδιόμελα διὰ τὴν λιτήν· κατὰ τὰς διατάξεις ὅμως τοῦ Τ.Μ.Ε. εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἀλλὰ τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἴδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν του δ' ἥχου, καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «Ο μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρημῶν) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεός» καὶ τοῦ ἀγίου (ἄνευ εἰρημῶν) μὲ στίχον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὡδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρημοὶ τῆς θ' ὡδῆς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αὗνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσαμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Ο τῶν ὅλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὡδήν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ιαν., «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κλσ. β' 8-12). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ διπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἀγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδοκῶν χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἴνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

΄Ακολουθία τῆς δοξολογίας
ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους*

Μετὰ τὸ «Εὐλογητός ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:

τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἄγιου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἴνδικτου, ἥχος δ', πρὸς τὸ «Οὐρανοθεῖς»,

«Οἱ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, / Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, / τὴν ἐνιαυσίον εὐλόγησον περίοδον, / σῷζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίομον, / πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, / καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, / εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Εὐθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογὴ στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἔξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἔξαιρέσει τῆς ἔκτης αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸς ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, προείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχροίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

* Αναλυτικαὶ διατάξεις διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπισήμων τελετῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀπελεύθητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὅντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὅντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμίᾳ καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἰσόδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὅμβρους εἰρηνικούς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δῶρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινούς καὶ εὐνοράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δός ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ δύμονίᾳ βεβαίᾳ τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δινάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἥν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἀναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυτις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτῶν καὶ τῶν μεθεορτῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

2. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτῶν ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τοῦ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε T.M.E., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, εὰν ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰδοὶ τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον».

2. Πέμπτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ρώμης († 335), Θεαγένους († 320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφὶμ ἐν Σάρωφ († 1833).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐθρ. ζ' 1-6).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Πέμπτης διακαινούμενον (Ιω. γ' 1-15).

3. Παρασκευή (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὅρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι (βλέπε ταύτας μετὰ τὸν ὅρθρον τῆς 5ης Ἱαν.). Εἰς τὴν α' ὥραν «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. ᩴ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (Τ.Μ.Ε., δη Ιαν., §1), ἀλλὰ σήμερον ἀντὶ τοῦ «Ἀπεστρέψετο ποτὲ» λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς σ' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾶ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατεῖσου»).

Ωρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α' Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης Ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην» (ὁ πρῶτος στίχος «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον

«Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἄπαξ), καὶ εἴτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλὰξ κατὰ στίχον. Εἴτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εύχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυτις. Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

4. Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἀγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἴρημῶν αὐτοῦ)· ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὥδης, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» ἄπαξ*

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὰ καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὐ τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς όρείθροις» μετὰ τοῦ οἶκου «Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά», ἀ ζήτει τῇ 2ῃ ἢ τῇ 5ῃ Ιαν., καὶ τὸ συνοιξάριον τῆς 4ης τοῦ μηνός. Άντι καταβασιῶν ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ είρημοι τῆς γ', σ', καὶ η' ύδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' «Ἀνάρχου γεννήτορος» καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστιν»· ἔξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ ἀπόστιχα στιχηρὰ τοῦ Μηναίου· «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομιλογεῖσθαι», τρισάγιον κλπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» ἄπαξ.

* Τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπολυτίκιον τῶν ἀποστόλων καταλιμπάνεται ὡς στερούμενης τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν ἰδιομέλου δοξαστικοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ «συνήθη» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §29). μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον». Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «Οἱ καλῶς διακονήσαντες» (Α Τμ. γ' 13-δ' 5). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής» (Μτθ. γ' 1-6), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούϊα».

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων († 305), Συγκλητικῆς ὁσίας († 350). Ἡχος δ'· ἔωθινὸν ζ'

T.M.E., Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων, περίπτωσις β' §§4-6, καὶ διατάξεις Θεοφανείων, περίπτωσις δ' §32.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών»· κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «Προεόρτια ἄσματα» κ.λπ. (ζήτει τῇ 2ᾳ Ἱανουαρίου), Δόξα, «Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην» (2ος Ἱαν.), Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ»· εἰσοδος κ.λπ.: ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ» (3 Ἱαν. εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ): ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀπεστρέφετο ποτέ».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετο ποτέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἀπεστρέφετο ποτέ»· [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τὸ ἀτ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ό ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «Χριστὸς μολεῖ πρός τὸ βάπτισμα» ἄνευ τῶν εἰρημῶν, μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσωθίουν κάθισμα «Οὐ μέγας ὑετός»· ἀφ' οὐ τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον» μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρημὸς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οὐτι ἥραν τὸν Κύριον» καὶ τὸ προεόρτιον «Πᾶς ὁρίθρα σε ποτάμια» (2ας Ιανουαρίου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ιορδάνου καὶ Ἐρμωνίου ἀπὸ ὅρους μηροῦ», β) «Εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλήθος ἥχους ὑδάτων», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τῶν αὖνων «Ιωάννη βαπτιστά», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὧδης τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἀπεγράφετο ποτέ» καὶ τοῦ ὁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «Νῆφε ἐν πᾶσι» (Β' Τιμ. δ' 5-8) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μρ. α' 1-8).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν «Αἴνετε», καὶ τὰ λοιπὰ ως συνήθως.

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἴερός ὁ μέγας Ἅγιασμός, ὃς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἅγιασμοῦ ὁ ἴερεὺς βα-

πτίζει τρὶς ἐν τῷ ἥγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὅρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε», τὸ δόπιον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἴτα ὁαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἥγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον». Εἴτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἀγιασθῇ, ἐνῷ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰδησις. «Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐσθίομεν ἔλαιον, πίνομεν καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ» (Τυπικὸν πρωτοψάλτου Κωνσταντίου, 1851, σ. 88).

6. Δευτέρα. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ἀπεστρέφετο ποτέ»· κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις».

Εἰς τὸν ἐπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὑπέκλινας κάραν».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρόν». Προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· μετ' αὐτὸ δ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ». Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἔνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξε' (66ου) ψαλμοῦ, ὃς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» δλόκηρον. Εἴτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «Ἐίπεν Ἡλίας»· μετ' αὐτὸ δ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ οἵ τις' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἄμαρτωλοῖς καὶ τελάναις», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ δοποίου «Ποῦ γάρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ηβ' (92ου) ψαλμοῦ

«Ο Κύριος ἐβασίλευσεν», ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» διλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ σ' ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὅποιον (ἄνευ συναπτῆς καὶ τρισαγίου) τὸ προκείμενον καὶ ὁ Ἀπόστολος τοῦ ἑσπερινοῦ, «Ἐλεύθερος ὃν ἐκ πάντων» (Α' Κορ. θ' 19-27). Εὐαγγέλιον τὸ τῆς θ' ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ» (Λκ. γ' 1-18). Ή ἐκτενής καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ» κ.λπ., μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸν ἐκ παρθένου ἥλιον».

«Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» τρίς. Ἀπόλυσις «Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα ώς ἀκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον εἴτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου», τὸ προκείμενον «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφότεροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰδομῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστῃ ὡδῆ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου». ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, οἱ εἰδομοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν εἴτα οἱ εἰδομοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον»* καὶ ψάλλομεν τὰ ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Νάματα Ἰορδάνια», Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ Χριστός». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ», κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: δῆς Ἰαν., «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἴδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἅγιασμὸς ὡς χθές, ἀλλὰ κοντάκιον τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀπόλυτις τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1) Τὸ Μηναῖον, τὸ ἰσχῦον Τυπικὸν Βιολάκη (Τ.Μ.Ε. Ἰαν. 6, §3) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικὰ ὁρίζουν τὸν μέγαν Ἅγιασμὸν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἰαν. 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

* ‘Οσάκις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἰνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς» καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἰνῶν, χωρὶς νὰ προσθέτωμεν ἑτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἔξαντληθούν οἱ στίχοι τοῦ ρν’ ψαλμοῦ.

2) Μετά τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἵερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἀγιασμός, ἐνῷ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλὰξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' ὡδῆς «Τριάδος ἡ φανέρωσις».

3) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ιανουαρίου ἀπόλυτος λέγεται ἡ τῆς ἔορτῆς.

7. Τρίτη (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδούμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων §§5-7 καὶ §35).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυτος «Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδούμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν δρόθον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. Ἐκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ο ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, διὰ τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, οὐ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ διὰ τοῦ Προδούμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὡδῆς τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἶρμοι «Στείβει θαλάσσης». Ἄντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου (Τὴν τιμιωτέραν), οἱ εἶρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἔορτῆς «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ώς χθές), εἴτα ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Προδούμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ο τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Υπὲρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ διὰ εἶρμος «Μεγάλυνον, ψυχή μου,... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ώς χθές. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ’ ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ Προδρόμου, 7ης Ιαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλώλῳ εἶναι» (Πρξ. ιθ' 1-8). Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν» (Ιω. α' 29-34). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φᾶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ιανουαρίου).

2. *Eἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς 13ης Ιαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».*

8. Τετάρτη. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινάς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τυπικά διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: μεθέορτος, Λειτουργίας Μεγ. Σαββάτου (Ρωμ. ζ' 3-11).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου διακαινησίμου (Ιω. γ' 22-23).

9. Πέμπτη. Πολυεύκτου μάρτυρος († 295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἱ.).

Ἀπόστολος: μεθέορτος, Παρασκ. δ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιθ' 1-7).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. ιβ' ἐβδομάδος Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

10. Παρασκευή. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης († 395), Δομετιανοῦ Μελιτενῆς († 602)· Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου οἰκονόμου Μεγ. Ἐκκλησίας.

Ἀπόστολος: μεθέορτος, Τετάρτης ε' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιγ' 13-24).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτέρας σ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

11. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου († 529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τοῦ ὁσίου, Παρασκ. β' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. σ' 17-23). Καταβασίαι οἱ είρημοι «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμωτέραν». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ» ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, ὃ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φᾶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Τατιανῆς μάρτυρος († 226). Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305). Ἡχος πλ. α', ἔωθινὸν η'

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις Θεοφανείων §36 καὶ §§8-10) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια, τοῦ ὁσίου, Δόξα, «Ἐν Ιορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 «Ὑμνον νῦν μεθέορτον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (ζήτει εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς λιτῆς 6ης Ἰαν.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ιορδάνῃ». Ἀπόλυτικις «Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν Ιορδάνῃ». [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ᾽ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς (12ης Ἱαν.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῆς ἑορτῆς (6 Ἱαν.) μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν»· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μεσῷδιον ἔόρτιον κάθισμα «Οὐ μέγας ὑετός» (Ἰαν. 12)· ἀφ' οὗ κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ω τῶν ὑπέρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ -διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα* – τὰ 4 ἴδιόμελα «Φῶς ἐκ φωτός» κ.λπ. (τῶν αἰνῶν τῆς 6ης Ἱαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπίσω», β) «Τί σοι ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ιορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπίσω;», Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἔφυμνιών αὐτῶν, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὧδης τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς].

* 'Ως πρὸς τὰ ψαλτέα μεθέορτα τῶν αἰνῶν σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς. α) Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιγράφονται ὕμνοι τινὲς ώς μεθέορτοι, ἀλλ' οὕτω καλοῦνται ὕμνοι τῆς ἑορτῆς, ἐφόσον ψάλλονται κατὰ τὴν μεθέορτον περίοδον. β) Εἰς τὰς μεθέορτους ἡμέρας ὑπάρχουν προσόμοια τινὰ (πρὸς τὰ «Αἱ ἀγγελικαὶ» καὶ «Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ») ώς ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ ὅρθου, τὰ ὄποια κατ' ἀκριβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «Πᾶσα πνοή» οὕτε εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέρασα», ώς ἐμφαίνεται ἐν τῇ Παρακλητικῇ καὶ ώς γνωρίζουν καλῶς οἱ μύσται τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. Βλ. καὶ Ήμερολόγιον τῆς Ἐκκλ. τῆς Ελλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐν Ἰορδάνῃ», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σῆμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ· Εὐαγγέλιον δομοίως, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «”Αξιον ἔστι”. Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φᾶς». «Πληρωθήτω». «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

13. Δευτέρα. Ἐρμύλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων († 315).

Σημείωσις. Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινά καὶ Ραϊθώ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐτοῖς τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: παραπλειφθείσ, Κυρ. γ' ἐπιστ. (Ρωμ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετ. Ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

14. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινά καὶ Ραϊθώ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἀπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ιαν. 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἴτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναῖον ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὅρθῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ὧδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Τὰ δεῖθρα ἡγίασσας»· ἀφ' σ', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὅρθου, ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀνευ τοῦ ἀγιασμοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» καὶ κοντάκιον «Ἐπεφά-

νης σήμερον». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: παραλειφθείς, Κυρ. β' ἐπιστ. (Ρωμ. β' 10-16). Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. β' Ματθ. (Μτθ. δ' 18-23). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ»· ἀπόλυσις, ώς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰδήσεις. 1. Ἐπὸ αὐτοῖν μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἀγίων) ἀρχεται ψάλλομένη ἡ Παρακλητική.

2. Ἐπὸ αὐτοῖν ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς Υπαπαντῆς, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκου», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μῆτραν παρθενικήν» (ζητεῖ 2 Φεβρ.).

15. Τετάρτη. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. π' ἐβδ. ἐπ. (Εβρ. ι' 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 35-41).

16. Πέμπτη. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πεντίππου, Ἐλασίππου κ.λπ. μαρτύρων (β' αἱ.). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πράξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 1-20).

17. Παρασκευή. † Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις († 1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθον Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἀγίου ἀνὰ 4. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Χέρσον ἀβυν-

σοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις» (Ἐβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. σ' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

18. Σάββατον. † Ἄθανασίου († 373) καὶ Κυρίλλου († 444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἐσπερίων ψάλλεται τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἥχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ»· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐργοις λάμψαντες» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὅρθον, Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). κανόνες, δὲ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἀγίων· καταβασίαι οἱ εἰρόμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: 18ης Ιαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἐβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Үμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἴγυπτου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ιουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἱεροδιακόνου τοῦ Πατμίου. Ἡχος πλ. β', ἔωθινὸν θ'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐργοις λάμψαντες»· κοντάκιον «Τεράχαι μέγιστοι».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΠΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ ὁσίου «Εὐφραίνου, Αἴγυπτος», Καὶ νῦν, «Τίς μη μακαρίσει σε». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Οσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «Τῆς ἐρήμου πολίτης», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ὁσίου· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ὁσίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιατέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὸ τοῦ ὁσίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8*, Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Τῆς ἐρήμου πολίτης» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος Κυρ. κθ' ἐπιστ., «Οταν δὲ Χριστὸς φανερω-

* Εἰς τοὺς αἰνους ψάλλονται τὰ 8 ἀναστάσιμα (Τ.Μ.Ε., Τυπικὴ διάταξις τῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀκολουθίας, σελ. 57), διότι ἡ ἀκολουθία τοῦ μηναίου εἶναι μὴ ἔօρτάσιμος (μὲ σταυροθεοτοκία) καὶ δὲν ἔχει στιχηρὰ διὰ τοὺς αἰνους.

θῆ» (Κλσ. γ' 4-11). Εὐαγγέλιον Κυρ. ιβ' Λουκᾶ, «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην» (Λκ. ις' 12-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

20. Δευτέρα. † Εύθυμιον ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἔξ "Ἀρτης".

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ ψαλτηρίου): τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύφραίνου ἔρημος» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν δρόθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμπτης δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φᾶς» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: δόμοιώς, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ίς' 17-23). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Τρίτη. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 662), Νεοφύτου μάρτυρος († 305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος: παραπειφθείσ, Κυρ. δ' ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 18-23).

Εὐαγγέλιον: παραπειφθέν, Κυρ. δ' Ματθ. (Μτθ. η' 5-13).

22. Τετάρτη. Τιμοθέου ἀποστόλου († 96), Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 628).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, 22ας Ιανουαρίου (Β' Τιμ. α' 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 7-13).

23. Πέμπτη. Κλήμεντος ἰερομάρτυρος ἐπισκ. Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος († 312), Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ († 1540).

Ἀπόστολος: παραπειφθείσ, Κυρ. ια' ἐπιστ. (Α' Κορ. θ' 2-12).

Εὐαγγέλιον: παραπειφθέν, Κυρ. ια' Ματθ. (Μτθ. ιη' 23-35).

24. Παρασκευή. Ξένης δόσιας (ε' αι.). Βαβύλα ιερομάρτ. (γ' αι.), Φίλωνος ἐπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. πα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ιακ. β' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 45-53).

25. Σάββατον. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) († 390).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ἔβδομάδος «Τίς μὴ μακαρίσει σε»· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν τὸ ἀπολυτίκιον «Ο ποιμενικὸς αὐλός» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι' 1-9)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ἵεράρχου· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰώνων «Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ. ἥχος α', Δευτέρᾳ ἑσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν»· Ἀπόστολος: τοῦ ἵεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: δόμοις, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ. Ξενοφῶντος δόσιον καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ζ' αι.)· Κλήμεντος δόσιον τοῦ Ἀθηναίου († 1111). Ἡχος βαρύς, ἔωθινὸν ι'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο ποιμενικὸς αὐλός»· κοντάκιον «Θεολόγῳ γλώττῃ σου».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὑπὸ τὴν σήν, δέσποινα». Ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ως τῆς ἡμᾶν ἀναστάσεως». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ωδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι΄ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τὸν ἀναστάντα Κύριον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ι΄ ἐωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ᾠδου κάθιδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. λβ' ἐπιστ., «Πιστὸς ὁ λόγος... εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν» (Α Τιμ. δ' 9-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε΄ Λουκᾶ, «Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ» (Ακ. ιθ' 1-10).

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

27. Δευτέρα. † Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἐλλείποντα στιχηρὰ ζήτει εἰς τὴν 13ην Νοεμ., λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ

τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «'Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς». Εἰς τὸν δρόθρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἄμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» ('Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοστόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «'Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ἰεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπειτεν ἀρχιερεύς» ('Εβρ. ζ' 26 - η' 2). Εὐαγγέλιον: δόμοιάς, 13 Νοεμ., «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα» ('Ιω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

28. Τρίτη. Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ' αἱ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: παραπειφθεῖς, Κυρ. ιβ' ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιε' 1-11).

Εὐαγγέλιον: παραπειφθέν, Κυρ. ιβ' Ματθ. (Μτθ. ιθ' 16-26).

29. Τετάρτη. Ἡ ἀνακοινιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἰερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἀπόστολος: παραπειφθεῖς, Κυρ. ιγ' ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ις' 13-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 14-24).

30. Πέμπτη. † Τῶν τριῶν ἰεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἰερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823). Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 30 Ἰανουαρίου §§1-3.)

Σημείωσις. Ὡς δρίζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἰερομάρτυρος Ἰππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «Μακαρίζομέν σε» (Παρακλητική, ἥχος πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῶν ἀγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «‘Ως τῶν ἀποστόλων ὄμότροποι».

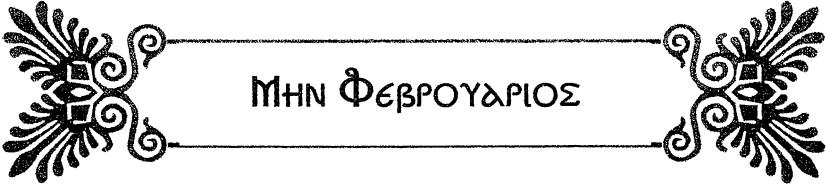
Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀμφότερα τὰ ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, «Ως τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναιώφ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 30ῆς Ιανουαρίου «Ἐγὼ εἴμι ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναιώφ τάξεως. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν),² ὡς εἰς τὸ Μηναιῶν. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς ἥχον β' εἰρμολογικόν, εἴτα ἡ θ' ὁδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναιώφ· δὲ εἰρμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιαὶ καὶ γράμματι». Ἐξαποστειλάρια καὶ αὗνοι ὡς ἐν τῷ Μηναιώφ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἶσοδον, ἀπολυτίκια «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο Μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, 18 Ιαν., «Μημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον δόμοίως, 30 Ιαν., «Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

31. Παρασκευή. Κύρου καὶ Ιωάννου τῶν ἀναργύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἔξι μαρτύρων († 251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτᾳ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. πρ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. α' 1-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις' ἑβδομ. Ματθ. (Μρ. π' 1-10).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι καὶ ἑννέα
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Σάββατον. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος († 250). Βασιλείου Θεοσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου († 1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ο μάρτυρς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἥχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»

‘Ως ἀγκάλας σήμερον πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάω λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

‘Απόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σεπτ. 2 (‘Ρωμ. η' 28-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 34-37, 42-44). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. “Οπον τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἄγιος Τρύφων ἢ ὁ ἄγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου συμφάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. ‘Απὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητική.

3. ‘Ἐν τῇ νέᾳ ἑκδόσει τοῦ Μικροῦ Εὐχολογίου ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (2013 καὶ ἔξης), εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ ἔχει προστεθῆ καὶ εἰδικὴ εὐχὴ διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ὄδατος.

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἡχος πλ. δ'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ο μάρτυρας σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 3 «Λέγε, Συμεών» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ο τοῖς χερούβιμ ἐποχούμενος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀπόλυσις «Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός-ἡμῶν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται καὶ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς· εἴτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα «Νηπιάζει δι' ἔμε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Δὲν ψάλλονται εὐλογητάρια, ἀλλ' εὐθὺς μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «Οπι ηὐλόγηταί σου». Ή ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου· εἴτα τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ τὸ «Πᾶσα πνοή».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἡν ἄνθρωπος ἐν Ιερουσαλύμοις» (Λκ. β' 25-32), ὃ ἀναγινώσκεται ἀπὸ τῶν βημοθήρων· μετ' αὐτὸν «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὃ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό, ὃ στίχος «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη» ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς η' φωδῆς μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπὸ γ' φωδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ

μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὐ σέβεται τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· (ἀντὶ τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια «*Ἄκαταληπτὸν ἐστίν*» μέχρι τοῦ «*Κατελθόντ’ ἐξ οὐρανοῦ*», ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρωνόν μου τὴν ψυχὴν*» συμψάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θεοτόκης (ὅ εἰρημός καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἴτα ὁ εἰρημὸς «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*» (ἄπαξ) καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Πνεύματι τῷ ἴερῷ*» (δίς).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προοσόμιοια 3 «*Νόμον τὸν ἐν γράμματι*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ὄγημά σου ἐν εἰρήνῃ· διτὶ εἰδὸν οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, δὴ τοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*»· β) «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ*», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἀκοιβῶς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον «... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαιού Συμεών...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὑψους κατῆλθες*», «*Χαῖρε, πεχαριτωμένη*» καὶ εὐθὺς τὸ κοντάκιον «*Ο μήτραν παρθενικήν*». Εἴτα τὸ τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: 2ας Φεβρ., «*Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας*» (Ἐβρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «*Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς*» (Ακ. β' 22-40).

Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι*» (ἀντὶ τοῦ *"Αξιον ἐστίν"*). Κοινωνικὸν «*Πο-*

τήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτῆριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ἀλληλούια»): «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως. Ἀπόλυτις ως ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἑκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63).

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἥως τῆς ἀποδόσεως στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς».

3. Δευτέρα. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς προοφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822).

Ἄπόστολος: παραπειφθείσ, Κυρ. ΙΖ' ἐπιστ. (Β' Κορ. σ' 16-Ζ' 1).

Εύαγγέλιον: τῶν ἀγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. Τρίτη. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου († 436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ († 868), Ἀβραμίου ἰερομάρτυρος († 347).

Ἄπόστολος: παραπειφθείσ, Κυρ. Ιη' ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 6-11).

Εύαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. Ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. Ιβ' 18-27).

5. Τετάρτη. Ἀγάθης μάρτυρος († 251). Πολυεύκτου Κωνσταντινουπόλεως († 570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774).

Ἄπόστολος: ἡμέρα, Τετ. Ηγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 1-11).

Εύαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. Ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. Ιβ' 28-38).

6. Πέμπτη. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἱ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου († 891).

Α'. Συνήθης τάξις

(διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυ-

πικὰς διατάξεις» §§52-63). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α. Πέτρ. δ' 12-ε' 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 38-44).

Β'. Ἐόρτιος τάξις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου –προσάτου τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρικὴ συνοδικὴ λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἑόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος ἢ ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδικὸν ἑόρτασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», τύπους Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2012, σελ. 169 καὶ ἔξης (ἴδιᾳ περὶ τῶν ψαλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ἔχει μικρὸν ἑσπερινόν (στοιχεῖον μοναστ. ἀγρυπνίας), μέγαν ἑσπερινόν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων, λιτήν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυελέου, Εὐαγγέλιον ὅρθου, καταβασίας καὶ αἵνους· ὅθεν ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων ἀγίων, κατὰ τὰς συναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ἰανουαρίου καὶ τῆς 23ης Ἀπριλίου καὶ τὰς παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἄπο. 23, §§ 19-20, 30-32 καὶ 35-37). Πρobl. Τυπικὸν Γεωργίου Ρήγα, σ. 221 §2 ὑποπερίπτωσις α', καὶ σ. 205 §7· ἐπίσης «Σύντημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἔκδ. Ἀπ. Διακονίας, σ. 134-135, §§ 211-214.

3. Συνῳδὰ τῇ ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου, καταχωρίζονται ἐφεξῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς σήμερον «ἀναλυτικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμίᾳ ἀπορίᾳ περὶ τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» (ἀριθμ. πρωτ. 5636/19-11-2015) κατὰ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμόν.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Οἱ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένωραξα» ἰστῶμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν μόνα τὰ 6 στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, ἢ τοι τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Οτε ἐπινεύσει θεϊκῆ» καὶ τὰ 3 ἔτερα «Τὸ τῆς χάριτος ὄργανον» κ.λ.π., Δόξα, «Οσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, διμόχρον τῆς ἑορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ» (ζήτει εἰς τὰ ἑσπέρια τῆς 2ας Φεβρ.).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἄγίου «*Χαιροὶ ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ*» κ.λπ. –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «*Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὁμόηχον «*Σήμερον ἡ Ἱερὰ μήτηρ*» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς 2ας Φεβρ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε*». Ή ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, ὁμόηχον ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «*Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς*» (ὅρα εἰς τοὺς αὖνους τῆς 2ας Φεβρ.). τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγίου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ο ἔξαψαλμος· εἰς τὸ «*Θεός Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου «*Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [μετὰ τὴν α' στιχολ.] τοῦ ἄγίου «*Ἐπέλαμψεν ἵδού*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμοιον τῆς ἑορτῆς·

Ο ὥν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἄγιον, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὥν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίομον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

[Μετὰ τὴν β' στιχολ.] τοῦ ἄγίου «*Θείαν ἔλλαμψιν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς·

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χοιστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ Ἱερὸς Συμεὼν· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὡς Δέσποτα· Ἀννα δὲ ἡ ἀμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὅμοιον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ξωοδότα βοῶμεν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

[Μετὰ τὸν πολυέλεον] τοῦ ἄγίου «*Ο Ἱεράρχης καὶ σεπτός*», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «*Κατεπλάγη Ἰωσήφ*»·

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρούσιν κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ξωὴν ἡσπάζετο καὶ

χαιρῶν, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Εὐθὺς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὸ προκείμενον «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν» μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ «Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην». Εὐαγγέλιον τοῦ ἰεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «Ἄμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν» (Ιω. ι' 1-9). Εἶτα δὲ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ Τεραράχου», Καὶ νῦν, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», εἰς δὲ τὸν στίχον «Ἐλέησόν με δὲ Θεός» τὸ ίδιόμελον «Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου».

KANONEΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰδιμῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, δὲ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ ἰεράρχου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ». Ἀπὸ γένετος τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἄγιου «Τὸν προφήτην Ἡλίαν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν».

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ ἀκαπάληπτος μένων· χαιρῶν δὲ ὁ πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων Νῦν ἀπολύεις, δὲν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ὅρημά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' οὗ δὲ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἰεράρχου καὶ τὸ συνοικάριον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἑορταζομένου ἄγιου).

KATAVASIAI οἱ εἰδιμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· εἶτα «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἰ' Εν νόμου σκιᾶ].

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ ὄντος «Προστάτην σε θερμότατον» καὶ τῆς ἑορτῆς ὅμοιον «Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν» (ζήτει τῇ 3ῃ Φεβρ.).*

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ὄντος, Δόξα, «Οπου ἐπικληθῇ σου», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὅμόηχον «Ο παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσσας σαρκί» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν 2 Φεβρ.). Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγιου.

* Προβλ. Τ.Μ.Ε., διάταξις 2ας Φεβρ. §15.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμών αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούντα».

META THN EISODON τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένῃ», τοῦ ἵεράρχου «Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ο μῆτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἵεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Εἰς μημόσυνον»· «Εἴδομεν τὸ φᾶς», καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως. Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

7. Παρασκευή. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἱ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος († 946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 1-9).

8. Σάββατον. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου († 620 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ (ΙΣ' ΛΟΥΚΑ) ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Υπαπαντῆς. Νυκηφόρου μάρτυρος († 257). Φιλαγρίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἱ.).

Ἡχος α'- ἐωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε. 2α Φεβρουαρίου, §§ 16-19.)

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Υπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ώρισθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἄγίων μητέρων τῶν τριῶν Τεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

“Αρχεται τὸ Τριώδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἀρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριώδιου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τοις ναοῖς

πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ηὐτρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριῳδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χείρας τὸ Τριῳδίον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριῳδίου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Χαῖρε, κεχαριτωμένῃ», Δόξα, «Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ». κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4, τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου «Μὴ προσευξάμεθα» (δις) καὶ «Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ» (ἄπαξ), καὶ τῆς ἐορτῆς ἰδιόμελα 3 «Λέγε, Συμεών», Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Βεβαρημένων τῶν ὄφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ο τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Χαῖρε, κεχαριτωμένῃ», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀπόλυσις «Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἥμᾶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἥμᾶν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἐορτῆς ἀντὶ τῶν θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἔγχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (α') μετὰ τῆς ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξεως αὐτοῦ, ἡ τοι μετὰ τὸν ψαλλόμενον ν' ψαλμὸν τὰ τροπάρια Δόξα, «Τῆς μετανοίας», Καὶ νῦν, «Τῆς σωτηρίας» καὶ εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός», «Τὰ πλήθη».

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, τὰ

μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου «Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμμένον», Δόξα, τὸ ἔτερον «Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι τελώνην», Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἐορτῆς ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημὸι «Χέροσσον ἀβυσσοτόκον»· (ἀντὶ τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν τροπαρίων τῆς θ' ὡδῆς ὅπως ἐν τῇ 2ᾳ τοῦ μηνός· εἶτα «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾶ».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ Τριῳδίου «Ὑψηγορίαν φύγωμεν» καὶ τῆς ἐορτῆς «Ἐν Πνεύματι τῷ ἵερῷ» (ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 2 (κατὰ προτίμησιν τὰ τοῦ γ' ἥχου ὡς μὴ ψαλέντα ἐν τῷ ἐσπερινῷ), καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς 3 προσόμοια «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· α') «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ὄημά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, δὲ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ», Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Οὐ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐψυμνίων αὐτῶν, ὡς ἀκριβῶς ἔχουσιν εἰς τὸ Μηναῖον (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον «... δὲ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Οὐ μήτραν παρθενικήν». Εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 2ας Φεβρ. (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς). Ἀπόστολος Κυρ. λγ' ἐπιστ., «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β' Τιμ. γ' 10-15). Εὐαγγέλιον Κυρ. ις' Λουκᾶ, «Ἀνθρώποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν» (Ακ. ιη' 10-14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν ἀλληλούια»). «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Ἀπόλυτις ἡ ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. "Αν τύχη ἀγίου ἐօρταξομένου μνήμῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ Τριωδίου, κοντάκιον ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγεται τὸ «Προστασία τῶν χριστιανῶν», καθόσον καὶ ἐν τῷ ὅρθρῳ καταβασίαι λέγονται «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία, σελ. 34, ὑποσημ. 13).

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἢ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ ιρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

10. Δευτέρα. † Χαραλάμπους ἰερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία, ἐօρτάσιμος οὕσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἀπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, ζήτει Τρίτη ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκεντροῦ τοῦ ἀγίου, ζήτει 26 Οκτωβρίου «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, Σαβ. γ' ἑβδ. Ιωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ αὐτοίου ἀρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητική. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

11. Τρίτη. Βλασίου ἰερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὁρθοδοξίαν.

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. πδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Τρ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

12. Τετάρτη. Μελετίου Ἀντιοχείας († 381). Ἀντωνίου (Β') Κων/πόλεως († 901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ αηπουροῦ († 1748).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. πδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

13. Πέμπτη. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αἱ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. πδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

14. Παρασκευή. Αὐξεντίου ὁσίου († 470). Ἀβραὰμ (ε' αἱ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἱ.) τῶν ὁσίων.

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. πδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. β' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

15. Σάββατον. Ὄνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε' αἱ.), Μαῖωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲν «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. πδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, η' 8).

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ). Παμφίλου μάρτυρος († 307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἡχος β' ἐωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τοιωδίου §§4-6).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τοιωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «Ω πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτί-

κιον «“Οτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ. (ζήτει ταῦτα εἰς τὸ Μ. Ὡρολόγιον, ἐν τῷ μεσωρίῳ τῆς Α΄ Ὁρας ἢ ἐν τέλει τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξανψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «“Οτε κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (β') μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

KANONEΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, τὸ μεσῳδίον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἄφ' σ' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριῳδίου «Τὴν Μωσέως φύδην»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τῶν γηγενῶν τίς ἥκουσεν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «“Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου 3 «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν» κ.λπ., Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριῳδίου]. Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «“Οτε κατῆλθες” καὶ

* Τὸ ἐν λόγῳ κάθισμα ὑπάρχει διωρθωμένον καὶ πλήρες (μετὰ πολλῶν ἄλλων διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων) εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας ἔκδοσιν τοῦ Τριῳδίου (Ἀθῆναι 2014, σελ. 40), ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀοιδίμου Ιερέως Κων. Παπαγιάννη.

τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς πατρῷας δόξης σου». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α΄ Κορ. σ' 12-20). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «”Ανθρωπός τις εἶχε δύο νιούς» (Λκ. ιε' 11-32). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰδησις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἐβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

17. Δευτέρα. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. Τήρωνος († 307). Μαριάμνης ἀδελφῆς ἀποστ. Φιλίππου (α' αἱ.), Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας βασιλέων, Θεοστηρίκτου ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. ἐν Μυτιλήνῃ († 1795).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. πε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. β' 18-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρεω (Μρ. ια' 1-11).

18. Τρίτη. Λέοντος πάπα Ρώμης († 461). Ἅγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. πε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. γ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 10-42).

19. Τετάρτη. Ἄρχιππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. πε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. γ' 21-δ' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἔορτάζοντας τὴν ἀγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας φυλλάδος αὐτῆς.

20. Πέμπτη. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. πε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. δ' 20-ε' 20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

21. Παρασκευή. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἱ.). Εὔσταθίου Ἀντιοχείας († 360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων († 633), Ἰωάννου Κων/πόλεως († 577).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. πε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Ἰω. 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

22. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ’ αἰῶνος κεκοιμημένων ὁρθοδόξων χριστιανῶν». Ἡ εὐρεσίς τῶν ἵ. λειψάνων τῶν ἄγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423).

(Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ β' ἥχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου.)

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εἰς στίχους 6–, ἑσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου 3 («Τῶν ἄγίων μαρτύρων», «Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν», «Μεγάλη ἡ δόξα»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ’ αἰῶνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α’ θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἵλαρόν», καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἥχον πλ. δ’ τὸ «Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β’ «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω», τὸ δὲ γ’ «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν»· εἴτα εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικῶς* τὸ δ’ μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἥχου, ὡς ἔξῆς.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἡξιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι· Κύριε πρεσβείας αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Οἶμοι! οἵον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχή, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἵμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὅμματα ὁρεύοντα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνοντα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· δι’ ὃ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπτανσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἐλεος.

* Ἡ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. περὶ 4 μαρτυρικῶν εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ παρόντος ἑσπερινοῦ ὄφειλεται εἰς παλαιὸν τυπογραφικὸν λάθος, ὡς ἔχει καταδειχθῆ ὑπὸ πολλῶν μελετητῶν.

Στίχος. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐν γῆς πλαισιονυγήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ᾧ τὰ ιρωπτά τῆς ἑκάστου πράξεως, φανερὰ παρίσταται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσαι μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσῃς με.

Δόξα, «Ἄρχῃ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτόκιον «Πρεσβείας τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἥχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρημῶν εἰς τὰ ἔξῆς προσμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἑκάστης ὠδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείας τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι».

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ ἀεί».

μετὰ τὴν θ' ὠδὴν ὁ εἰρημός αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἴδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Είτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ὡς ἐν τῷ Τοιφδίῳ. Ή ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Οτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαιάων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἵερεὺς ἰστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἔξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουοςσον καὶ ἐλέησον». ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπούσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κε-

κοιμημένων εύσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιον τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«“Οπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησάμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

‘Ο ιερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ. ‘Ο ιερεὺς τὴν εὐχήν.

«Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εύσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ξήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εύσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ...»

‘Ο χορὸς τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. ‘Ο ιερεὺς «Σοφία»· «‘Ο ὁν εὐλογητός» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεός Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπα-
μοιβῆς εἰς ἥχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλού-
ια» τετράκις, δις ἀνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων
«Μακάριοι οὓς ἔξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἴτα
τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἐσπε-
ρινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλ-
τηρίου) μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Οτι σὸν τὸ κρά-
τος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου (βλέπε ἐν τέλει
τοῦ Τριῳδίου) «Ο φαιδρύνας τοὺς ἀγίους» κ.λπ. –εἰς τὸν
οἶκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον,
Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πάντα ὑπέρ ἐννοιαν». Εὐθὺς
(ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς
στάσεις δύο, Ἄμωμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ MNHMOΣΥΝΟΝ. Εἴτα ὁ ἰερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ
μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερι-
νόν. Οἱ χοροὶ τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κάθισμα «Ἀνάπαυσον, σωτῆρ
ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν
ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

ΚΑΝΩΝ. Ο ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν
μετὰ τῶν εἰδομῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «Μακάριοι
οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται», δ') «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δού-
λων σου». Ἀπὸ γ' ὧδης ψάλλεται ὁ εἰδομὸς αὐτῆς, ἡ αἵτησις,
καὶ τὸ μεσῷδιον κάθισμα «Ο δι' ἡμᾶς ὑπομείνας» μετὰ τοῦ
θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ' σ' ὧδης ὁ εἰδομὸς αὐτῆς, ἡ
αἵτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συ-
ναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλο-
γοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰδομὸς τῆς η' ὧδης «Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰδομὸς τῆς θ' ὧδης «Τὸν προδηλωθέντα»
καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «‘Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἔτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἴτα «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἥχου) «Ρύμην τοῦ θανάτου» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «‘Ο βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ώς ὁρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (διάταξις Τριῳδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ σ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου· ἀν δικαιοσύνην ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ὑμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «‘Ο βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α Θεο. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Ακ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «‘Αξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω». «Εἰδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθήτω».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ MNHMOΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν διπισθάμβων εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ Ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκουμημένων, ώς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Οἱ Ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

23. Τ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρούσιας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης († 166). Ἡχος γ', ἐωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριψδίου προσόμοια 4 «Οταν μέλλῃς ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριψδίου «Οταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἴμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε». Ἀπολυτίκιον «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριψδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Υπὸ τὴν σήν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (γ') μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριψδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριψδίου ἀπὸ γ' φύδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριψδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητήν») ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριψδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριψδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Οτι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὰ τοῦ Τριψδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἔαυτούς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ σ' ὁδὸς τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Οταν ἔλθῃς, δ Θεός». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*. Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α Κορ. η' 8-θ' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Οταν ἔλθῃ ὁ νίος τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὕσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὡῶν καὶ ἰχθύων καταλύμονεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

3. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ὡς διατάπτονται ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ἐκτὸς ἀν τύχῃ ἐօρτὴ ἡ μνήμη ἀγίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §13, καὶ τὰς διατάξεις τῆς ἐπαύριον Δευτέρας).

24. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. † Ιωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἐσπέρια προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἡ Ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὅμοιόχον α' θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ζήτει ταῦτα μετὰ τὸν δρόμον τῆς 24ης καὶ πρὸ

* Προκείμενον, ἥχος βαρύς, «Μέγας δ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ», στίχ. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, δτὶ ἀγαθὸν ψαλμός». Ἀλληλουιάριον, ἥχος πλ. δ', στίχ. α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομοιογήσει».

τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς) προσόμοια 3, «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β' «Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δανίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου», εἰς δὲ τὸ γ' «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ δόμογχον θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν» (ζήτει αὐτὸς εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24ης). Ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εὶ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰώνων ἰδιόμελον «Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου, ἐν ᾧ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30). Κανόνες δὲ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ δὲ τοῦ προδρόμου ἀνευ τῶν εἰρημῶν· ἀπὸ γ' καὶ σ' φθῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ είρημοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάρια, αἰνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλῃ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς δὲ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον διμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Ἀκούσας δὲ Ιωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Κοινωνικὸν «Εἰς μνήμοσυνον».

25. Τρίτη τῆς τυρινῆς. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ρηγίνου ἱεροῦ. ἐπισκόπου Σκοπέλου († 335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἐσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 (δεσποτικὰ 2, τοῦ προδρόμου ἐν) καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἀνευ εἰσόδου «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (σήμερον «Μνήμη δικαίου»), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «Θείας γεγόναμεν κοινωνοί», βλ. εἰς Ὁρολόγιον), καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ὡς διατάπεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριῳδιοί κανόνες τοῦ Τριῳδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας φῶδας λέγομεν τὰ δύο τριῳδια καταλιμπάνομεν τὰς φῶδας τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸς συμβαίνει εἰς τὰς φῶδας η' καὶ θ')· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης φῶδης λέγεται ὁ εἰρημὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος· εἰς τὴν β' φῶδην λέγομεν μόνον τὰ δύο τριῳδια προτάσσοντες αὐτῶν τὸν εἰρημὸν τοῦ α', «Ως ὅμβρος ἐπ' ἄγρωστιν καὶ ὥσει νιφετὸς ἐπὶ χόρτον καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ὄγματά μου» (ὁ δὲ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν εἰρημὸς τοῦ β' τριῳδίου παραλείπεται). Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ ἐν τέλει τῶν φῶδων γ', σ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. εἰς τὸ τέλος τοῦ ὅρθρου ἀπολυτίκιον «Μνήμη δικαίου», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε» (βλέπε εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια, ἥχος β', Τρίτη πρωΐ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας. Μετὰ τὴν εἰσόδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον τῆς ἡμέρας (σήμερον τὸ «Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε») [καὶ τὸ «Προστασία»]. Ἀπόστολος Τρίτης τυρινῆς (Ἰούδα 1-10), Εὐαγγέλιον ὁμοίως (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Σημειώσεις. 1. Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «Ἄλληλοινα» (γ') μετὰ στίχων, ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίου

ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε», διότι δὲν γίνεται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἀπόλυτις.

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον εἰς δσας φδὰς τὸ Τριώδιον ἔχει μόνον ἔνα κανόνα προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ’ εἰς τὰς λοιπὰς φδὰς λέγονται μόνον τὰ δύο τριώδια.

26. Τετάρτη τῆς Τυρινῆς. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει († 1575).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Εξδησις. Κατ’ ἔθος ἐπικρατήσαν εἰς ἀπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἑβδομάδος οὕτε τελεία θ. λειτουργία οὕτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτὸς ἀν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἑοσταζομένου ἄγιουν, όπότε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριώδιου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἄγιου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἴεροῦ Χρυσοστόμου.

27. Πέμπτη τῆς Τυρινῆς. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου (η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

‘Απόστολος: Πέμ. Τυροφάγου (Ιούδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: Πέμ. Τυροφ. (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

28. Παρασκευὴ τῆς Τυρινῆς. Βασιλείου ὁσ. τοῦ ὁμολογητοῦ († 750). Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτυρος († 457), Κυρανῆς νεομάρτ. τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ († 1751).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

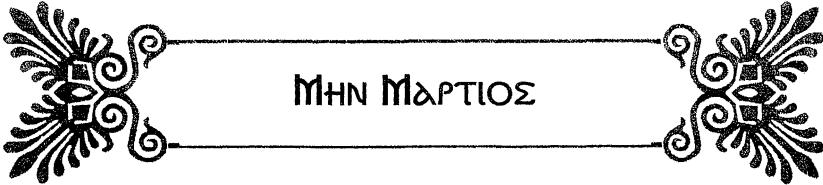
Σημείωσις. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας ἡ θ' φδὴ τῶν κανόνων τοῦ Τριώδιου εἶναι συνήθως ἐλλιπής, ύπάρχει δὲ πλήρης μόνον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας ἔκδοσιν τοῦ Τριώδιου (‘Αθῆναι 2014), ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀοιδίμου ιερέως Κων. Παπαγιάννη.

29. Σάββατον τῆς Τυρινῆς. † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἄγιων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ρωμαίου.

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην λιτήν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

‘**Η ἀκολουθία** ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριώδιῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου). Καὶ νῦν τῶν ἐσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πᾶς

μὴ θαυμάσωμεν»· ἄνευ εἰσόδου, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἔτερον προκείμενον, τὸ «Καταξίωσον» κ.λπ.. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ο Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθρον ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριῳδίου καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τὸν προδηλωθέντα»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰώνων «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὁσιακά (βλέπε ἐν τῷ Τριῳδίῳ)· Ἀπόστολος ὁσιακός, Σαβ. ας' ἑβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς' 2)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. σ' 1-13)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι».

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος († 160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων. Ἡχος δ', ἐωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., Τριώδιον §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ως εύσεβείας κήρυκας».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριώδιου 4, Δόξα, «Ἐκάθισεν Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριώδιῳ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελον «Ἡλιος ἀκτῖνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαθυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (δ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὃς συνήθως ἐν τῷ Τριώδιῳ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριώδιου ἀπὸ γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσώδια

καθίσματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' οὐ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ «‘Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰδομὸς «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «‘Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δὲ ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 3 «Οἴμοι! ὁ Ἀδάμ» κ.λπ., Δόξα, «‘Ἐφθασε καιρός», Καὶ νῦν, «‘Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ σ' ὄψη τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον* τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριῳδίῳ)· Ἀπόστολος: Κυρ. τῆς τυρινῆς, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον: ὅμοιός, «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. σ' 14-21). «‘Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἔσπερας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»· κοντάκιον «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Οἱ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «‘Ἐξάγαγε ἐκ ϕυλακῆς» τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δὲ ἥχου (ζήτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «‘Ηθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «‘Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἔσπερας) καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 2) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ (ἢ τις γίνεται

* Οἱ στίχοι τοῦ ἀλληλουιαρίου· α' «‘Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὑψιστε», β' «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ προὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Ἡ ἔκτενής «Εἴπωμεν πάντες», «Καταξίωσον» καὶ τὰ λοιπά. Ἀπόστιχα, τὸ ἴδιομελον τοῦ Τριῳδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δίς καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ο ἐνδοξαζόμενος» ἄπαξ, εἰς τὸν στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Οτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.: «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»· ὁ ἰερεὺς «Ο ὃν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ᾧ μημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὅποιου παρέχεται διὰ τοῦ ἰερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §17).

Εἰδησις. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τὸν κατανυκτικὸν ἑσπερινὸν καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἥχων ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριῳδίου.

2. † Καθαρὰ Δευτέρα. Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας Κύπρου († 326), Εύθαλίας παρθενομάρτυρος († 252).

Μνήμη Νικολάου ἰερέως τοῦ Πλανᾶ († 2 Μαρτίου 1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α' Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

“Αρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρῷ πάραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν «διὰ τὴν τῆς ἑσπέρας παράκλησιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.τ.λ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν

όνόματι *Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*», καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐθὺς* «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοονίᾳ», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἔξαφαλμον. Τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Οτι πρέπει σοι*».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος (δ' ἥχος) τὸ ἀλληλουϊάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὁρθοίζει» κ.λπ., ως ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, μεθ' ὅ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τριαδικοὺς ὑμνους** τοῦ ἥχον τῆς ἑβδομάδος. [Τὰ ἐνδοιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἥχον τῆς ἑβδομάδος (Δευτέρας τοῦ δ' ἥχον, ἢ περὶ ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Εἰς τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας α' ἑβδομάδος «*Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ*» κ.λπ.).

‘Ον’ ψαλμὸς χῦμα, τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*». Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικαὶ φόδαι κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἴτα ψάλλονται ἡ ἀναγινώσκονται, ἀνευ προϋμνίου ἡ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἔξης· εἰς ὅσας φόδας ὑπάρχουν τριώδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρηνικῶν αὐτοῦ καὶ

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ὡς συνήθως [ἐν δὲ ταῖς Ἱεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ δύο ψαλμοὶ 19 καὶ 20 ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

** Ιστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὑμνῶν γίνεται ὡς ἔξης. Τοῦ 1ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρας: «*Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*». Τρίτη: «*πρεσβείαις τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*». Τετάρτη καὶ Παρασκευή: «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*». Πέμπτη: «*πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς*»).

Τοῦ 2ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «*πρεσβείαις τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς*» ἢ «*πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου...*») ἢ «*πρεσβείαις τῶν μαρτύρων...*» ἢ «*πρεσβείαις τοῦ ἰεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*» κ.λπ.). “Ἄν ὅμως ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὄνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α', πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὕσης καὶ εἰς τὸν ὅγιον Νικόλαον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μὲ τὸ «*πρεσβείαις τοῦ ἰεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὑμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀείποτε μὲ τὸ «*διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς*».

έπονται τὰ τριψία, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς φύδας μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ' φύδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἀν μετὰ τὸ Μηναῖον ἀνεγνώσθησαν τριψία, τότε ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριψίου), αἴτησις, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*» καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἥ (Τετάρτη καὶ Παρασκευή) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς σ' φύδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἥ τοῦ τριψίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «*Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς*». Εἶτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριψίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συνοιξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η' φύδῃ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...*»).

Εἰς τὸ «*Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' φύδης τοῦ β' τριψίου, «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» καὶ στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*»· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' φύδης τοῦ β' τριψίου καὶ τὸ «*Ἄξιον ἔστιν*». Αἴτησις, καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἴνοῦσι*».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος ἀντὶ ἔξαποστειλαριού. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν] στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Όι ερεύς «*Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινήν*» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ τὸ ίδιόμελον τοῦ Τριψίου δὶς καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἥ (Τετάρτη καὶ Παρασκευή) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ίδιόμελον «*Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία*» κ.τ.λ.).

* Ιστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικά εἰς τοὺς τριαδικοὺς ὑμνούς, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ «*σῶσον ἡμᾶς*», ἀλλὰ μὲ τὸ «*καὶ σῶσόν με*» (π.χ. «*πρεσβείας τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με*», τὸ δὲ γ' πάντοτε μὲ τὸ «*πρεσβείας τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με*»).

«΄Αγαθὸν τὸ ἔξομοιογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἔστωτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»· ὁ ἵερεὺς «Ο ᾧν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

ΑΙ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ 'Ωρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν «Κύριε καὶ Δέσποτα» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «Βλέπων ὁ ληστής» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἵερεὺς «Δι' εὐχῶν», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἥχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφυμνίου εἰς ἔκαστον στίχον τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ 'Ωρολογίῳ τάξιν. Εἶτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν», τὸ «Ἄνεις, ἄφεσ», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἵερεὺς «Οτι σοῦ ἐστί», καὶ τὰ κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ δοποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν σ' ὠδὴν τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἀγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἵερεὺς «Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, μεθ' ἄς ἀρχεται

Ο ἑσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετανοίας εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [μετὰ τὰ εἰρηνικὰ λέγε, εἰ βούλει, τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «Πᾶσαν ἀμαρτίαν» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέ-

μπτη σταυροθεοτοκίον ἡ ἐν ἑκάστῃ Παρασκευῇ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος).

Άνευ εἰσόδου «Φῶς Ἰλαρόν», δὲ ιερεὺς «Ἐσπέρας», δὲ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», δὲ ιερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν» κ.τ.λ., ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον ἄπαντα τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἥχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», δὲ ιερεὺς «Ο ὁν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ δόμοιον κράτος», «Εἴη τὸ ὅνομα Κυρίου» τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, δὲ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ομδ' (144) «Υψώσω σε, δὲ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ δοπίᾳ μνημονεύεται δὲ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Ο ομδ' ψαλμὸς «Υψώσω σε, δὲ Θεός μου», καλούμενος ἐπίσης καὶ «στίχος τῆς τραπέζης», καταλιμπάνεται διὰ τὴν νηστείαν τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν¹ μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμῆμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν είρημῶν, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (τὰ τροπάρια ἑκάστης φόδης μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, δὲ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», δὲ ιερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ τροπάριον «Πάντων προστατεύεις» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἵκετευτικοὺς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «Οσιοὶ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἄγιον τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ δὲ τυχὼν ἄγιος, οὗ τινος ἐψάλλει ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἐօρταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., §13).

2. Έπίσης τὰ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τὴν ἐσπέραν ἔκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ψάλλονται μόνον τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

3. Τρίτη. Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος.

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ. Τὸ μεσονυκτικόν (ὅ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὅρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης ἀνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§ 18 καὶ 19).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. 5' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἔκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἐβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὅρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρων καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἐβδομάδα.

2. Οἱ ἐσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἔκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῆς, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἀνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικὰ εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις προηγιασμένης καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τρεῖς νηστησίμους ἡμέρας, ἀν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτεῖ (προβλ. Σύστημα Τυπικοῦ §1708 ὑποσημ. 1169, καὶ §1714 ὑποσημ. 1177).

3. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἐσπερινοῦ (τελονμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

4. Ἐὰν τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, τελεῖται προηγιασμένη (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §22), ἐν δὲ τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἑορταζόμενος ἄγιος. Ἐὰν τυχὸν προηγηθῇ καὶ ἔόρτιος ὅρθρος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» (Τ.Μ.Ε. 10 Φεβρ., 24 Φεβρ., 9 Μαρτίου, καὶ Προθεωρία §27). [Ἐπίσης εἶναι δυνατὸν μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου συμπίπτουσα ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς νὰ μετατεθῇ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ (Σύνοδος ἐν Λαοδικείᾳ ἔτους 362, κανόνες μθ' καὶ να').]

4. Τετάρτη. Γερασίμου δύσιου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ († 475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων († 273).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου καὶ ώρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εύχην «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμούσιον κράτος» ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ο ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἡ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Οἱ Ἱερεὺς «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός. Τὰ εἰδοντικά, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Νηστεύοντες, ἀδελφοί» δίς, τὸ μαρτυρικὸν «Εἴ τις ἀρετὴ» ἀπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Φεγγοβόλους ὑμᾶς» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 5) ἔτερα 3 εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρὸν» ἄνευ μέλους, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ «Κατευθυνθήτω» κατὰ τάξιν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν χορῶν· [εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἐβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.] Εἶτα ἡ ἐκτενὴς κ.λπ., ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον», καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ᾧ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Εἰδησις. Τελουμένης τῆς ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἀγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ἡ πρώτη εἴσοδος γίνεται μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου ψάλλονται τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἀγίου τῆς ἐπαύριον, εἰς δὲ τὴν ἀπόλυτην μνημονεύεται ὡσαύτως ὁ ἑορταζόμενος ἄγιος.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «Ἐχετε πίστιν Θεοῦ» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Πάντων προστατεύεις».

5. Πέμπτη. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος (α' αἱ.). Κόνωνος μάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (γ' αἱ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου († δ' αἱ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ραφάνης.

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὅρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης (6 Μαρτίου) ἀνευ προηγιασμένης.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Ἄιτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

6. Παρασκευή. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων († 845). Μνήμη τῆς εὑρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἐλένης (326).

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὁρθροῦ καὶ ὥρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα» (ῆχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἴδιομελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Δεῦτε πιστοί» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἔχου «Ο ἐνδοξαξόμενος» κ.λπ. (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τὰ 4 ἴδιομελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Δεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Οργάνω χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, Παρασκευὴ ἐσπέρας, ἔχος δ'). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ α' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκουν. Αναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἑκάστην φόρην εῖτα τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' στάσις τῶν οἴκων (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (A-Z). εἶτα «Τῇ ὑπερομάχῳ στρατηγῷ» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος:

«Πίστιν Χριστοῦ ὥσει θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε· καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος».

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος (Ιω. ιε' 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυτις, τὸ «Εὐξώμεθα», τὸ κάθισμα «Τὴν ὄραιότητα» καὶ εἶτα «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §26).

Σημείωσις. Ἡ τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β', γ' καὶ δ' ἐβδομάδος, ἃνευ ὅμως Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἔξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχῃ ἐօρταξόμενος ἄγιος·

«Ως ἀπαρχάς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

7. τ Σάββατον α' τῶν νηστειῶν. «Θεοδώρου μεγαλομ. τοῦ Τήρωνος (μνήμῃ διὰ κολλύβων θαύματος)». Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἰερομαρτύρων Ἐφραΐμ, Βασιλέως, Εὐγενίου κ.λπ. (δ' αἱ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Εἰδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρῶτον ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ Ἰ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἐσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. **Μεσονυκτικὸν** τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἄγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἐօρταξομένου ἄγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν' ψαλ-

μὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἴδιόμελα τοῦ ἄγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ' καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως】.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἥχου (τὸ νεκρώσιμον δὲν λέγεται) «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε» κ.λπ. (ζήτει ἀπαντά ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος», εἴτα [μετὰ τὸν Ἄμωμον] τὰ τοῦ ἄγίου (Τριῳδίου, Σάββατον α' ἑβδομ.) «Ζέων πίστεως», Δόξα, «Θεῖον δῶρον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἡ τὸν ἀχάρητον Θεόν». Ο ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ ἄγίου Θεοδώρου· ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἄγίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μοι»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Ἄπας γηγενῆς». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἰνοὶ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τὸν μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ σ' φόδη τοῦ πρώτου κανόνος τοῦ Τριῳδίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ ἄγίου (26 Ὁκτ.), «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν» (Μρ. β' 23-γ' 5). Καθεξῆς ἢ θ. λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Εἰς μημόσυνον». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «Ο πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Ιερατικόν). Εἴτα «Εἴη τὸ ὅνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ιστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἡ τις ὑπονοεῖται ἐν τῷ ἰσχύοντι Τυπικῷ, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἑορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς

ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ οὗ ἡ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελῆται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἀν καὶ δὲν εἶναι Ψυχοσάββατον, θεωροῦμεν ὅρθον πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀγίου ἑόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὃ ἴερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ πατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἴνα μὴ συμφάλλωνται τὰ χαρούσινα τοῖς πενθίμοις».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας († 842-5), Ἐρμοῦ ἀποστόλου (α' αἰ.). Ἡχος πλ. α' ἔωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας». Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Χαίρετε, προφῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, β' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπάκοη, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (ε')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ό ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, καὶ τὰ μεσῷδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Θαλάσσης τὸ ἔρυθραιον πέλαγος»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Λίθος ἀχειρότμητος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ τῆς ἑορτῆς «Σκιρτήσατε, κροτήσατε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ρομφαῖαι νῦν ἔξελιπον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἀσματικὸν τῆς δοξολογίας «Ἄγιος ὁ Θεὸς» κ.λπ. (ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβων εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτάνευσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἵ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν Ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἵ. ναοῦ, ὅ τε ἵ. κλῆρος καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἄπαξ τὸν Ἱερὸν ναόν, τῶν καθόνων αὐτοῦ χαριοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἑκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτίᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β') Ὁπισθεν τοῦ Ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, δρθιδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.: οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ') καὶ ἡ ἐκφωνησις «Ὦτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».

γ') Ἐν τῇ βιορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ΄) Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἥ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέᾳ) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουουσον ἡμᾶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἴερεὺς (ἢ ἢν ἥ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἔξης περικοπὰς τοῦ ὑπέρ τῆς ὁρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἥ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἥ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἥ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἥ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἥ σοφία ὡς ἐπαρογησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἣς ἡγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰώνια ἥ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰώνια ἥ μνήμη» γ’

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ ιρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείας τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

‘Ο χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἵ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας», καὶ εἴτα τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

**‘Η λιτανεία τῶν Ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν
τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰεροσολύμων**

Σχηματίζεται Ἱερὰ πομπὴ ὡς ἔξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἴτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φανούς, τὰ ἔξαπτέρουγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἴτα οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἵ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυματηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εὐρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λιτανείας ἴστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «Ἐύλογησον, δέσποτα,
τὴν ἄγιαν εἰσοδον». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «Ἐύ-
λογημένη ἡ εἰσοδος τῶν ἄγιων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων». Ὁ χορὸς «Ἄμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προ-
οίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἥν
ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει
τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας
δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ὁρίσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέ-
σεσιν εἶκοντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἴστορίαις στοιχούμενοι, τῶν
ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἑορτάζομεν. Καὶ ταύτῃ εὐχαῖς καὶ λιτα-
νείαις συνευφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς
ἐκβοῶμεν καὶ ἄσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ Ἱερὰ πομπὴ πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ
ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ
φθάσῃ εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

Σημείωσις. Λόγω τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δύναται νὰ ψαλῇ
τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως· ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκκινήσεως μέ-
χρι τῆς βορείας θύρας «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστέ ὁ Θεός»,
ἀπὸ τῆς βορείας μέχρι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «βουλήσει γὰρ
ηὐδόκησας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς
θύρας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «Οθεν εὐχαρίστως βοῶμέν
σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων».

‘Ο ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰώνια ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰώνια ἡ μνήμη» (γ').

‘Ο ἀρχιερεὺς·

Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθέτον, τὸ περιγραπτὸν καὶ ἀπερίγραπτον, καὶ τῇ μὲν θεῖκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τά τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραπτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰώνια ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰώνια ἡ μνήμη» (γ').

‘Ο ἀρχιερεὺς·

Τῶν πιστεύοντων καὶ διακηρυκευομένων, ἥ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἑκάτερον συντελεῖν ὡφέλειαν, τήν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰώνια ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰώνια ἡ μνήμη» γ'

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἥ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἵσταται ἡ λιτανεία· ὃ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν

σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τὸν οὐρανούς καὶ καθεξόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαροησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γηησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὄρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ Ἱ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. “Οταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὄρισμένον τόπον, ἵσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ χωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνοῦμενον καὶ συνδεξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἄγιαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ξωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμην.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Μιχαὴλ τοῦ ὄρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἀγίας αὐτοῦ μητρός, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

‘Ο ἀρχιερεύς·

Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἑγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ καὶ πάντων τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ ιρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἔξαιτουμένων, οἰκτιμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

‘Ο χορὸς «Ἄμὴν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα» κ.λπ.], ἐνῷ ἡ ἴ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. ‘Ο ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἴτα τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἔξῆς.

‘Αγτίφωνον α’

‘Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεξώσατο.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἡ τις οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκονστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἔχθροῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

΄Αντίφωνον β΄

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς νίοις τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια.

Ψυωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς....

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς νίοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

΄Αντίφωνον γ΄

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODON, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπεριμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς* (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ). Ἀπόστολος: Κυρ. α' νηστ., «Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος» (Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ἡθέλησεν δὲ Ἰησοῦς ἔξελθεῖν» (Ἰω. α' 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φᾶς»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ. Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ο ἀπερίγραπτος Λόγος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἐσπέραια εἰς στίχους 6, προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου 3 «Δίδου μοι κατάνυξιν» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 9) τῶν ἀγίων ἔτερα 3 «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ., Δόξα, τὸ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἴδιομελον αὐτῶν «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ ὁρθοῦ), Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον (ἐκ τοῦ ἐσπερινοῦ τοῦ Μηναίου) «Ἐργοις σκοτεινοῖς συναπαχθείς». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας ἡληρονομίαν», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἴδιομελον τοῦ Τριωδίου «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου», Δόξα, τῶν ἀγίων «Προφητικῶς ἀνεβόα» (δ ζήτει εἰς τὸν διὰ τὴν ἐπαύριον ἐσπερινὸν τοῦ Μηναίου), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου»· «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαρβιὴλ φθεγξαμένου σοι».

* Προκείμενον, ἥχος δ', οὐδὴ τῶν πατέρων, «Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», στίχ., «Οὐ δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐποίησας ἡμῖν». – Ἀλληλουιάριον, ἥχος πλ. δ', στίχ. α' «Μωυσῆς καὶ Ἄαρὼν ἐν τοῖς ἰερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ», στίχ. β' «Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν» ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς».

9. Δευτέρα. † Τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων († 320).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τοὺς αἴνους ἴδιόμελα τῶν μαρτύρων «Χορὸς τετραδεκαπύρσεντος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», Δόξα, «Ἄληθείας κρατῆρα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἄδιόδεντε πύλη» (βλέπε εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀληθινὰς τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν ὅρθρον (ἐօρτάσιμον). Ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀληθινὰς τῶν ἀγίων», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου». [Τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρ. ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημάνων καὶ ὁ τῶν μαρτύρων ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Τὸ ἔξαποστειλάριον τῶν μαρτύρων καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων «Δεῦτε μαρτυρικήν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἄθλοφόροι Χριστοῦ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε» δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἐνθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ'), καὶ αἱ ὕδαι λιταί, λέγοντες εἰς ἐκάστην χῦμα, μετὰ μὲν τοὺς ψαλμούς, Δόξα, «Τὰς ἀληθινὰς», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων «Πᾶσαν στρατιάν». Εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ κ.λπ.: μετὰ τὸ «Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς τὸ ὁμοούσιον κράτος» δὲ ἰερεὺς τὴν (μικρὰν) ἀπόλυτιν καὶ «Δι' εὐχῶν».

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέντραξα» ἐσπέρια εἰς στίχους 10, τὸ ἴδιόμελον τῆς ἡμέρας (Τριώδιον, Δευτέρα β' ἑβδ. ἐσπέρας) «Τὴν πνευματικήν νηστείαν» (δίς), τὸ ὁμόχον μαρτυρικὸν «Προφῆται καὶ ἀπόστολοι» ἄπαξ, τὰ τῶν ἐσπερίων τοῦ

Τριωδίου 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς «Τίνι ὁμοιώθης, ταλαιπωρε» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀγίων «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ. (9 Μαρτίου, εἰς τὸν πρῶτον ἑσπερινὸν) εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α΄), Δόξα, «Ἐν φόδαις ἀσμάτων», Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι προσόμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς δης Μαρτίου), πρὸς τὸ «Τριήμερος ἀνέστης».

Μεγάλων χαρισμάτων ἄγνη, παρθένε μῆτερ μόνη Θεοῦ, ἡξιώθης ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν, «Κατευθυνθήτω», μεθ' Ὁ Ἄποστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτ. 9, «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον» (Ἐβρ. ιβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετ. Θ΄ ἐβδ. Ματθ., «Ομοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ΄ 1-16). Καθεξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων δώρων. Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον». «Εὐλογήσω τὸν Κύριον». Εἰς τὴν ἀπόλυτην μνημονεύονται πάλιν οἱ ἄγιοι τῆς 9ης Μαρτίου.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ

Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἔως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἐβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Σχετικῶς μὲ τοὺς κανόνας ὑπάρχουν κατὰ τόπους καὶ κατὰ ἴ. μονὰς διάφορα τυπικά.

1. Τὸ T.M.E. (διατάξεις Τριωδίου §23, ὑποσ. 17) δοῖζει μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου μόνον ὁ ὡρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὃ εἰς τὸν ᾗχον τῆς ἐβδομάδος· τοῦτο τηρεῖται καὶ εἰς πολλὰς ἐνορίας, ἵδιως νησιωτικῶν περιοχῶν.

2. Εἰς ἄλλας ἴ. μονὰς καὶ περιοχάς, δοάκις ἐν τῷ ἀποδείπνῳ λέγεται κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Θεοτοκάριον παραλείπεται.

3. Εἰς ὡρισμένας ἐκκλησίας συμψάλλονται ἀμφότεροι οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Θεοτοκαρίου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ σημειούμενην τάξιν (α΄ Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ)· ἡ τοι ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαξάρου ἑσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες

τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (11-26 Ἀπριλίου) δόμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ δόποιοι καὶ προηγοῦνται. Ἀπὸ γ' ὡδῆς κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' ζ' τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἴτα τὰ 3 τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. “Οταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

4. Τέλος πολλαχοῦ τὸ μέγα ἀπόδειπνον διεξάγεται ἄνευ οίουδήποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν βεβαίως καὶ τῶν ἀπόδειπνων τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδος).

10. Τρίτη. Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων († 251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτ. τοῦ ἐν Ἄδριανουπόλει († 1544).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 3 καὶ 9 Μαρτίου.

11. Τετάρτη. Σωφρονίου πατρός. Ἱεροσολύμων († 638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσσης Ἀρτης.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. ‘Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἴδιόμελον «Τὴν πνευματικήν, ἀδελφοί» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριωδίου ἀνὰ μίαν, εἴτα 3 τοῦ Μηναίου (12 Μαρτ.) εἰς 4 μετὰ τοῦ ἐν συνεχείᾳ Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίου· εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

12. Πέμπτη. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ († 818). Γρηγορίου ‘Ρώμης τοῦ Διαλόγου († 604), Φινεὲς τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου († 1022).

13. Παρασκευή. ‘Η ἀνακοινοῦ τοῦ Ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου Κπόλεως († 846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν Ἱερομάρτυρος (β' αἱ.).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ιη' κάθισμα, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἴδιό-

μελον «Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ (πλ. α΄) ἥχου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτ. 14) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ»· εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ β' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», εἶτα τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β' στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὑμνου «Ἡκουσαν οἱ ποιμένες». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

14. Σάββατον β' τῶν νηστειῶν. Βενεδίκτου ὁσίου († 543)· Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου (θ' αἱ.).

Εἰς τὸν ὁρθὸν. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «Οτι πρέπει σοι», οἱ χοροὶ εἰς ἥχον β' τὸ ἀλληλουϊάριον, δις ἄνευ στίχων καὶ δις ἐφύμινον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Ἀπολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Μήτηρ ἀγία». Καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α΄ ἥχου, «Κύριε, τὸ ποτήριον» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, ἀλλ' εἰς τὸ Δόξα, ἀντὶ τοῦ νεκρώσιμου «Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν» (ὅ περ θὰ ψαλῇ ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὰ εὐλογητάρια) λέγεται τὸ παρόν (ἐκ τοῦ μεγάλου Εὐχολογίου).

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γεγεννήμεθα· δι' ὃ σε ἰκετεύομεν τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπτανσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἀ ὡς ἀνθρωποι καὶ θητοὶ ἐν βίῳ ἔπραξαν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος». Εὐθὺς [ὁ Ἀμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὅποια γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων (ώς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ

Ψυχοσαββάτου τῆς ἀπόκρεω). Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν», Δόξα, «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, «Οὐ ἐκ παρθένου ἀνατείλας». Οὐ ψαλμὸς χῦμα. [Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ψιλῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ψιλῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς σ' ψιλῆς μετὰ τῶν τετραφδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριψιλιον, Σάβ. β' ἑβδ.). Ἀπὸ γ' ψιλῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, αἴτησις, «Οὐτὶ σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ μεσωφδίον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἄφ' σ' ψιλῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραφδίου «Βυθός μοι τῶν παθῶν», αἴτησις, «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς», εἶτα (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον) τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ψιλῆς τοῦ β' τετραφδίου «Τὸν ἐξ ἀνάρχου»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιατέραν»· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ψιλῆς τοῦ β' τετραφδίου «Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ θεοτοκίον «Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων» (βλέπε εἰς 'Ωρολόγιον). Εἰς τοὺς αἰνους τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψιλίου 4 ἰδιόμελα τοῦ πλ. α' ἥχου «Εὐλογημένος ὁ σπρατός» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Σὺ ἐπλασάς με, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε». «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἥχου «Αἴγλῃ τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστέ» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριψιλίου. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ ἀπολυτίκια τῆς μετ' Ἀλληλούια ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μήτηρ ἀγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκια «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Ἀπόστολος: Σάβ. β' ἑβδ. νηστ., «Βλέπετε μήποτε

ἔσται» ('Εβρ. γ' 12-16). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἐρημὸν τόπον» (Μρ. α' 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Ἰ. Χρυσοστόμου: «Ἄξιον ἐστί· «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἐὰν ύπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἰερέως τὰ ὄντοματα ὑπὲρ ὃν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰδήσεις. 1. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἔπομένων γ' καὶ δ' ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μάρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τύχοι ἡ ἔօρτη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἡ μνήμη ἔορταξομένου ἀγίου.

2. Εἰ τύχοι μνήμη ἔορταξομένου ἀγίου ἐν τῷ β', γ' ἢ δ' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία».

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ († 303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός († 1792). Ἡχος πλ. β' ἐωθινὸν σ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριψδίου §§35-37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριψδίου 3 εἰς 4, Δόξα, «Οσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου», Καὶ νῦν, «Ἄνυμφευτε παρθένε». Ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἰδήσης. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγματεύνων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θε-

οτοκίον αύτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (ς')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Ἱεράρχου, εἴτα τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «΄Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ. τὸ οὗτον σ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, τοῦ Τριῳδίου «Χαῖρε, πατέρων καύχημα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ἱεράρχου προσόδιοια 3 «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «΄Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὧδης τοῦ ἀγίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «΄Αγγελικαὶ δυνάμεις», «΄Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου Ἀπόστολος: Κυρ. β' νηστ., «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας» (Ἐφρ. α' 10-β' 3). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, «΄Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Μρ. β' 1-12). Κα-

* Επειδὴ τὸ κείμενον τοῦ οὗτον σ' ἀναστασίμοντος ἐξαποστειλαρίου δημοσιεύεται πολλαχοῦ μὲ λάθη, παρατίθεται ἐνταῦθα διωρθωμένον.

«Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἴ κατ' οὐσίᾳ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχεις, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν εὐθὺς δὲ πρὸς οὐρανον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθητᾶς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλα, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει».

θεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Ἄνείτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀγ-γελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. β' ἥχου «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου «Ἀμέτρητά σοι πταίσας» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (16ης Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Κύριε, δέξαι σῆς μητρός». Μέγα προκείμενον «Μή ἀποστρέψῃς». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἴδιόμελον «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε», «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. ὡς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

16. Δευτέρα. Σαββίνου τοῦ Αἴγυπτίου († 287). Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αι.), Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 3 καὶ 9 Μαρτίου.

17. Τρίτη. Ἀλεξίου ὁσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ († 411).

Σημείωσις. Ἐνθα ἔօρτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἡ ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. τῆς 10ης Φεβρ. καὶ τῆς 9ης Μαρτίου· Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, 6 Δεκ. (Ἐβρ. 1γ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, Σαβ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. 5' 1-10).

18. Τετάρτη. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων († 386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 300).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἴδιόμελον τοῦ Τριῳδίου «Ἀσώτως διασπείρας» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Ἑρεῖα ἔμψυχα» (ἄπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου «Ἡλίου αὐγάσματα» καὶ ἔτερα 3 τοῦ Μηναίου (19 Μαρτίου) «Θείας ἐπιγνώσεως» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ

ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι»· εἶσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

19. Πέμπτη. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας. Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων († 283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναρᾶ († 1564).

20. Παρασκευή. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἀγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων († 796)· Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου († 1793).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. ‘Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη’ κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β’ ἥχου «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε» (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τοῦ Μηναίου (21 Μαρτίου) ἔτερα 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου «Ἄρχῃ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου)· εἶσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ γ’ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπτον ἐκφωνεῖται ἡ γ’ στάσις τοῦ ἀκαθίστου «Νέαν ἔδειξε κτίσιν», ὡς εἴθισται. Κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α’ χαιρετισμῶν (ἄλλ’ ἄνευ Εὐαγγελίου).

21. Σάββατον γ’ τῶν νηστειῶν. ‘Οσίου Ιακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 610).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. ‘Η ἀκολουθία ψάλλεται μετ’ Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β’ Σαββάτου τῶν νηστειῶν (14 Μαρτίου). Εἰς τὰ καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β’ ἥχου «Ἀθλητικὸν ἀγῶνα» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα», Καὶ νῦν, τὸ α’ θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο τὴν εὐλογημένην»· ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α’ ἥχου «Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν» κ.λπ.. Κανό-

νες ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν δύο τετραωδίων κανόνων τῶν ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ὁ εἰρημός, αἴτησις, τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' σ' ὡδῆς τοῦ β' τετραωδίου ὁ εἰρημὸς αὐτοῦ, αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἰρημὸς τῆς η' ὡδῆς τοῦ β' τετραωδίου «Οἱ θεορρήμονες παῖδες»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπαναλαμβάνοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὡδῆς τοῦ β' τετραωδίου «Μεγαλύνομέν σε» καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστιν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου δίς.) Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἴνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου (ἥχος πλ. β'). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἀγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάβ. τῶν νηστειῶν (14 Μαρτίου). Ἀναγνώσματα Σαββάτου γ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ι' 32-38· Μρ. β' 14-17).

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Βασιλείου ἰερομ. πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας († 362). Καλλινίκης μάρτυρος († 252). Ἡχος βαρύς, ἔωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., Τριῳδίον §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο συμμαχήσας, Κύριε». Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ο τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτήν ἴδιομελον τοῦ σταυροῦ «Ορῶσά σε ἡ κτίσις», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰδῆσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθῇ μία λειτουργία προηγιασμένων δώρων, τῇ Παρασκευῇ (σημειωθήτω δὲ ὅτι,

έφόσον τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τελεία λειτουργία τῇ 25ῃ τοῦ μηνός, ἡ προετοιμασία διὰ τὴν προηγιασμένην δύναται νὰ γίνη τότε).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εἴτα κάθισμα τοῦ Τριῳδίου «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ζ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριῳδίου μόνον μετὰ τῶν εἰδομῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰρημὸς δις «Ο θειότατος προετύπωσεν», εἴτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «Δόξα σοι, ο Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ώς εἰς τὸ Τριῳδιον)· οὕτω ποιοῦμεν ἐν ἐκάστῃ φύσῃ. Μετὰ τὴν γ' φύσην, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειράν, «Ο σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται» κ.λπ.. Μετὰ τὴν σ' φύσην, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «Ο θειότατος προετύπωσε»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ω μῆτερ παρθένε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οτι ἦραν τὸν Κύριον», τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τὸν πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἥχον δ' [αγια]), εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

‘Η τελετὴ
τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ’

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἵ. βήματος σχηματίζεται ἵ. λιτανεία κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν· προηγοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἑξαπτέρυγα, εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἀσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» καὶ εἶτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνῷψ ψάλλεται τὸ ἀσματικόν, ὁ Ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾶς τὴν ἄγιαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ’ αὐτῆς ἐν ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ μετ’ ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημάτων κηροίων· εἶτα αἴρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἄγιαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἄγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἵ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ηὐτρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸν καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἀσματικοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὁρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τὸ δόπιον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὅμνον «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέοποτα, καὶ τὴν ἄγιαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ξωποιὸν» κ.λπ., ἐνῷ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Σημείωσις. ‘Ο τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ὅτε μετὰ τὴν θ' ὥραν καὶ πρὸ τῆς προηγιασμένης γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἴρεται ἐν τῷ Ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἔξης.

‘Ἀντίφωνον α’

Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

‘Ἄνεβης εἰς ὑψος, ἥχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

‘Ἀντίφωνον β’

Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ο δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

‘Ἀντίφωνον γ’

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἶσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ,

κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' νηστ., «Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν» ('Εβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ος τις θέλει ὅπιστος μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαιρεῖ». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ὁμοφαία».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ βαρέοις ἥχου «Ὡς ὁ ἄσωτος νίδος» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἔκουσίως» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτ. 23) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

23. Δευτέρα. Νίκανος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων († 251).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 3 καὶ 9 Μαρτίου.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου, καὶ ὡρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν ὡς προδεδήλωται.

Εἰδησις. Σήμερον Δευτέρᾳ καὶ τῇ Παρασκευῇ, εἰς τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον» ψάλλομεν «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» τρίς· καὶ τῇ μὲν Δευτέρᾳ γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν α' ὥραν, τῇ δὲ Παρασκευῇ ἡ προσκύνησις γίνεται οὐχὶ ἐν τῇ α' ὥρᾳ ἀλλ' ἐν τῇ θ', μεθ' ἣν αὔρεται ὁ τ. Σταυρὸς ἐν τῷ ἴ. βήματι. Σημειωτέον ὅτι ἐν ταῖς δυοὶ ταύταις ἡμέραις, ἐν αἷς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τ. Σταυροῦ, εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῦμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ὁμοφαία»· ὁμοίως καὶ εἰς τὸν μακαρισμούν.

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ προηγιασμένης. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένδραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς», τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Μέσον διπτεύοντες» κ.λπ. καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου (24 Μαρτίου) «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ». Ἀνευ εἰσόδου «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἴδιόμελον «Μεγαλορόήμαν Φαρισαῖος» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (ζήτει εἰς τὸν στίχον τῶν αὖνων τῆς 24ης Μαρτ.). Τρισάγιον, «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» (ψαλμὸς λγ'), «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου» (ψαλμὸς ριμδ') καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ἔσπερας ἀναγινώσκεται τὸ μέγα ἀπόδειπνον ὡς εἴθισται (βλ. ἐν τέλει τῆς 9ης Μαρτίου σχετικὴν σημείωσιν).

24. Τρίτη. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἄρτέμονος ίερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αι.).

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ. **Μεσονυκτικὸν** τὸ καθ' ἡμέραν. Μετὰ μὲν τὸ β' τρισάγιον (ἀντὶ τοῦ «Ίδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται») τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου», μετὰ δὲ τὸ γ' ἀντὶ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει πνεύματος». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον Ἰημᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. [Ἡ α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου]. Καθίσματα τῆς α' στιχολ. κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, ἥχος βαρύς, τῇ Τρίτῃ πρωΐ) «Ο τῆς πόρνης τὰ δάκρυα», μὲ στίχον «Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου» τὸ «Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν», μὲ στίχον «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ» τὸ μαρτυρικὸν τῆς σειρᾶς «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Үπερέβης τὰς δυνάμεις»· [μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν

τοῦ Ψαλτηρίου], τὰ τῆς ἡμέρας καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (βλ. Τρίτη δ' ἔβδομάδος) «Ἐγκρατείᾳ λαμπρύναντας» κ.λπ.. ‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φῶν. Κανόνες, ὁ προεόρτιος «Ο κόσμος περιχαρᾶς» μετὰ τῶν εἰδομῶν αὐτοῦ καὶ τὰ δίειδμα τριῳδία τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἀπὸ γ’ φῶντος τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα «Σήμερον ἄπασα κτίσις»· ἀφ’ ε’ τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος» καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τοὺς κανόνας, εἰς στίχον «Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰδομὸς τῆς η’ φῶντος δευτέρου τριῳδίου «Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ εἰδομὸς τῆς θ’ φῶντος β’ πάλιν τριῳδίου «Εὐλογητὸς Κύριος» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Ἐξαποστειλάριον τὸ προεόρτιον «Ως δῶρα προεόρτια» (δίς), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου» (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Μέγιστον ἀγῶνα ἥθλήσατε» (ἄπαξ) εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω»· «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Αἱ ωραι α’, γ’ καὶ σ’ λιταὶ (οὐδὲν ἐκ τῶν συνήθων τροπαρίων ψάλλεται ἐν αὐταῖς), ἀρχόμεναι ἄπασαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ’ Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς ἑκάστης, Δόξα, «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον θεοτοκίον· μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος»· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ’ ὥρας «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων» ἡ ἀπόλυσις.

25. Τετάρτη. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπάναστάσεως τοῦ 1821).

Εἰς τὴν θ’, ἀναγινωσκομένην πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ, ὡς εἴθισται, κοντάκιον καὶ ἀπολυτίκιον προεόρτια.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Βουλὴν προσαιώνιον» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «΄Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς [ἢ τοι τὰ εὐδισκόμενα δύο εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐσπεριναῦ τῆς 25ης (α'-Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὅρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ», β'-Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «Κύριος ἔκπισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», γ'-Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. «΄Εσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὄγδοης καὶ ἐπέκεινα»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα «Τῷ ἔκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῆμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς «Σῆμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον» ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις «΄Ο δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἦς τὸν Εὐαγγελισμὸν ἑορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννῆς καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς ἄπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ποιητικός «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».] Καθίσματα καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ μόνον ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, «ἄνευ στίχου», ἀλλὰ μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὡδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὥδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν

μεγάλην» ἔξακις μετ' ἐφυμνίου ἑκάστοτε τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «Ἐναγγελίζου, γῆ... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αὖνοι τῆς ἐօρτῆς, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐօρτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σᾶσσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» καὶ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἐօρτῆς (25ης Μαρτίου), «Οἱ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» ('Εβρ. β' 11-18). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ» (Λκ. α' 24-38).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ἐναγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ». Κοινωνικὸν «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· ἀλληλούια». «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐօρτῃ

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐօρτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας», τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ», εὐθὺς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἔξης αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιποτῆς ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἔξαιρεσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἔκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιον τε καὶ ἀκούσιον.»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανοθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον ὁ ἔκαστῳ ἔθνει τὰς ἴδιας ὁροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἔξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδεῖξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτῷ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίξας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθίς βίον ἔξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἥρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἡ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἡ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὅμονοία διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδηγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὅμονοία διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορὸς «Ἄμήν», ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν, καὶ τὸ «Δι’ εὐχῶν».

Εϊδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἢ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινὸν χθές.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἀποδόσεως. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου)· τὰ 3 προσόμοια «Βουλὴν προσαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἔτερα 3 «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Εἶσοδος, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· (τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς καὶ δὲν ἀναγινώσκονται ἐνταῦθα). Εἰς τὸν στίχον, τὰ 3 ἴδιόμελα τῆς 25ης Μαρτίου «Τῷ ἔκτῳ μηνὶ» κ.λπ., εἰς τὸν στίχον τοὺς αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» γ' Ἀπόλυσις ἢ τῆς ἐορτῆς, καὶ ἀπόδοσις.

26. Πέμπτη. Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ. Τῶν ἐν Γοτθίᾳ 26 μαρτύρων.

Εϊδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἐσπερινὸν ψάλλονται 3 ἐσπέραια τοῦ Τριψδίου καὶ 3 τοῦ Μηναίου (27 Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, ἔνθα λέγονται κανόνες, μαζὶ μὲ τὸν κανόνα τοῦ θεοτοκαρίου λέγεται καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (27 Μαρτίου), διότι θὰ παραλειφθῇ αὐριον εἰς τὸν ὅρθρον· μετὰ τοὺς κανόνας ὅμως λέγονται μόνον τὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου, διότι τὰ τοῦ Μηναίου ἐψάλησαν εἰς τὸν ἐσπερινόν.

27. Παρασκευή. Μαρτώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ'-δ' αἱ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου († 950).

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Ὁ ὅρθρος θὰ ψαλῇ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριψδίῳ, ἄνευ τοῦ Μηναίου· μετὰ τὰ δύο σταυρώσμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου, Παρασκευὴ πρωΐ, ἥχος βαρὺς) ψάλλεται μετὰ στίχου «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς» τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα «Οἱ μάρτυρες σου», Δό-

ξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον «Τὸν σταυρωθέντα»· μετὰ τὴν σ' ὁδὴν τοῦ ἐν τῷ Τριψάρῳ κανόνος τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη δόμφαιά» καὶ εἴτα τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὴν α' ὥραν δὲν γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡς προεσημειώθη. Εἰς τὸ τέλος τῶν μακαρισμῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς τὸ δόμοούσιον κράτος» ὃ ἵερεν εἴρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμιᾶ τρίς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, ψαλλομένου τοῦ ὑμνοῦ «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» γ' καὶ τοῦ ἰδιομέλου «Δεῦτε, πιστοί» (ζήτει τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ εἰς τὴν τελετὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως), καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἡ προσκύνησις αὐτοῦ· εἴτα ὃ ἵερεν αἴρει τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ ὁ τ. Σταυρός, καὶ θέτων αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς εἰσέρχεται διὰ τῶν βημαθύρων εἰς τὸ ἵερον βῆμα καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἄγ. τραπέζης· εἴτα ἡ (μικρὰ) ἀπόλυτισις.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στύχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς πάθεσι δουλώσας» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ βαρέος ἥχου «Δόξα σοι, Χριστὲ» κ.λπ. (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριψάρου) καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου (28 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου «Ἀνάπαυσον, σωτήρ», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης»· εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψάρου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπά τῆς προηγιασμένης, ἐν ᾧ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται (μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης) καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «φωτιζομένων» «Οσοι πρόξ τὸ φώτισμα».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ δ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται, ὡς εἴθισται, ἡ δ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «Τεῦχος εἰ τῶν παρθένων», εἰς ᾧ συνάπτεται καὶ ὁ α' οἶκος (μόνον) «Ἄγγελος πρωτοστάτης». Κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἄλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

28. Σάββατον δ' τῶν νηστειῶν. Ιλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἥγουμένου μονῆς Πελεκητῆς († 754). Ἡρῳδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ βαρέος ἥχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου). Οὕτως εἰς τὴν α' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ 3 μαρτυρικὰ καθίσματα τοῦ βαρέος ἥχου «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι» κ.λπ., ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν» κ.λπ.. Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ τετραῷδια τοῦ Τριῳδίου. Ἄφ' οὐδὲν τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρημὸς τῆς η' φράσης τοῦ β' τετραῳδίου «Γῇ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' φράσης τοῦ β' τετραῳδίου «Μεγαλύνομεν πάντες» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστί». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εἰς τοὺς αἰνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου (ἥχος βαρύς). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἀγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπαντά ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατο τῶν νηστειῶν. Ἀναγνώσματα: Σαββάτου δ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. οὐδὲν 9-12· Μρ. οὐδὲν 31-37).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Ιωάννου ὁσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος». Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς († 364). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§41-43).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Οσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον», Καὶ νῦν, «Ω θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (η')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἴτα τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' σ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τὸ τοῦ Τριῳδίου «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν» καὶ τὸ θεοτοκίον «Κυρίως Θεοτόκον σε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Πάτερ Ἰαάννη ὅσιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β') «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, «Δεῦτε ἐργασάμεθα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ ἄγιου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους», «Ταῖς τῶν δακρύων σου ὁσιᾶς» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ». Προκειμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. δ' νηστ., «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός» (Ἐβρ. σ' 13-20). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰη-

σοῦ» (Μρ. θ' 17-31). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων»· ἡ ὑπακοὴ «Ἄι μυροφόροι τοῦ ζωοδότου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. δ' ἥχου «Σὲ τὸν βασιλέα» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (30 Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μή ἀποστρέψῃς». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

30. Δευτέρα. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» († 615).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 3 καὶ 9 Μαρτίου.

31. Τρίτη. Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἰεροῦ. († 326), Ἀνακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΜΗΝ ΔΤΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα

ἢ ἑμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11

1. Τετάρτη. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας († 522). Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὁρίζει τὸ Τριψίδιον) καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν (ἄπαξ), τὸ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριψίδιου, καὶ πάντα τὰ κατ’ ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριψίδιῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ω τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίδιου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψίδιου §44).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὅρθου.

Α'. ‘Ο μέγας κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν (μετὰ τῶν εἰρημῶν) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριψίδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ὡδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσφόδια καθίσματα καὶ τὸ δίειρμον τριψίδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ὡδαὶ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν σ' ὡδὴν τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» ἐμμελῶς ἀκολούθως ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ὡδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἶρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον

κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀπόδειπνου.

Β. Όμεγας κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον

[Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Πιστεύω» ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου ἡ ἀκολουθία τῆς 2ας Ἀπριλίου.]

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, καὶ ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ «Ἄλληλονια» οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ πλ. δ' ἥχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριῳδίου), μὲ καταλήξεις· εἰς τὸ α' «Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «Πρεσβείαις τοῦ ἴεράρχου σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ γ' «Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». [Μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικὰ τοῦ ἥχου (ὅρα ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) δύο «Εὐλογητὸς εῖ, Χριστέ», (στίχος «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν») «Τοὺς φωστήρας τοῦ κόσμου», εἴτα (στίχος «Θαυμαστὸς ὁ Θεός») τὸ μετὰ τὸ θεοτοκίον μαρτυρικὸν «Γενναίως τὸν δρόμον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ δι' ἀγγέλου». Ο ν' χῦμα καὶ ἡ ἱκεσία «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου»· [ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ώδῶν (Τ.Μ.Ε., Τριῳδίου §46)]. Εἴθ' οὕτως ἀρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προστυμνιον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριῳδία (ὅπου ὑπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ' ὠδῆς ὁ εἰρημὸς «Στερέωσον, Κύριε», αἴτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἀφ' οὐδὲν διαφέρει τὸν τροπαρίον αὐτῶν. Εἴθ' οὕτως αἱ λοιπαὶ ώδαί· εἰς τὴν η' ώδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὸς λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον...», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρημὸς «Ον σπρατιαί», «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», [στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»], εἴτα ψάλλονται τὰ τριῳδία καὶ η θ' ώδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ

ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρημὸς «΄Ασπόρου συλλήψεως». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, «΄Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ ἀπόλυτις.

(Τὸ πρῶτον αἱ ὕραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς ὁρίζονται κατωτέρω τῇ 2ᾳ τοῦ μηνός.)

2. Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνου. Τίτου δσίου (θ' αἱ).· Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων († 306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

A'. Ἄν ὁ μέγας Κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρῶτον τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ δρόθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστίμοις ἡμέραις· εἴτα [μετὰ τὸ ζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικὰ καθίσματα τοῦ πλ. δ' ἥχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' ὡδῆς (βλέπε τὸν προηγούμενον δρόθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», «Θαυμαστὸς ὁ Θεός»–, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαίρε, ἡ δι' ἀγγέλου»· εἴτα [μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ' ὡδὴν τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «Φωστῆρας θεαυγεῖς», Δόξα, «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸν ἀπερόληπτον». Οὐ ν' ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ὡδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ διειρμόν τριῳδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' σ' τὸ τοῦ Τριῳδίου κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» μετὰ τοῦ οἶκου «Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἱατρεῖον» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου. Εἴτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαριῶν αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ὡδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ διειρμού τριῳδίου, εἰς δὲ τὸ «Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρημὸς τῆς η' ὡδῆς τοῦ β' τριῳδίου «Τὸν ἄναρχον βασιλέα», στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν», εἴτα ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὡδῆς τοῦ β' τριῳδίου «Σὲ

τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου (τρίς), «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ: «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ αἱ γ' μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὁδας, λεγομένας ὡς συνήθως, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς», ἡ ἀπόλυτισις. Εἴτα ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β' περίπτωσιν).

B'. Ἄν ὁ μέγας κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὄρθρον

Τὸ πρώτην Πέμπτης (ἀναγινώσκεται τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐάν παρελείφθη χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγεται τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», εἴτα τρισάγιον κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὁδαὶ, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» χῦμα.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ: μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον», εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον «Αὔτεξουσίως ἐξεδύθη» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (3 Ἀπριλίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ σταυροθεοτοκίον. Εἰσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυτιν μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπαύριον.

3. Παρασκευή. Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 824). Ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου († 833).

Τῷ πρώτῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς», τὸ ἰδιόμελον «Ως ἐξ Ἱερουσαλήμ» δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ

τὰ 3 προσόμια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀτ' αἰῶνος μυστήριον». Εἴσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὅμινος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὅρθρου.

A'. Ό ἀκάθιστος ὅμινος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «΄Αξιον ἐστί». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἰκων. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου». Μετὰ τὴν γ' ὥδην τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἄπαξ (δίχορον) καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἰκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ δ', ε' καὶ ζ' ώδή, τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἰκων. Εἴθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' ώδή (ἐν τῇ ὁποίᾳ θυμιᾶ ὁ διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἰκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἰκον. Τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Εὐξώμεθα», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «Τὴν ὁραιότητα», καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ «Δι' εὐχῶν».

B'. Ό ἀκάθιστος ὅμινος εἰς τὸν ὅρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγίου (4 Απρ.).] Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «΄Αξιον ἐστί» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα· μετὰ τὰς εὐχὰς «΄Ασπιλε, ἀμόλυντε» κ.τ.λ. γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, «Εὐξώμεθα» καὶ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἔξαψαλμος καὶ ἡ μεγάλη συναπτή.

Α ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τὸν συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἄπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «὾τι σὸν τὸ κράτος».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἄπαξ, ἡ β' στάσις τῶν οἴκων καὶ αὕθις «Τῇ ὑπερμάχῳ». Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς 6 (ἐνταῦθα φόδαι α' καὶ γ'). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης φόδης (ἄχρι τῆς ε') καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ' φόδης, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «὾τι σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός». Αἱ φόδαι δ', ε' καὶ σ' τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς σ' φόδης συμψάλλεται καὶ τὸ δίειρμον τετραφόδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προστίθενται, ὡς ἔξῆς:

«Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραφόδιου·

«Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» εἰς τὰ μαρτυρικὰ τῶν δύο τετραφόδιων·

«Κύριε, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραφόδιου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραφόδιου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραφόδιου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς σ' καὶ τῶν λοιπῶν φόδῶν, καταβασία ψάλλεται ὁ ἐκάστοτε εἰρμὸς τοῦ β' τετραφόδιου.

Δ' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἰρμὸν «Τοῦ κήτους τὸν προφήτη», μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς», «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἄπαξ, ἡ δ' στάσις τῶν οἴκων, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ η' φόδη τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὅρθρῳ εἰς τὴν η' φόδην ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον

Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»). Εἶτα «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἰρημὸς «Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως». (Αντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ϕδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' ϕδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρημοῦ «Ἡσαΐα, χόρευε».

Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἰ̄νους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ, ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυτις ὡς συνήθως. (Τὸ πρωὶ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυποῦται κατωτέρω.)

4. † Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλιῷ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ζ' αἱ.), Θεωνᾶ Θεοσολονίκης, Νικήτα ἰερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις († 1808).

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἀνδρῷ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «Ἄκιστε φύσις» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθέν», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ὡς ἔξῆς. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» δίς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ϕδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ο ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τὸ δίειρμον τετραώδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ϕδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» ἄπαξ. Ἀφ' οὐδὲ τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ» χῦμα, ὁ οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τοιωδίου. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρημὸς «Ἄπας γηγενής». Εξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἰ̄νους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ.

"Αν ό ἀκάθιστος ἐψάλη χθὲς εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρᾳ] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ σ' φύδη τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] "Αν δὲν ψαλοῦν τυπικά, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν», κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμ. 21, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» ('Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτ. 8, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Ακ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄπας γηγενής»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Μάριας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἡχος α', ἔωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ,... ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη...», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὦ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β' στιχολο-

γίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (θ')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἴδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσῷδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' οὐδὲν τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ οτόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὸ τῆς ὁσίας «Ὑπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τῆς ὁσίας προσόδαις 3 (τὰ ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Σὲ μὲν διεκώλυε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρίᾳ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (γενικαὶ τυπ. διατάξεις δδ64-66). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν σοί, μῆτερ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου Ἀπόστολος: Κυρ. ε' νηστ., «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. θ' 11-14); Εὐαγγέλιον διμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μρ. ι' 32-45). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει» κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. **Εἰς τὴν θ'.** Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ»· ἡ ὑπακοή τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέραξα», κατανυκτικὰ τοῦ α' ἥχου 4 «Οτι τὸ πέλαγος πολύ» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας

προσόμοια τοῦ Τριψίδιου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (6 Ἀπρ.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ώς ἐν τῷ Τριψίδιῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ώς ἐσπιειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἔσπερας.

6. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαῖων. Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως († 582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων († 344-47).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 3 καὶ 9 Μαρτίου.

7. Τρίτη πρὸ τῶν Βαῖων. Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων († 304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης (θ' αἱ.).

8. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαῖων. Ἅγαβου, Ἄρουφου, Φλέγοντος, Ἐρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ῥώμης († 432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῷ († 1669).

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ώς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθεσι» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψίδιου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (9 Ἀπριλίου) τὰ 3 προσόμοια εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίδιου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

9. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαῖων. Εὐψυχίου μάρτυρος († 362). Βαδίμου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων († 364).

10. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαῖων. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἑτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἱ.). Γρηγορίου Ε΄ ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Τῷ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ώς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἄγιου Λαζάρου ώς ἐν τῷ Τριψίδιῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» –ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι»– τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ

τὴν ἄγιαν ἔβδομάδα» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἄπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἰσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Ε', ψάλλονται εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς προηγιασμένης ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς...» τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἄπαξ), 4 ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Λαζάρου καὶ 3 τοῦ ἱεράρχου «Ως ποιένα πανάριστον» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Σήμερον τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες» (τὸ μέγα). Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου. Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου. «Κατευθυνθήτω». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου (13ης Νοεμβρίου) καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν τοῦ ἀγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». μετὰ τὴν θ' ὡδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξάμεθα» καὶ τὸ «Δι εὐχῶν» (διάταξις Τριῳδίου §60).

11. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου († 92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάτ. Τριῳδ. §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς. Τὸ κάθισμα «Κατοικτίρας τῆς Μάρθας» (δίς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἵτησις μετ' ἐκφωνήσεως «Οτι ηὐλόγηται σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δίς). Εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραφδια κατὰ τὴν ἐν τῷ

Τριωδίω τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ σ' ώδης ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Ὑγράν διοδεύσας»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ώδης τῆς Θεοτόκου) ή θ' ώδὴ ἀμφοτέρων τῶν τετραφθίων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἴτα δὲ εἰρμὸς «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος» [τὸ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου, Λόγε» δίς, «Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς» ἄπαξ. Εἰς τοὺς αἰνούς τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ὅγ. Λαζάρου κατὰ σειράν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τὸν μακαρισμοὺς ἥ γ' ώδὴ τοῦ α' καὶ ἥ σ' ώδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἀν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»· βλέπε εἰς τὰς γεν. τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ εφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἰσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἀντὶ τρισαγίου «Οοοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἐβρ. ιβ' 28-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ὕν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ιω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἥ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» ὁ α' εἰρμὸς τῆς θ' ώδης «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν». Κοινωνικὸν «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων πάνει ἥ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὅρθρον ἥ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντὶ αὐτῆς ἥ θ' ώδὴ τοῦ κανόνος ἑκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἴδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μηνιμόσουν δὲν τελεῖται, μηνημονεύονται δύμας τὰ ὄνόματα, ἀν δεήσῃ, τῶν τεθνεάτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε T.M.E., σ. 352, σημ. 35).

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἰερουσαλὴμ εἰσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αἱ.). Ἄνθούσης ὁσίας († 801).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (διατάξεις Τριῳδίου §§63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν»· κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», τὰ ἴδιόμελα «Σήμερον ἡ χάρις» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος». Ἀπόλυσις «Ο ἐπὶ πάλου ὅνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Ἐιδῆσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸ δρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου. Προκείμενον, ἥχος δ', ψαλμὸς η' «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»· στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ δρθρού, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ό ἐν τῷ Τριῳδίῳ μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς 6 «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φόδης· ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος «”Ωφθησαν αἱ πηγαὶ»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἡ θ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἴτα πάλιν ὁ εἰρημὸς «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «”Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίου, μετὰ τὸ ὄποιον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαΐα «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερούβιμου».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἰσοδικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὅνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὰ ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος Κυρ. Βαΐων, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλιπ. δ' 4-9). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα» (Ιω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὡδῆς «Θεὸς Κύριος». Κοινωνικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν, τὸ «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἴτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, «Συνταφέντες σοι»· κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Τὰ 3 ἐσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, εἰσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀπόστιχα, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «Ἴωσὴφ τὴν σωφροσύνην», μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἐν τέλει τῆς θ' ὥρης ὁ εἰρημὸς «Ἄλλότριον τῶν μητέρων». Εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἔκουσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἑορὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἐβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἄγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ο δρόθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἐσπέροις). Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς εἴθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (περὶ Τριῳδίου §67). Τὸ τροπάριον «Ἴδού ὁ νυμφίος ἔρχεται» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σᾶσσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «πρεσβείαις (τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ) σᾶσσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὸ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριῳδίου ἀγαγινώσκεται τὸ μηνολόγιον τῆς 13ης Ἀπριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («Ο Ιακώβ ὡδύρετο») ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

13. † Μεγάλη Δευτέρα. «Μνείαν ποιούμεθα Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ἔηρανθείσης συκῆς». Μαρτίνου πάπα Ρώμης ὁμολογητοῦ († 655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς θλιβερᾶς ὑπὸ τῶν Φράγγων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)].

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωΐ. [Ἀναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ'-η').] Εἶτα αἱ ὁραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «Ἴδού ὁ νυμφίος» καὶ τοῦ κοντακίου «Ο Ιακώβ

ἀδύρετο», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριψδίου §§ 68 καὶ 69).

Τῇ μεγ. Δευτέρᾳ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριψδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριψδίου §§ 23 καὶ 70).

Ο δρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ώς ἔχει ἐν τῷ Τριψδίῳ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριψδίου §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «*Ίδού ὁ νυμφίος*» κατάληξις «πρεσβείαις τοῦ προοδρόμου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ως προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν εὐθὺς αἴτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α' φόδήν.

14. † Μεγάλη Τρίτη. «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει († 1803).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἔτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ'-ιγ') καὶ εἶτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριψδίου §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγ. Τρίτῃ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριψδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριψδίου §§ 23 καὶ 74).

Ο δρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ώς ἔχει ἐν τῷ Τριψδίῳ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριψδίου § 67). Εἰς τὸ α' «*Ίδού ὁ νυμφίος*» κατάληξις «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ως προεσημειώθη.

15. † Μεγάλη Τετάρτη. «Μνεία τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός». Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἔτερα ε' καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. (ιδ'-κ') καὶ εἶτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε. διατάξεις Τριψδίου §§ 75-76).

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἵ. ναοὺς ὅπως τελῆται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριωδίου §77).

Ο δρόσος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Ἡ ἀκολουθία ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., [«Οτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί»,] ἡ προφητεία τῆς α' ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἐκτενής καὶ ἀπόλυτις «Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα δόδον ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νύψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

16. † Μεγάλη Πέμπτη. «Τὸν Ἱερὸν νιπτῆρα ἑορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυῖα προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων († 258).

Εἰδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἔξαγεται καὶ δεύτερος ἀμνός, ὅς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῇ μεγ. Πέμπτη πρωΐ. Ό ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριωδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος, «Ἐγώ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου» (Α Κορ. ια' 23-32). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Ακ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κς' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπαρίον «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· τὸ αὐτὸν καὶ ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς (καὶ τοῦ Πληρωθήτω). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαιρεῖ». Ἀπόλυτις ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ «Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...»

Τὴν ἐσπέραν τῆς μεγάλης Πέμπτης. Ό δρόσος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἀπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριωδίου §80). Μετὰ τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξηγό-

ρασας ἡμᾶς» καὶ ἡ ἐκτενής. Ἀπόλυσις «Οὐέμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

17. † Μεγάλη Παρασκευή. «Τὰ ἄγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὅμοιογίας». Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι († 344). Ἀγαπητοῦ Ρώμης († 536), Ἀδριανοῦ μάρτυρος († 251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805).

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ προι. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε. διατάξεις Τριῳδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις «Οὐέμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας».

Οἱ ἐσπερινὸι τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθηλώσεως), ὀρχόμενος ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριῳδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Εἴη τὸ κράτος» οἱ χοροὶ ἀρχονται τῶν ἀποστίχων «Ὅτε ἐκ τοῦ ἔντελου σε νεκρὸν» κ.λπ., ἐνῷ οἱ ἵερεῖς τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας, ὡς εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἴδιόμελον «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον»· εἶτα «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτίκια «Οὐενοχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶν... ἐδείχθη ἀλλότριος». Ἀπόλυσις «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Οἱ ὅρθροι τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρῆνος». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἶτε τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἶτε τὴν α' πρωινὴν τοῦ μεγ. Σαββάτου, ὡς εἴθισται (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριῳδίου §85). Εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου. «Αμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἵερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσ-

σχωμεν», «Εἰρήνη πᾶσι», «Σοφία», αἱρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἵ. βῆμα, ἐνῷ ψάλλονται τὰ τροπάρια «Οὐτε κατῆλθες» κ.λπ.. Εἴτα τὸ τροπάριον «Ο συνέχων τὰ πέρατα», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, τὸ ἔτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ξήτε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξιποστόλου»), ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυτις «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωποὶὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἔκουσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος».

18. † Μέγα Σάββατον. «Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἑξ Αἰγίνης.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ μέγας ἐσπερινός μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὃς εἴθισται (Τ.Μ.Ε. περὶ Τριψίδιου §86). Εἰσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς Ἰαρόν», τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ' «Ἐγένετο λόγος Κυρίου», καὶ τὸ ιε' «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου») κ.τ.λ.: ἀντὶ χερουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὅμνος «Σιγήσατο πᾶσα σάρξ». Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σφέζων ἡμᾶς· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρημολογικῶς εἰς ἥχον β' τὸ «Μνήσθητι εὔσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμητ-μόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος, Φιλίππας μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκ. Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευ-

ταῖα ἔκάστης φόδης (καὶ τῆς η' φόδης) Δόξα, Καὶ νῦν ἀλλ' οὕτε ἐπαναλαμβάνομεν τὸν εἰρμὸν ἔκάστης φόδης ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ'), οὕτε αἰτήσεις λέγονται οὕτε τὸ «Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» οὕτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», οὕτε θυμίασις γίνεται εἰς τὴν θ' Μετὰ τὴν θ' φόδην λέγεται αὖθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Μὴ ἐποδύρου μου» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «“Οτε κατῆλθες», ἦ ἐκτενής καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Εἰδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἰερεὺς ἐνδεδυμένος διλό-
κληρον τὴν Ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἵ. Εὐαγγέλιον καὶ
λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἄγ. τρα-
πέζης, ἔξερχεται τοῦ ἵ. βήματος ψάλλων εἰς ᾧχον πλ. α' τὸν
ῦμνον «Δεῦτε λάβετε φῶς...», ὃν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ
χοροὶ ἐναλλάξ. Εἴτα ὁ ἰερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στι-
χηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», ἔως οὗ φθάσουν
εἰς τὴν ἔξεδραν, ἔνθα ὁ ἰερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν
Εὐαγγέλιον «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου» (Μρ. Ις' 1-8)· οἱ
χοροὶ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ εὐθὺς ἀρχεται

Ο ὅρθρος. Ὁ ἰερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρὶς τὸ ἵ. Εὐαγγέλιον,
ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἄγιᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ» καὶ ψάλλει εἰς ᾧχον πλ.
α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν»
τρίς: εἴτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸν ἔξακις, ἐνῷ ὁ ἰερεὺς θυμιῶν κύκλῳ
τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός» κ.λπ.
καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν εἴτα ὁ ἰερεὺς αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη»
καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμα-
σι ζωὴν χαρισάμενος». Εὐθὺς συναπτή μεγάλη, ἐκφώνησις
«“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν
ψαλλομένου τοῦ εἰρμοῦ τῆς α' φόδης τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσε-
ως ἡμέρα».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6, ἥ τοι ὁ εἰρμὸς δὶς καὶ τὰ τρο-
πάρια ἔκάστης φόδης εἰς 4 μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἄγιᾳ ἀναστάσει

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανο-
νικῶς μόνον εἰς τὸν ὅρθρον.

σου, Κύριε», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὡδῆς πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρὶς καὶ τὸ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ἢ ὑπακοὴς «Προολαβοῦσαι τὸν ὄφθον»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «Ἄναστασιν Χριστοῦ» τρὶς καὶ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρὶς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ ὡδαί. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» ψάλλεται ἢ θ' ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἔξης.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίξου».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἷρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «Ὦ θείας, ὡ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, διτὶ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἔδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ θείας, ὡ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη· σὸς γὰρ νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίξου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ· μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Οτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἔξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ύμνοῦμέν σου, Χριστὲ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εύθὺς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστώς (ἢ ὁ ἰερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον «Εἴ τις εὐσεβής καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν εἴθισται ὁ α' χορὸς νὰ ψάλῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τοῦ στόματός σου καθά περ πυρσός».

Σημείωσις. Ο κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ παρὸν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σῆμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἰερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐψυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου. Εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODON, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἢ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-8). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

KOINΩNIKON «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλούια· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ**.

Mέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνῳ παραγέγονας ἔκῶν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Tότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχᾶς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

* Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔχουν τὸν παρόντα κατηχητικὸν λόγον τὸ Πεντηκοστάριον, τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου «Ιερατικὸν» τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐπιμελείᾳ ἰερέως Κων. Παπαγιάννη, ἔτ. 2002, σελ. 80-82.

** Οἱ παρόντες στίχοι εὑρηται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰώνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἴπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· τὸ αὐτὸ τρὶς σύντομον (εἰς ἥχον β') ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Οἱ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὅποιας ὁ Ἱερεὺς ἀπευθύνομενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἄληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρίς), εἴτα ὁ Ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν» (ἄπαξ)· εἴτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ Ἱερεὺς ψάλλει ἢ ἐκφωνεῖ ὄλοκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτὴ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἄπασαν τὴν διακαινήσιμον ἔβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνώσμάτων.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὡρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία ἐπαναλαμβανομένη τρίς, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἡ τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ εἴτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἔβδομάδος εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὅρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρὶς σύντομον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἥχον β' στιχηραρικόν.

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινήσιμῳ ἔβδομάδῃ ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἔβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολουθία (ὅρα εἰς διωρθωμένον Μικρὸν Εὐχολόγιον, ἐκδ. Ἀπ. Διακ., σελ. 266).

6. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἴθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως» καὶ τοι τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάπτουσιν ἔναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μα-

καρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὁρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν” (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυτης λέγεται «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι’ εὐχῶν –κατ’ ἐπικρατῆσαν ἐν Ἑλλάδι ἔθος– ὁ ὅμινος «Χριστὸς ἀνέστη» (Σύστημα Τυπικοῦ, σελ. 659, ὑποσημ. 1305).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρχητήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοονίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Οπι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 6, τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν σωτήριον ὕμνον», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ’ Εὐαγγελίου, «Φᾶς ἴλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθὺς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἵερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Οὕσης ὄψιας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ιω. κ' 19-25), τὸ ὄποιον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ’ ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτὴρ» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

20. † Δευτέρα τῆς διακαινησίμου. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ· Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου († 1310)· Ἀναστασίου Β' Ἀντιοχείας, Ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.). Ἡχος β'

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «“Οὐ πρέπει σοι”· ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς χθές, ἀλλὰ ἀφ’ εἰς τὸν κανόνος μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας· εἶτα τὸ «Ἀναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα κ.λπ., ὡς χθές· Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Ὑπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι» (Πρᾶξ. α' 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Θεὸν οὐδεὶς ἔωρακε» (Ἰω. α' 18-28) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς χθές.

21. † Τρίτη τῆς διακαινοσίμου. Ιανουαρίου ἰερομάρ. († 305). Ἄλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου († 599)· Μαξίμου Κων/πόλεως († 434). Ἡχος γ'

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινοθήμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου, Εἰρηνῆς τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὁσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοὺ Πεντέλης.]

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τρίτης διακαιν., «Σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα» (Πρᾶξ. β' 14-21)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ο Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν» (Ακ. κδ' 12-35).

22. † Τετάρτη τῆς διακαινοσίμου. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου († 613)· Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἱ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἀρτῇ, Νεάρχου μάρτυρος. Ἡχος δ'

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τετ. διακαιν., «Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν» (Πρᾶξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Εἴστηκε ὁ Ἰωάννης» (Ἰω. α' 35-52).

23. † Πέμπτη τῆς διακαινοσίμου. † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου († 303). Ἡχος πλ. α'

‘Αντὶ τῆς θ’ ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἐσπερια, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 τοῦ πλ. α' ἥχου καὶ τοῦ ἄγιου τὸ αὐτόμελον «Ως γενναῖον ἐν μάρτυρι» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 προσόμοια, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον αὐτοῦ «Αξίως τοῦ ὀνόμα-

τοῖς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ, «Φᾶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐνώπιοι, ὁ Θεός», ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τοῦ μεγαλομάρτυρος.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, τὸ ἴδιομελον τοῦ ἀγίου «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, ὁ β' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ως τῶν αἰχμαλώτων» καὶ ὁ α' χορὸς αὕθις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Ἄντι μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὅρθον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «὾τι πρέπει σοι», μετὰ την δοποίαν ἐπακολουθεῖ τὸ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθου, εἰς ἣν ἀναγινώσκεται τὸ τῆς Τρίτης ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» ἄπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ (ὅστις καταλιμπάνεται) εὐθὺς τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἴδιομελον τοῦ ὄγιου, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ό ιερεὺς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰδομῶν αὐτοῦ καὶ ὁ ὅμοειδος κανὼν τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ὑπὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν» ἀνὰ 4. Ἐν τῷ τέλει ἑκάστης φύδης ὁ εἰδομὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' φύδης ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγαλομάρτυρος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας· εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρὶς χῦμα καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρὶς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ φύδαι ζ' καὶ η'

Θ' ΩΔΗ. Μετὰ τὴν η' φύδην, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ψάλλονται εἰς 4 μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς ἡ θ' φύδη τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα καὶ εἰς τὸ προοῦμνιον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» δύο

τροπάρια τῆς θ' ϕδῆς τοῦ ἀγίου, Δόξα, τὸ γ', Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, εὐθὺς ὁ εἰδόμος «Οἱ ἄγγελος ἐβό... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «὾τι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἀγίου «Ἐαρ̄ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ αὖθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 8, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, εἴτα τοῦ ἀγίου προσόμοια 4 «Δεῦτε τὴν πανέορτον» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»–, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἀγίου «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου «Ως τῶν αἰχμαλώτων», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὦσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 23ης Ἀπρ.: Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πρξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸ καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ἡρώδης» (Πρξ. ιβ' 1-11)· ἀλληλουιάριον τῆς Πέμπτης τοῦ Πάσχα (ζήτει ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Πέμπτης διακανι., «Ἄνθρωπός τις ἦν ἐκ τῶν φαρισαίων» (Ἰω. γ' 1-16).

Καθεεῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἰεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Οἱ ἄγγελος ἐβό... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀγίου τιμωμένους ναοὺς «Εἰς μνημόσυνον»)· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν, τοῦ Πληρωθήτω καὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ἀπόλυντος ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

24. † Παρασκευὴ τῆς διακαινοσίμου. «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεροχίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Ἐλισάβετ τῆς δσίας. Δούκα νεομάρτυρος τοῦ ὁλοκαύτου ἐκ Μυτιλήνης († 1564), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ († 1776). ³Ηχος πλ. β'

Άντι τῆς θ' ὥρας ή ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάις, ή μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «“Οτι πρέπει σοι».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «Νίκην ἔχων, Χριστὲ» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρόν», προκείμενον «΄Αγαπήσω σε, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ (ἀρχεται ὁ β' χορός), τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», εἴτα στίχος «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «Σαλπίσωμεν φιλέορτοι», Καὶ νῦν, «΄Αναστάσεως ἡμέρᾳ», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ' Ἀπόλυτις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Σημείωσις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χορησμοποιούμενον ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. *‘Ηχος α’*

«Ο ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζώους ἀναβλιύζων ἴαματα· ὡς προσερχόμενοι πιστᾶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ὁῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Άντι μεσονυκτικοῦ ή ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι'), τὰ εἰρηνικά, καὶ ἡ ἐκφώνησις «“Οτι πρέπει σοι».

* Καταχωρίζεται ὡδε τὸ γ' προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόσον εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια εύρίσκεται ἐλλιπές (ὅρα Π. Β. Πάσχου, «Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις», Έκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ή Ζωοδόχος Πηγή, ή ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ή βρύσις τῶν ἴαμάτων, ή πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ή πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασι τοῖς προστρέχουσι πιστᾶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἵατρεῖον, ἄμισθον ὅντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μῆτερ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ό τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης φῶδης καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτή καὶ ἡ οἰκεία ἐκφωνήσις· μετὰ τὴν γ' φῶδήν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν σ' φῶδήν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἄναστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ η' φῶδὴ τῶν κανόνων.

Θ' ΩΔΗ. Εἴτα ἡ θ' φῶδὴ τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «Οἱ ἄγγελοι ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» ἀπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Οὐτὶ σὲ αἴνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON «Χριστὸς ἀνέστη», «Προιλαβοῦσαι τὸν ὅρθον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Ιω. β' 12-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Οἱ ἄγγελοι ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα λέγεται τὸ μεγαλυνάριον «Υδωρ τὸ ξωήρυτον» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν πάσῃ τῇ διακανησίμῳ ἐβδομάδι.

25. † Σάββατον τῆς διακαινοσίμου. † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.). Ἡχος πλ. δ'

Άντι τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «“Οτι πρέπει σοι».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, «‘Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν» ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ή ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ώς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «‘Ανῆλθες ἐπὶ σταυροῦ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, «‘Αναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, εἴτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου «‘Απόστολε ἄγιε» καὶ αὖθις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ή ἀπόλυτις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Άντι μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «“Οτι πρέπει σοι».

KANONEΣ. Μετὰ τὴν ώς ἄνω ἐκφώνησιν εὐθὺς ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου (μετὰ στίχου «‘Απόστολε τοῦ Χριστοῦ...»). Ἐν τῷ τέλει ἑκάστης ὡδῆς ὁ εἰρημὸς τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «‘Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἴτα «‘Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τοῖς χῦμα καὶ «‘Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τοῖς χῦμα· ἡ ζ' καὶ ἡ η' ὡδὴ τῶν κανόνων.

Θ' ΩΔΗ. Μετὰ τὴν η' ὡδήν, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ (άντι τῆς φωδῆς τῆς Θεοτόκου) ψόλλονται ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα καὶ ἡ θ' ὡδὴ τοῦ εὐαγγελιστοῦ, εἴτα ὁ εἰρημὸς «‘Ο ἄγγελος ἔβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «‘Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ αὐθίς τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον» καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Σοῦ ἐξεχύθη», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτή-κιον τοῦ ἀγίου «Ἄπόστολε ἄγιε», ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἴ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκειμένον ἀποστολικόν (25 Ἀπρ.). Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ*, Ἀπρ. 25, «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ» (Α Πέτ. ε' 6-14)· ἀλληλουιά-ριον τοῦ Σαββάτου τοῦ Πάσχα (ζήτει ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀπο-στόλου). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Σαββάτου διακαινησίμου, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ιω. γ' 22-33).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» [καὶ εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ εὐαγγελιστοῦ τιμωμένους ναοὺς «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν】· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν πάσῃ τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι.

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἐβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἔօρτης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Βασιλέως ἐπισκόπου Ἄμασείας Ἱερομάρτ. († 332), Γλαφύρας καὶ Ἰουστας ὁσίων († 322). Εωθινὸν α'

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α) τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων († 1836); β) τῶν ἐν Ναούσῃ τιμωμένων νεομαρτύρων; γ) Νικήτα τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος.

* Διὰ τὴν τάξιν τῶν ἀναγνωσμάτων ὅρα «Σύστημα Τυπικοῦ», 25 Ἀπριλίου, §1239, ὑποσημ. 927.

‘Η θ’ τοῦ Πάσχα (ἐναρκτήριος ἀκολουθία).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἄπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (ώς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», «Ο Κύριος ἐβασίλευσεν».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον».

«Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον (ὅ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δὲ ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (τρίς). Ἀπόλυσις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...».

Εἴδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ πάσχα εἰς τὴν ἐναρξιν πασῶν τῶν ἀκολουθιῶν, μετὰ τὸ «Ἐύλογητός», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἄπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑψῷ ἔκαστου τῶν χορῶν καὶ εἰς μὲν τὸν ἐσπερινόν καταλιμπάνεται τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἀρχεται εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προοιμιακοῦ· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὅρθρου καὶ τῶν ὥρῶν παραλείπεται τὸ «Ἄγιος ὁ Θεός» καὶ λέγεται εὐθὺς Δόξα, Καὶ νῦν, «Παναγία Τριάς» καὶ τὰ λοιπά· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ «Ἐύλογημένη» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς) εὐθὺς τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν νέψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ αὐτοῦ ἔχουν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δίς ἔκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου»· προκειμενον «Ἐπαίνει, Ιερουσαλήμ, τὸν Κύριον» (τρίς) μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἀπασα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ δόπιον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἵ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἐωθινά· δὲ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς 6, «ἄνευ στίχων»· μετὰ τὴν γ' ὠδὴν ἡ ὑπακοὴ «Ὦς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»· μετὰ τὴν σ' τὸ κοντάκιον καὶ δὲ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ»· (ἀντὶ τοῦ *Tὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἡ τοι δὲ εἰρημὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασίᾳ δὲ εἰρημὸς «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ. (δι περ ἐπανέρχεται ψαλλόμενον καθ' ἐκάστην Κυριακήν), καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου» δις, «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὥκτω». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Ἐύλογημένῃ», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε' 12-20). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, θ' ἐωθινόν, «Οὕσης ὄψίας» (Ιω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως δὲ εἰρημὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

KOINΩNIKON «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἴνει τὸν Θεόν σου, Σιών ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ *Eἰδομεν* τὸ φῶς, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ: «Πληρωθήτω», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Eidήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμψάλλονται δὲ καὶ αἱ

άκολουθίαι τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἐορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Ἀπὸ αὐτοῖν μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἐορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχῃ ἐορταζόμενος ἄγιος, μετὰ τὰ δοξαστικὰ τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἔόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἐορτῆς, καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑπόσημη. 4).

3. Εἰς τὸν ὅρθρον τῶν καθημερινῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὅρθρου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἐορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐτοῖν ἔως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ). στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἔκαστον στίχον τὸν εἰρημὸν «Τὴν τιμιωτέραν». Έαν προβλέπωνται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἰρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

4. Ἀπὸ αὐτοῖν εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» ἐπανέρχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἔστιν», ἐκτὸς ἀν δορίζῃ ἄλλως τὸ Τυπικόν. (Μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου κοντάκιον τῆς λειτουργίας ψάλλεται τὸ τοῦ Θωμᾶ «Τῇ φιλοπρόγαμον δεξιᾶ»).

27. Δευτέρα. Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος († 107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρεξ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ιωάννου (Ιω. β' 1-11).

28. Τρίτη. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἱ.), Μέμνονος ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρεξ. δ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Ιωάννου (Ιω. γ' 16-21).

29. Τετάρτη. Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερούριας μάρτυρος. Ιωάννου μητροπολίτου Θηβῶν (ιβ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρεξ. δ' 13-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Ιωάννου (Ιω. ε' 17-24).

30. Πέμπτη. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44). Κλήμεντος δύσιον, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος τῆς ἐν Πικριδίᾳ († 1725).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηνοίου μετὰ τῶν ὅμινων τοῦ Πεντηκοσταρίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μὲ αἰνους καὶ μετὰ μεγάλης δοξολογίας. Ἀπολυτίκια, «Ἄποστολε ἄγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἔλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ἀποστολικά (30ῆς Ἀπριλίου)· Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης» (Πρᾶξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον διμοίως, δι ζήτει Κυρ. β' Ματθ., «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 10

1. Παρασκευή. Ιερεμίου τοῦ προφήτου (σ' αἱ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ε' 30-ς' 2).

2. Σάββατον. «Ἄποδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Ἀνακοιμιδὴ τῶν Ἰ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373). (Τ.Μ.Ε., 2 Μαΐου, περίπτωσις β' §§2-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς), δὲ προοιμιακός (ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»), τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένδραξα», εἰς στίχους 6, ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, τοῦ ἄγιου «Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων». Εἴσοδος κ.λπ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς», εἴτα στίχος «Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἄγιου «Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανών» (τὰ δύο τελυταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, τοῦ ἄγιου «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», Δόξα, τοῦ ἄγιου, Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελον τοῦ Ἱεράρχου «Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν μαθητῶν δισταζόντων» (βλέπε Σαβ. Θωμᾶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν. Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολ. τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ δὲ τὴν β' στιχολ. τὰ καθίσματα τοῦ ἰεράρχου «Θείοις δόγμασι», Δόξα, τὸ ἔτερον «‘Ως περ ἄστρον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῷ φόβῳ τῶν Ἐβραίων»· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰδιμῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰεράρχου· ἀπὸ γ' φόδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἰεράρχου, τὸ μεσώδιον κάθισμα αὐτοῦ «Τὴν τῶν αἰρέσεων πλάνην», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, «Ἴδων μου τὴν πλευράν...» (Κυρ. τοῦ Θωμᾶ, καθίσματα)· ἀφ' σ' (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς προλαβούστης Κυριακῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου (2 Μαΐου). Καταβασίαι οἱ εἰδομοί «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ»· ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, ἡ θ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τέλει ὁ εἰδιμὸς «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου», τοῦ ἰεράρχου «Ἀρχιερέων τὸ κλέος» καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει». Εἰς τοὺς αἰνους, εἰς στίχους 6 (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον»), στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» κ.λπ. (Ἄ ζήτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων), καὶ τοῦ ἰεράρχου ἔτερα 3 «Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι», Δόξα, τὸ ἴδιομελον αὐτοῦ «Τὸ μέγα κλέος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ», δοξολογία μεγάλη, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», τοῦ ἰεράρχου «Στῦλος γέγονας», τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καὶ κοντάκιον «Τῇ φιλοπρόσαγμον δεξιᾷ». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ ἰεράρχου, Ιαν. 18, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰδιμὸς τῆς θ' φόδης τῆς ἑορτῆς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικὸν «Ἐπαίνει, ιερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου, Σιών ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ὅπαξ.

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἀγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀργους († 950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἱ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος. Ἡχος β', ἔωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ διαλαμψάντων ὄγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Απριλίου)· γ') Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη († 1685)· δ') Σεραφείμ ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτσῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαίνιοις τοῦ ἵ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τοίς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροξα», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἐσπέρια, Δόξα, «Ἄι μυροφόροι γυναικες», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτήρ» καὶ τὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Ἀπολυτίκια «Ὦτε κατῆλθες», Δόξα, «Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἀγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστῷ· ἥχος δ', πρὸς «Κανόνα πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἀνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὃς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτῆρα διώκοντας· διν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκάν, Νικόδημος δ ἔνθερμος».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιομελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., «Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸ ὅρθον. Μετὰ τὸν ἐξαφαλμὸν, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν γ' ὡδὴν τὰ δύο μεσῷδια καθίσματα τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου, ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἔξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἄμαρτίαν κόσμου. «Ὦ Θείας, ὁ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, διτὶ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἔδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τριουποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένῃ· χαῖρε, δεδοξασμένῃ· σὸς γὰρ νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ο ἄγγελος ἐβρά τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνή παρθένε, χαῖρε· καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε· ὁ σὸς νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου...»

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ.: εἶτα τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένῃ», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «“Οτε κατῆλθες», «‘Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρᾶξ. σ' 1-7). Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «‘Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν* τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἔξῆς· «‘Ο εὐσχήμων», «“Οτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ’ εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὅρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

2. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῆς παρούσης ἐβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ὡδίην» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῷ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἔξῆς· ἥχος β'.

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος».

4. Δευτέρα. Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. σ' 8-ζ 5, 47-60).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. δ' 46-54).

5. Τρίτη. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου, Ἐφραὶμ ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. π' 5-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. σ' 27-33).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ναοὺς τῆς ἀγίας Εἰρήνης ἡ ἀκολουθία αὐτῆς θὰ συμψαλῇ ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E., 23 Ἀπριλίου §§19-20, καὶ ὑποσ. 3 καὶ 4.

6. Τετάρτη. Ἰώβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὅρει Δομβοῦς († 1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶ. η' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 35-39).

7. Πέμπτη. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος († 303).

Ἡ ἀκολουθία διεξάγεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς τὰ ἐσπέρια, Δόξα, τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπολυτίκια «Ο εὐσχήμων», «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου ὁ τύπος», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις». Εἰς τὸν ὅρθρον ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Σταυροῦ, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὐκοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Μηναίου ἔξαποστειλάρια τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶ. η' 26-39). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 40-44).

8. Παρασκευή. † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 449).

Ἡ ἑορτάσμως ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν μυροφόρων (ἄτινα ζήτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ Παρασκευῇ πρωΐ).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ταῖς μυροφόροις», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένρωαξα» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου (ἄπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Τὸν νιὸν τῆς βροντῆς», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι ὅρθραι γενόμεναι». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἄημεῖς μὲν ἰστάμεθα, δὲ διάκονος ἡ ὁ ἵερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσσχωμεν· σοφίᾳ· πρόσσχωμεν»). Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἀπόστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐτήσατο Ἰωσήφ». Ἀπολυτίκια, «Ο εὐσχήμων», «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Ἀπόστολε, Χριστῷ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μυροφόροι γυναικεῖς» (ζήτει Παρασκευῇ πρωὶ εἰς τοὺς αἰνους)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ταῖς μυροφόροις γυναιξί» (προβλ. Τ.Μ.Ε., Ἀπρ. 25, §8).

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν] τὸ κάθισμα τῶν μυροφόρων «Τὰ μύρα θερμᾶς» (Παρασκευῇ πρωΐ), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. [Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν] τὸ κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Ἄναπεσών ἐν τῷ στήθει», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς·

Ἄγχος β'. Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Πρὸς τὸ μνῆμά σου σῶτερο, αἱ σεπταὶ μυροφόροι ἐλθοῦσαι, τὸν δεσπότην ἀλείψασθαι μύροις, ὡς βροτόν σε κατηπείγοντο· ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν ἀνέστη ὁ Κύριος, δι' ὃ κηρύξατε ἀποστόλοις, τὴν ἐκ τάφου ὄντως φρικτὴν τούτου ἔξανάστασιν.

[Μετὰ τὸν πολυέλεον] τὸ ἔτερον κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Τὴν μνήμην τιμήσωμεν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἥχος β', πρὸς «Τὰ ἄνω ζητῶν».

Τὰ μύρα σωτήρ γυναικεῖς προσκομίζουσαι, ἐξήτουν σπουδῇ μυρίσαι σε φιλάνθρωπε, ἐκ τοῦ τάφου δὲ ἄγγελος, πρὸς αὐτὰς ἐβόα· Ἐγήγερται ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος, πατήσας τὸν ἄδην καὶ τὸν θάνατον.

Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἐν ᾧ ἡ ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ ια' ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 14-25). Κάνονες, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «Ἐσταυρώθης σαρκὶ» μετὰ τῶν εἰδμῶν (καὶ ἀνευ τοῦ τριαδικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου, μὲ στίχον δὲ εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι»), καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φῶτης τὸ κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις» χῦμα, καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Δόξα, τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς·

‘Ηχος β’. Αὐτόμελον.

Τῶν μαθητῶν σου δὲ χορός, σὺν μυροφόροις γυναιξὶν,
ἀγάλλεται συμφώνως· κοινὴν γὰρ ἔορτὴν σὺν αὐταῖς ἔορτά-
ζουσιν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι αὐτῶν
βοῶμέν σοι· φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέ-
γα ἔλεος.

‘Αφ’ οὐδὲ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ εὐαγγελι-
στοῦ καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἶδοι «Ἀναστάσεως
ἡμέρᾳ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φω-
τίζου». Εξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἔορτῆς
«Γυναικες ἀκουτισθῆτε». Εἰς τὸν αἴνους τὰ 4 προσόμοια τοῦ
Μηναίου ἀνὰ μίαν, Δόξα, «Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη», Καὶ νῦν,
τῶν μυροφόρων «Μετὰ φόβου ἡλθον αἱ γυναικες» (Πεντηκο-
στάριον, Παρασκευῇ πρωΐ, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Δο-
ξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα·
μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ο εὐσχήμων», «Οτε κατῆλ-
θες», «Ταῖς μυροφόροις», «Ἀπόστολε, Χριστῷ» καὶ τοῦ ἀγίου
τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις». Ἀπόστο-
λος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «Ο ἦν ἀπ’ ἀρχῆς» (Α Ἰω.
α' 1-7). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ»
(Ιω. ιθ' 25-28, κα' 24-25). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἄπαξ.

9. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἔορτῆς τῶν μυροφόρων». Ἡσαΐου
προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νι-
κολάου τοῦ ἐν Βουνένοις.

‘Η ἀκολουθία ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις
Πεντηκοσταρίου §19)· ἐξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον
τὰ τῆς ἔορτῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Πράξεων
(Πρξ. θ' 19-31). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάννου
(Ιω. ιε' 17-ις' 2). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε,
δίκαιοι». «Χριστὸς ἀνέστη».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων (μετακομιδὴ λειψάνου). Ἡχος γ', ἐωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἄγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Τοῦ προφήτου σου Ἡσαΐου»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μιροφόροις».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένδραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ο τῷ πάθει σου, Χριστὲ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ τῆς λιτῆς ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει».

Εἰς τὸ ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ' ὡδὴν τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ρῆμα παράλυτον» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ

* Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτομέλου «Τὴν ὡραιότητα», προτιμητέον τὸ ἔξῆς ὄμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς).

«Τὸν ἀκατάληπτὸν καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὄμοιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχάρησας, θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη».

οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα ως τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων εἴτα «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Κύριε, τὸν παράλυτον», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «Ἐγένετο Πέτρον διεοχόμενον» (Πρξ. θ' 32-42). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Ἰω. ε' 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

Εἰδήσεις. 1. *Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστὸς ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).*

2. *Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσὶν ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ· κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε», ἀπό δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».*

11. Δευτέρα. Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ιερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἴσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 56-69).

12. Τρίτη. «΄Απόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως († 740). Θεοδώρου δσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

΄Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἑβδ. Ἰωάννου (Ιω. ζ' 1-13).

13. Τετάρτη. † «΄Η ἔορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυσικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ζ' αἱ.). (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ̄. Ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω», Δόξα, «΄Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἔορτήν). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», τὰ 3 προσόμοια «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῆς ἔορτῆς μεσούνσης». Εἰσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἴδιόμελα «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούνσης τῆς ἔορτῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς τρίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τῆς ἔορτῆς «Θάλασσαν ἐπηξᾶς»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' φόδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἔορτῆς, καὶ ὁ εἰρημὸς «΄Αλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἰνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλῃ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούνσης τῆς ἔορτῆς» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούνσης τῆς ἔορτῆς» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «Τῆς ἔορτῆς τῆς νομικῆς». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετ. δ' ἑβδ. Πράξ., «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ιδ' 6-18).* Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «Τῆς ἔορτῆς μεσούνσης» (Ιω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Έξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «΄Αλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «΄Ο τρώγων

*΄Αλληλουιάριον τῆς ἔορτῆς, ἥχος γ', στίχος α' «Μέγας δὲ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἵσχυς αὐτοῦ», στίχος β' «Αἴνείτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός».

μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κάγῳ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλούια). ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἵχθυός.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς Τρίτης τῆς Σαμαρείτιδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλάξ οἱ κανόνες τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (τῇ μὲν Πέμπτῃ, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ ὁ α' κανών, τῇ δὲ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ β').

2) Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς ἀποδόσεως, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἀν ἑօρταζεται ἄγιος, καταβασίαι ψάλλονται αἱ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Θάλαισσαν ἐπηξας» (ὅρα Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §31).

3) Κοντάκιον ἔως τῆς ἀποδόσεως τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑօρτῆς τῆς νομικῆς» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος].

14. Πέμπτη. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ᾱ 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 12-20).

15. Παρασκευή. Παχωμίου δσίου τοῦ μεγάλου († 358). Ἀχιλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ᾱ 44-ια' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 21-30).

16. Σάββατον. Θεοδώρου δσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 31-42).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμοιλόγει». Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἱ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριψυλίας († 1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρᾳ Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἐσπειρινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβου», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ως ὥφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτήν Δόξα, Καὶ νῦν, ως ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ, καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἴριμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· ὅπο γ' ὡδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰριμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα ως τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων είτε «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, τὸ ἴδιόμελον «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. ε' Πράξ., «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρᾶξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος, «Ἐρχεται δὲ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας» (Ιω. δ' 5-42). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

18. Δευτέρα. Πέτρου, Διονυσίου, Ἄνδρεου, Παύλου, Χριστίνης, Ήροκλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιβ' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. Ιωάν. (Ιω. π' 42-52).

19. Τρίτη. Πατρικίου ἰερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὁσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων († 1231).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιβ' 25-ιγ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἔβδ. Ιωάν. (Ιω. π' 51-59).

20. Τετάρτη. «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Θαλλελαίου μάρτυρος († 284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αἱ.). Νικήτα, Ιωάννου καὶ Ιωσήφ ὁσίων (ια' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὅρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιγ' 13-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Ιωάν. (Ιω. σ' 5-14).

21. Πέμπτη. † Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἐλένης († 327) τῶν θεοτέπτων βασιλέων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Σαμαρείτιδος ἐν Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ Πέμπτῃ πρωί τῆς ε' ἔβδ. (Τ.Μ.Ε., 21 Μαΐου, περίπτ. γ' §6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέραξα», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου εἰς 6 (ἄπαντα ἐκ δευτέρου), Δόξα, «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη» (Τετάρτη ἐσπέρας).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Σέλας φαιεινότατον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἥλθεν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῶν ἀγίων μετὰ τοῦ Δόξα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ο συνάναρχος καὶ συναῖδιος Υἱός» (Πέμπτη Σαμαρείτιδος εἰς τοὺς αἴνους)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον».

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἔξης· εἰς τὴν α' στιχολογίαν, τῶν ἀγίων «Νέος γέγονας Δανίδ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἔξης τῆς Σαμαρείτιδος·

ἢχος δ' Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἄγαλλιάσθω οὐρανὸς εὐφρανέσθω, τὰ ἐπὶ γῆς, ὅτι Χριστὸς ἐκ παρθένου, ἐπιφανεὶς ὡς ἀνθρωπὸς ἐρρύσατο φθορᾶς, ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον τῷ ἴδιῳ θανάτῳ, θαύμασιν ἐκλάμψας δὲ γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὅδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν πηγήν, τῶν ἰαμάτων, ὡς μόνος ἀθάνατος.

Εἰς τὴν β' στιχολογίαν, τῶν ἀγίων «Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διμόηχον «Ως τῇ πιστῇ Σαμαρείτιδι» (Πέμπτη ε' ἐβδομάδος πρώτη).

Εἶτα τὸ μετὰ τὸν πολυνέλεον κάθισμα τῶν ἀγίων «Ἡ εὔσημος μνήμη σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἢχος δ', πρὸς «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἐκ φρέατος νάματα τοῦ γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ, ἐλθοῦσα ὡς σύνθετος ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλεῖν, τὸ ζῶν ὕδωρ ἥντλησεν, οὕτως ἐφευρηκυῖα τὴν πηγὴν καθημένην, ἔνθα πηγὴ καὶ φρέαρ Ἰακὼβ διωρύχθη, κόσμου τοὺς φλογοτρόφους δροσίζουσαν καύσωνας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὅρθρου –μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως αὐτοῦ– τὸ τῆς λειτουργίας τῆς 13ης Νοεμ., «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ Θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). Εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», δι' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τῶν θεοστέπτων», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «Ο ταφεὶς ἐγήγερται» μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ τῶν ἄγίων ἀπὸ γ' φόδης [τὸ κοντάκιον «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι» (χῦμα) καὶ ψάλλεται] τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν ἄγίων «Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς Σαμαρείτιδος «Ἄγαλλιάσθω οὐρανός» (βλέπε ἀνωτέρω)· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζουν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ Μηναίου «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε» καὶ τῆς Σαμαρείτιδος (ζήτει τῇ Κυριακῇ) «Σαμάρειαν κατέλαβες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 προσόμοια τῶν ἄγίων «Χαίροις, Κωνσταντῖνε πάνσοφε» κ.λπ., Δόξα, «Ο τῶν ἀνάκτων ἄναξ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἄγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς» (Πέμπτη πρωΐ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν)· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ εὐθὺς ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς προλαβούσης κυριακῆς «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν ἄγίων, Μαΐου 21, «Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· Εὐαγγέλιον δομοίως, ζήτει Νοεμ. 13 εἰς τὸν ὅρθρον, «Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς... τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπό σήμερον ἔως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος «Ο πατάξις Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

22. Παρασκευή. Βασιλίσκου μάρτυρος († 308). Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. Τριπόλεως Πελοποννήσου· μνήμη τῆς β' Οἰκουμ. συνόδου ἐν Κων/πόλει (381).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ι' 17-28).

23. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἐօρτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ δύμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· ἔξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἐօρτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι». «Χριστὸς ἀνέστη». «Εἶη τὸ δόνομα».

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Συμεώνος δύσιον τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὅρει († 590). Ἡχος πλ. α' ἑωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§29-31).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη Ἀρσενίου τοῦ Ιερομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρόν»· κοντάκιον «Πίστει ἐλθοῦσα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 7, τοῦ τυφλοῦ ἰδιόμελα 3, Δόξα, «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα, τὸ ὀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ «Πά-

σχα ἰερόν», Δόξα, «Δικαιοσύνης ἥλιε», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ἴδιόμελον τῶν αἰνῶν «Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέους» ἀνευ στίχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελον «Ολον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσθρ παρακλήσεσι», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων μετὰ τὴν γ' ὥδην τὸ μεσώδιον κάθισμα δίς· μετὰ τὴν σ' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' ὥδη τοῦ Πάσχα ως τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἴτα ὁ εἰδομὸς «Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ 3 ἔξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερόν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἴδιόμελον «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ὄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. σ' Πράξ., «Ἐγένετο πορευομένων» (Πρᾶξ. Ις' 16-34). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. θ' 1-38). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰδομὸς «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

25. Δευτέρα. Ἡ γ' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ τυφλοῦ, ἢ τινα ζήτει τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς ἔκτης ἑβδομάδος πρωΐ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ Ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέραξα» τὰ τῆς ἡμέρας 3 προσόμοια ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Προδρόμου ἔτερα 3, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τοῦ τυφλοῦ «Ο τυφλὸς γεννηθεῖς». Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν), Δόξα, τοῦ προδρόμου «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τοῦ τυφλοῦ «Παράγων ὁ Ἱησοῦς». Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ως θεῖον θησαύρισμα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ο ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα, εἰς τὴν α' στιχολογίαν τοῦ Προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ τυφλοῦ «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, οἰκτίζομον» (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ εἰς τὴν β' στιχολογίαν). Εἰς τὴν β' στιχολογίαν τοῦ Προδρόμου «Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἔξῆς τοῦ τυφλοῦ·

“**Χος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

‘**Αναβλέψας ὁρᾶται τυφλὸς τῷ πτύσματι, τοῦ τὴν βροτῶν διαρτίαν πρὸν πλαστουργήσαντος, μὴ ὁρῶν ἐκ γενετῆς τὸν μέγαν ἥλιον· δῆν καὶ χάριτας Θεῷ, ἀναπέμπει ἐκ ψυχῆς, τὴν τούτου ἴδων εἰκόνα, καθ' ὅμοιώσιν πεπλασμένην, τοῦ τὴν εἰκόνα πλαστουργήσαντος.**

Διὰ τὸν πολυέλεον τὸ κάθισμα τοῦ προδρόμου «Ο Ήρώδης, πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἔξῆς τοῦ τυφλοῦ·

“**Χος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὁ συνάναρχος, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα περιβαλλόμενος, φιλανθρώπως τὴν ἡμᾶν φύσιν ἐνδέ-

δυται, καὶ τὰς νόσους τῶν βροτῶν, ἀπελαύνων ὡς Θεός, ἐφώτισε καὶ τὰς κόρας, τοῦ ἐκ νηδύος μητρώας, ἐστερημένου φωτός.

Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ προκειμενον, Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος» (Λκ. ζ' 17-30): εἴτα «Ἀναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὃ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὃ τοῦ τυφλοῦ μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὃ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον τοῦ τυφλοῦ χῦμα, τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐπεφάνη σήμερον», Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ τυφλοῦ «Ο τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής» (ζητεῖ ὡς μεσῷδιον τῇ Κυριακῇ)· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον καὶ ὃ οἶκος τοῦ προδρόμου καὶ τὸ μηνολόγιον. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὃ εἰρημὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Τοὺς νοερούς μου ὄφθαλμούς». Εἰς τοὺς αἰνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἡ ἴερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Τὴν πανσεβάσμιον κάραν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Κύριε, παράγων ἐν τῷ ὄδῳ» (Δευτέρᾳ πρωὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν), δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον «Ως θεῖον θησαύρισμα».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ είσοδικὸν τοῦ πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ως θεῖον θησαύρισμα» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα». Ἀπόστολος τοῦ προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεός ὃ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον διμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Ἀκούσας Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Εἰς τὸ Ἐξαρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἀλφαίου ἀποστόλου.

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β' διάταξιν). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τῷ. σ' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. Ιεζ.' 19-28). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τῷ. σ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36). «Ἄξιον ἐστίν».

27. Τετάρτη. † «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα». Ἐλλαδίου ἰερομάρτυρος (σ' αἱ.). Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ψώου († 1730).

Εἰς τὴν θ' (τρίψαλμον). Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», δι' ἵερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοούσιᾳ», εἴτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (ζήτει τὴν β' διάταξιν πρὸ τῆς Τετάρτης τῆς Ἀναλήψεως), ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἔβδομάδι (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Άντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται δικαίων τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδης ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς), τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ ἡ αἵτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρίς) καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (τρίς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἰσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Οοσι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: -μετὰ προκειμένου τοῦ Πάσχα- τῆς ἡμέρας, Τετ. σ' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιη' 22-28). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. σ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 36-47). «Ο ἄγγελος ἔβόα... Φωτίζου, φωτίζου». «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ τοῖς ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημειώσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἵχθυος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

2. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ψώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ δύναται νὰ συμφαλῇ ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀναστασίμου, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. διὰ τὴν 2αν Μαΐου (περίπτωσις σ' §§8-9) καὶ τὴν 8ην Μαΐου (περίπτωσις δέ· §§10-12). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου· κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ».

28. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Εύτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α' αἰ.). Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244). Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦν.

‘**Η θ’ τοῦ Πάσχα,** ἐν ᾧ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἀπόλυσις «Ο ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ’ ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἴτα τὸ «Δι’ εὐχῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς αἱ ἡ ἀκολουθίαι (ἀπόδειπνον, μεσονυκτικόν, ὅρθρος, ὥραι) ἔχουν τὴν ἔξης ἔναρξιν· μετὰ τὸ «Ἐύλογητὸς» εὐθὺς τρισάγιον, «Παναγία Τοιάς», «Πάτερ ἡμῶν»· εἴτα ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαφαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυελεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου (ἔωθινὸν γ', ὅ περ ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀντὶ τῆς ψῷδης τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ’ ψῷδὴ τῶν δύο κανόνων, τοῦ

μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου», καὶ ὁ εἰρημὸς «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρίς), αὗται, δοξολογία μεγάλη, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούγια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, ἔωθινὸν σ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούγια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρώθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'

2) Ἐως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι ψάλλονται οἱ εἰρημοί «Θείῳ καλυψθείσις».

3) *Eīs tēn kai' h̄mēraon leitourogiaian mēkoi tēs apodōseōs tēs Analh̄psēōs stixoloygoūntai tā antíphōna tēs ēoρtēs (T.M.E., seł. 49, §5), all' ēisodikón «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· eīs tō «Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.*

29. Παρασκευή. Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου. Ἀλεξανδρείας († 328). Υπομονῆς ὁσίας. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).]

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. c' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιθ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. c' ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. ιδ' 1-11).

30. Σάββατον. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 383).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. c' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. c' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιδ' 10-21).

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἀγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἰ.). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἄνελήφθης»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυτις (λεγομένη ἔως τῆς θ' ὥρας αὔριον) «Οἱ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκιον «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸ ὕδρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπόλυτίκια (βλέπε εἰς Πεντηκοστάριον). Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, καὶ πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ (ι') Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

KANONEΣ κ.τ.λ. καὶ ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Θείω καλυφθείς»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ καὶ αὗνοι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «Ἄνελήφθης»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς,

Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς...»*

[Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὄδης τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...»]

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «΄Αγγελικαὶ δυνάμεις», «΄Ανελήφθης ἐν δόξῃ», «΄Υπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' Πράξ., «΄Ἐκρινεν δ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πρᾶξ. κ' 16-18, 28-36). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «΄Ἐπάρας δ Ἰησοῦς τοὺς ὄφθαλμούς» (Ιω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «΄Αξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ *Eǐdōmen* τὸ φῶς, τὸ «΄Ανελήφθης ἐν δόξῃ».

* Περὶ τῆς ἀνωτέρῳ τάξεως τῶν ἀντιφώνων καὶ τοῦ εἰσοδικοῦ βλέπε: α) Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα Ἐκκλ. Ἑλλάδος, ἐτῶν 1935 (σ. 57), 1972 (σ. 97), 1990 (σ. 141), 1997 (σ. 136-137), 2001 (σ. 141), 2007 (σ. 168); β) «Σύστημα Τυπικοῦ», ἔκδ. Α.Δ., §1869 καὶ ὑποσ. 1377. Πρβλ. Ἅγγέλου Βουδούρη, «Χρονικὰ Τυπικά», 1940, σ. 175, §172.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

έχων ἡμέρας Τριάκοντα

ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἢ νῦν ὥρας 9

1. Δευτέρα. Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος († 166). Πύρ-
ου σὲ ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 27-ιε' 7).

Εἰδήσις. Ἐπειδὴ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου Ἰουνίου ἔχουν
συνταχθῆ διὰ τὴν ἐκτὸς Πεντηκοσταρίου περίοδον, σημειοῦνται ἐν
αὐτῷ νὰ ψαλοῦν θεοτοκίᾳ ἢ σταυροθεοτοκίᾳ καὶ οἱ κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου· ὅμως μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων ἀντ' αὐτῶν
ψάλλονται ἴδιόμελα, καθίσματα καὶ κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Τρίτη. Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ († 828). Κων-
σταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 2-12).

3. Τετάρτη. Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς
4 νηπίων († 370-375).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 15-23).

4. Πέμπτη. Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κων/πόλεως († 326). Μάρθας
καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἀπόστολος: ιεράρχου, 13ης Νοεμ. (Ἐβρ. ζ 26-η' 2).

Εὐαγγέλιον: ιεράρχου, 21ης Μαΐου (Ἰω. ι' 1-9).

5. Παρασκευή. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Δωρο-
θέου ἐπισκόπου Τύρου ιερομάρτυρος († 362). Νικάνδρου,
Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αἱ.). Μάρκου νεομάρ-
τυρος ἐν Χίῳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν
πρώτην ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἑσπερινῷ

ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Συναξάριον μόνον τοῦ Μηναίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. κζ 1-κη' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ ἔβδ. Ιωάν. (Ιω. Ιζ 18-26).

6. † Σάββατον - πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). «Μνεία πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς Χριστιανῶν». Τιλαρίωνος δσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 845).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως· (μικρὰ) ἀπόλυτισις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρεω.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὅρθον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς ἔκαστην ὥδην προτάσσεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ' καὶ σ' ὥδης· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἴτα τὸ ἔξης ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριῳδίου)· «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχοι· Ἀμιημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,

τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ τῶν ώδῶν γ', σ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» ὡς συνήθως· ἐξαποστειλάρια, αὖνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος» (ὡς δρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ο βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων». Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ύμᾶς ἀγνοεῖν» (Α Θεσ. δ' 13-17). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια' ἐωθινόν), «Ἐφανέρωσεν ἔαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 14-25). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ τροπάριον «Ο βάθει σοφίας»· «Πληρωθήτω». Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εύχην τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., μεθ' ἀ μνημονεύει ὁ ἰερεύς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἴτα ἡ ἀπόλυτις τῆς θ. λειτουργίας.

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Ιερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ· Ζηναΐδος μάρτυρος, Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιᾶ, 1883). (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστὴν ἐօρτάζομεν» καὶ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἰσοδον προκείμενον «Ο Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἰ̄, Χριστὲ» ψάλλεται τρίς. Ἀπόλυτις «Ο ἐν εἰδεὶ πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε» (ὅ περ ἐφεξῆς ἐπανέρχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἐօρτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἰ̄, Χριστέ».

Εἰς τὸ ὅρθρον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἐօρτὴν ὁρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ιω. κ' 19-23) μετὰ τῆς τάξεως

αύτοῦ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ δὲν λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν ν' ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὡδῆς τοῦ β' κανόνος). Ἄφ' οὐδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖ οἱ εἰρημοὶ «Πόντῳ ἐκάλυψε» καὶ «Θείῳ καλυφθείς». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄποστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδουν»] καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρημοὶ «Μὴ τῆς φθορᾶς» καὶ «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α' δίς, τὸ β' ἄπαξ), στιχηρὰ αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτήκιον «Εὐλογητὸς εἰ, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (ὅ γ' στίχος τοῦ α' ἀντιφώνου ἀρχεται «Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι τοι...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἔσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ὅληλούνια».

META THN EISODION, μόνον τὸ ἀπολυτήκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τρισαγίου, «"Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυρ. η' Πρᾶξ., «Ἐν τῷ συμπληρωοῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πρᾶξ. β' 1-11). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Κυρ. η' Ιωάν., «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ιω. ζ' 37-52, η' 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «Μὴ τῆς φθορᾶς». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἀλληλούνια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτήκιον «Εὐλογητὸς εἰ, Χριστέ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἐσπερινός, ὡς ἔπεται.

Ο ἐσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Ή ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεός μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἴτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀπό-

στιχα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ» (γ'). Ἀπόλυσις «Ο ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἔστιν καὶ τὴν ἡμετέραν δλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε θεῖον καὶ ἄγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναἴδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἄγιους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἄγιας αὐτοῦ μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἔστιν ἀγαθότητα· ἀμήν».

8. † Δευτέρα μετὰ τὸν Πεντηκοστόν. «ΤΟΥ ΑΠΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Ἀνακοινόδη ἵ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐρανίε», τρισάγιον κ.λπ., «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', ὁ ν' ϕαλιμὸς χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ» τρίς, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ο ν' χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ὡς χθές. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ εἰρμοὶ τοῦ ιαμβικοῦ κανόνος «Θείω καλυφθείς»· (ἀντὶ τοῦ Τῆν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὥδη τῶν κανόνων ὡς χθές, καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Τὰ ἔξαποστειλάρια, τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς χθές. Ἀντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος: Δευτέρας ἄγ. Πνεύ-

ματος, «‘Ως τέκνα φωτός περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: Δευτ. α' ἔβδ. Ματθαίου, «Οράτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε ἀλληλούια». «Εἴδομεν τὸ φῶς», ὃ περ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Ἀπόλυτις ὡς τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ἀρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

9. Τρίτη. Κυριλλου Ἀλεξανδρείας († 444).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. α' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 1-7, 13-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

10. Τετάρτη. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων († 313).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. α' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 18-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

11. Πέμπτη. Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων. Ὅπεραγίας Θεοτόκου «Ἄξιον ἐστίν».

Ἡ ἡμιεορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς. Μετὰ τὰ δοξαστικὰ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὁρθοῦ, μετὰ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ μετὰ τὸ μεσῷδιον κάθισμα καὶ τὸ ἔξαποστειλάριον ἀντὶ τῶν θεοτοκίων τοῦ Μηναίου ψόλλονται τὰ ἀντίστοιχα τῆς ἑορτῆς. Ὁ ἑσπερινὸς διεξάγεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν ἀνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὁρθοῦ, καθίσματα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου κανόνες δ' α' τῆς ἑορτῆς καὶ δ' κοινὸς τῶν ἀποστόλων καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ἀποστολικά: Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Κυρ. ε' Πρόξεων «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρόξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, 8 Νοεμ., «Οἱ ἀκούων ὑμῶν» (Λκ. ι' 16-21). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». «Εἴδο-

μεν τὸ φᾶς»· ἡ ἀπόλυτις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς «‘Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν».

12. Παρασκευή. Ὄνουφρίου ὁσίου (δ' αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῷ († 734).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. α' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. β' 14-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 33-41).

13. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Ἀκυλίνης μάρτυρος († 239). (Τ.Μ.Ε., διατάξις Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»)

Ἡ ἀκολουθία ὡς διετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἐσπέρια εἰς στίχους 8 (ἄπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἐσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὅρθρῳ ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. α' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 7-13). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. α' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 42-48). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως δι εἰρμός «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν». «Ἐλόμεν τὸ φᾶς».

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ διμολογητοῦ († 847). Ἡχος πλ. δ'. ἔωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., διατάξις Πεντηκοσταρίου §§53-55).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πάντων τελείται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Σύναξις πάντων τῶν Θρᾳκῶν Ἅγιων.]

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. σήμερον δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἡ τις λέγεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»· κοντάκιον «“Οτε καταβάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ τὴν εἰσοδον καὶ τὸ προκείμενον «‘Ο Κύριος ἐβασίλευσε»

λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ»*, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπά, ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Κανόνες δὲ ἀναστάσιμος καὶ δὲ τῶν ἁγίων ἀπὸ γ' καὶ σ' ὠδῆς τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ είρημοὶ «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς». Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αῖνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 τῆς σ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς». Ἀπόστολος: τῶν ἁγ. Πάντων, Κυρ. α' ἐπιστ., «Οἱ ἄγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. α' Ματθ., «Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει» (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Ἄγαλλισθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις· ἀλληλούια».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων.

‘**Ὕχος α'** Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἅγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὑμνοῖς καὶ φόδαις πνευματικαῖς, μημούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῇ ἡγῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

* Ετερα ἀπολυτίκια τῶν ὁγίων Πάντων βλέπε μετὰ τὴν λειτουργίαν.

Ἐτερον. Ἡχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἀγίων Πάντων οἶκος δὲ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἴθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῖη, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἄστρα, χορούς τε πάντων ἀγίων, ἀεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§1-30. Διὰ τὰ Σάββατα μὲ «Θεός Κύριος» βλέπε αὐτόθι §§31-44, διὰ δὲ τὰ Σάββατα μὲ «Ἄλληλούια» αὐτόθι §§45-51.

2. Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξο τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

3. Ἀπὸ αὐτοῖς ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν ἀγίων ἀποστόλων διακείας μέχρι τῆς 28ης Ἰουνίου.

15. Δευτέρα. Ἄμως προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Ἅχαιϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ιερωνύμου ὁσίου († 420), Αὔγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππώνος († 430).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 28-γ' 18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 31-34, ζ' 9-11).

16. Τρίτη. Τύχωνος ἐπισκ. Ἅμαθοῦντος Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 15-21).

17. Τετάρτη. Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου (γ' αἰ.). Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων († 362).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 13-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 21-23).

18. Πέμπτη. Λεοντίου μάρτυρος, Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων († 70), Λεοντίου ὁσίου τοῦ Ἀργείου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ε' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 23-27).

19. Παρασκευή. Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἰ.), Παϊσίου ὁσίου τοῦ μεγάλου.

Ἄποστολος: ἀποστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. πεντάεβδος. ἐπιστ. (Ἰούδα 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Ἰουνίου 19 (Ιω. ιδ' 21-24).

20. Σάββατον. Μεθοδίου ἰερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων († 312). Νικολάου Καρβάσιλα (ιδ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν δδ45-51).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. β' ἑβδομ. ἐπιστ. (Ρωμ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἑβδομ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 1-8).

21. Τ ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' -δ' αἰ.). Τερεντίου ἰερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἰκονίου (α' αἰ.), Νικήτα ἰεροῦ, τοῦ Νισυρίου († 1732). Ἡχος α', ἐωθινὸν β'

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμῃ πάντων τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει διαλαμψάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἀγίων, σύναξις τῶν 23 ἀγίων τῆς νήσου Λέσβου καὶ ἐν Σερβίοις (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἀγίας βασιλίσσης Ἀρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένρωαξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3 «Φωταγή σε ὡς ἥλιον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Παρηλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαρβιὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ ἀγίου ἀπὸ γ' φωδῆς τὰ μεσώδια τοῦ Μηναίου ἀφ' οἵ τοῦ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «΄Απας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «΄Αγγελος μὲν ἐκόμισεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἔωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. β' ἐπιστ., «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη» (Ρωμ. β' 10-16). Εὐαγγέλιον: Κυρ. β' Ματθ., «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

22. Δευτέρα. Εὐσεβίου ιερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων († 380). Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων († 304).

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρχίνον. Ἀρχὴ τοῦ θέρους.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

23. Τρίτη. Ἀγριππίνης († 253-260) μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Ἀθανασίου ἀναγνώστου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 14-η' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 9-15).

24. Τετάρτη. † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος τοῦ Καισαρέως († 1765).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 24 Ιουνίου §§ 1-3). τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν ἀπόλυτις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν... ἵκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὸ γενέθλιον ἔορτά-

ζομεν...». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον: 24ης Ἰουνίου, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80). κανόνες μόνον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο τοῦ Προδρόμου· καταβασίαι οἱ εἶδοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Προφῆτα καὶ πρόδρομε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. Τυροφάγου, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Ἰουν. 24, «Ἐπειδὴ περὶ πολλοὶ ἐπεχείρησαν» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

25. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας δσιομάρτυρος († 304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.
 Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. η' 22-27).
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 23-31).

26. Παρασκευή. Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη († 540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. θ' 6-19).
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 32-36).

27. Σάββατον. Σαμψών ὁσίου τοῦ ἔνενοδόχου († 530).

Ἀκολουθία Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. γ' 28-δ' 4).
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 24-η' 4).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνακοινωθή τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412). Ἡχος β', ἐωθινὸν γ'

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκριαξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Παρηλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ω θαίματος καινοῦ». Ἀπολυτίκιον «Οτε κατηλθεῖς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος», ἀπολυτίκιον «“Οτε κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἴριμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είριμοι «‘Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «“Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «“Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «“Οτι Χριστός ἐγήγερται», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «‘Ο ἀνατείλας ἥλιος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ΣΤΙΧΗΡΑ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «‘Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «“Οτε κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. δ' ἐπιστ., «‘Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας» (Ρωμ. ε' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ' Ματθ., «‘Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναούμ» (Μτθ. σ' 22-33). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

29. Δευτέρα. † Πέτρου († 64) καὶ Παύλου († 67) τῶν πανευφήμων καὶ πρωτοιρυφαίων ἀποστόλων (Τ.Μ.Ε., 29 Ιουνίου §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «“Οτε κατῆλθες”· ἀντὶ κοντακίου ἢ ὑπακοή «Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιομελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἑσπέρια τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἐκ δευτέρου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ.,

ήχος πλ. β', Τετάρτη έσπέρας). Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες μόνον οἱ δύο τῶν ἀποστόλων. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάριον, αὗται, δοξολογία μεγάλῃ, ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουν. 29, «Ἐν φῷ δ' ἄν τις τολμᾶ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουν. 29, «Ἐλθὼν δὲ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. ις' 13-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ἐνημερωτικὸν σημείωμα (ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου, ὑπ' ἀριθμ. 3198/1384 τῆς 26/6/2017). **Μία Μεγάλη Εορτὴ** τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ ἡ σημερινὴ Εορτὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ Αὐτῆς, διὸ καὶ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν λαμβάνονταν χώραν αἱ ἔξης Τεραὶ Ἀκολουθίαι:

1) **Συνοδικὸς Ἐσπερινὸς** εἰς τὸν Περιώνυμον Ιερὸν Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Ιερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Πρώτου τῇ Τάξει Συνοδικοῦ Μητροπολίτου.

2) **Ορθρος** καὶ ἐν συνεχείᾳ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ αὐτῷ Τερῷ Ναῷ, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, συλλειτουργούντων μετ' Αὐτοῦ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκφωνούμένου δὲ κατ' ἔτος καὶ σχετικοῦ Ἐπισήμου Πανηγυρικοῦ Λόγου.

3) **Υπαίθριος Ἐσπερινὸς** κατὰ τὴν Ἅγιωνυμον ἡμέραν ἐπὶ τοῦ Ιεροῦ Βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, τελούμενος ἐπισήμως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου

* Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου († 1938).

“**Ἔχος δ'.** Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλάσιμα, εὐφροσύνως γεραίρομεν τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον ἄγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

’Αθηνῶν, τῇ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. ὁμόρων Μητροπολιτῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν ἐν Ἀθήναις Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ τῶν Εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρώτου Κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

4) Ὁμοιαι Ἐπίσημοι Τελεταὶ λαμβάνονταν ἀντιστοίχως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀποστολικὰς Πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τῆς Κορίνθου, τῆς Βεροίας, τῆς Νικοπόλεως, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Φιλίππων, καὶ εἰς ἑτέρας, τὰς Ἐκκλησίας τῶν διοίκησεν ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος.

5) Αἱ ὡς ἄνω Ιεραὶ Ἀκολουθίαι μεταδίδονται καὶ διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν καὶ Τηλεοπτικῶν Διαύλων. Πλείονα περὶ τῆς ἔօρτῆς ταύτης ὡς τελεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος βλ. εἰς «Κάθικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», ἐκδοσις 3η, ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι 2012, σελ. 259-290.

30. Τρίτη. † Σύναξις τῶν ἀγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

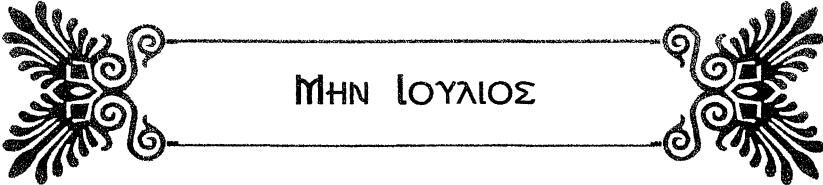
Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς 29ης τοῦ μηνὸς «Ποίοις εὐφημιῶν» κ.λπ. καὶ ἐκ τῆς 30ης τὰ 3 προσόμοια τῶν 12 ἀποστόλων* «Ως αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἐορτὴ χαρομόσυνος», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἥχος πλ. β' Τετ. ἐσπέρας). Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἄγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸν ὅρθον, Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας τῆς 29ης Ιουνίου. ‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες (τῆς 30ης τοῦ μηνὸς) μετὰ τῶν εἰδομῶν τοῦ πρώτου ἀπὸ γ' καὶ σ' ὥδης ὡς

* Τὸ Τ.Μ.Ε. ἀναγράφει τὰ 3 στιχηρὰ τῶν πρωτοκορυφαίων «Ποίοις εὐφημιῶν» τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς χθὲς καὶ τὰ 3 πρῶτα τῆς σήμερον «Ἐδωκας καυχήματα», τὰ ὅποια δῆμως ἐπίσης ἀναφέρονται εἰς τοὺς δύο κορυφαίους ἀποστόλους καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς 12· διὰ τοῦτο ἐπεκράτησαν τὰ 3 δεύτερα τοῦ Μηναίου.

ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «΄Απας γηγενῆς». Τὸ ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἰνους τὰ 4 προσόμοια «Ἡ κορυφαία κορηπίς», Δόξα, «Ἡν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες», Καὶ νῦν, «Δέσποινα, πρόσδεξαι» (Παρακλ., ἥχ. πλ. δ', Πέμπτη πρωΐ). Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «΄Απόστολοι ἄγιοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «΄Απόστολοι ἄγιοι» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῶν 12 ἀποστόλων, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Ιουν., «΄Ιδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὅχλους» (Μτθ. θ' 36, ι' 1-8). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
ἡ ἑμέρα ᔁρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὕρας 10

1. Τετάρτη. † Κοσμᾶς καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ρώμῃ († 284).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσόδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου θεοτοκίου «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β' Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὅρθον, τοῦ κανόνος τῶν ἀγίων προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «Ὑγρὰν διοδεύσας»· καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολὸς τῶν ἀγίων, Νοεμ. 1η, «Ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ» (Α Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μτθ. ι' 1, 5-8)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Πέμπτη. † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἀνευ εἰσόδου· τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἄπαξ. Μεσονυκτικὸν τὸ τῆς ἡμέρας. Ἐν τῷ ὅρθῳ, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκιον δίς· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρημῶν τοῦ α'). Καταβασίαι δὲν λέγονται, πλὴν μόνον ἐκ τοῦ β' κανόνος οἱ εἰρημοὶ τῆς γ', σ', η' καὶ θ' ὁδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες ὡς συνήθως εἰς ἔκαστον στίχον «Τὴν τιμιωτέραν»· ἀλλὰ μετὰ τοὺς αἰνους, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον

όμοιώς, 8 Σεπτ. εἰς τὸν ὄρθρον, «΄Αναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56)· «΄Αξιον ἐστί· «Ποτήριον σωτηρίου».

Σημείωσις. Ἐνθα ἔօρτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, γίνεται εῖσοδος ἐν τῷ ἐσπερινῷ καὶ ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου».

3. Παρασκευή. Ύακίνθου μάρτυρος († 108). Ἀνατολίου Κων/λεως († 458), Θεοδότης μάρτυρος († 712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας († 1812).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Παρ. δ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ια' 25-36).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. δ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 1-8).

4. Σάββατον. Ἄνδρεου ἐπισκ. Κορήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 1220).

΄Ακολουθία Σαββάτου μὲ «΄Αλληλούα» (βλ. ἔμπροσθεν δδ45-51).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Σαβ. δ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 11-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σαβ. δ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 14-23).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Αγίῳ Όρει Αθώ († 1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων. Ἡχος γ', ἐωθινὸν δ'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «΄Απόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «΄Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέντραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 «Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «΄Ως ἐνθεος ἡ ζωὴ σου», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὴν τῶν πατέρων καλλονήν», Καὶ νῦν, «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλητική, ἥχος πλ. β' Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα). Ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τοῦ ὁσίου «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ ὁσίου, τὰ τριαδικὰ «΄Αξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δὲ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ ὁσίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' ϕόδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ ὁσίου καὶ τὸ μεσώδιον αὐτοῦ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δὲ ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», τὸ τοῦ ὁσίου «Ως τηλαυγής» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Πανευαγής παντάνασσα».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 «Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Μακάριοις· ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τὸ δὲ ἐωθινὸν «Ορθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οἵ τις γένεται τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου]. Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἄποστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 17ης Ἰανουαρίου– τοῦ ὁσίου, Σαβ. καὶ ἔβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς' 2). Εὐαγγέλιον Κυρ. ε' Ματθαίου, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν» (Μτθ. η' 5-13). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

6. Δευτέρα. Σισόη ὁσίου τοῦ μεγάλου († 429). Λουκίας († 301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιβ' 4-5, 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 9-13).

7. Τρίτη. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἱ.), Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῷ (ι' αἱ.).

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (7 Ιουλ. §1), «εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῷ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν», ἡ τοι μετὰ τῶν ὑμνῶν τῆς Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30).

Εἰς τὸν ἑσπέρινόν, τὰ 6 ἑσπέρια προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος», Καὶ νῦν, «Πανύμνητε κατάβαλε·» εὐθὺς (ἄνευ εἰσόδου) «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον κ.τ.λ.: εἰς τὸν στίχον τὰ «στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου», μὲ τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» (Παρακλ., Δευτ. ἑσπέρας, ἥχος β'). Ἀπολυτίκιον «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, δόμόγχον θεοτοκίον τῆς Δευτέρας ἑσπέρας «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς» (Παρακλητική, εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια), ἡ ἐκτενῆς κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν δραρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δίς καὶ τὸ θεοτοκίον καθίσματα τὰ τῆς Παρακλητικῆς· ὁ ν' χῦμα καὶ κανόνες, ὁ α' τῆς Παρακλ. μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ τῶν ὡδῶν γ', σ', η' καὶ θ' ὡδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ δὲ τὸ ἔξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος λεγονται καὶ τὰ κάτωθι τῆς δύσιας·

‘**Ὕχος γ'**, πρὸς «Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις»

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, **Κυριακὴ** σὺ τῷ Θεῷ, παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν ἐκτελοῦντας, σῷζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον (δύμοιον)

Τερωτάταις κόρη, **Κυριακῆς** τῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φύλαττε πάντας, δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης ὀνάγκης, ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

«**Σοὶ δόξα πρέπει**», ἡ δοξολογία χ ὑ μ α καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν, στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς 3, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ασπόρως συνέ-

λαβεῖς». Εἶτα «΄Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, δόμοντον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε» (Παρακλ. εἰς τὸ τέλος).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καθ' ἡμέραν· μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τῷ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιδ' 9-19). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τῷ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30). κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἔορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος ναούς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν (μετὰ καταβασιῶν, αὖν καὶ μεγ. δοξολογίας) εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον καὶ ἀλληλουνιάριον μαρτυρικά (4 Δεκ.). Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 22-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 24-34). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

8. Τετάρτη. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος († 303). Θεοφίλου ὁσίου τοῦ ἐκ Ζίχνης († 1548), Ἀναστασίου ιερομ. ἐξ Ἰωαννίνων († 1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὕσα ἡμεορτάσιμος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (ὅρα καὶ εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν οἱ αἴνοι τοῦ Μηναίου, ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αὖν καὶ ἀπόστιχα αὖν ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, ὃν ζήτει Κυρ. λβ' ἐπιστ. (Α Τιμ. δ' 9-15). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 38-45).

Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὄρθρῳ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αὖν) τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται ὁ ἀνωτέρω Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον ὅμοιώς αὐτοῦ, Ἰουλίου 8 (Λκ. σ' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχόν ἔορτάζεται ὁ μεγαλομάρτυρς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς παρα-

κλήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ ἀγίου· καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξι τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλῃ· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου.

9. Πέμπτη. Παγκρατίου ἰερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α' αι.). Διουνυσίου τοῦ δόκτορος καὶ Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἀθῷ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1770).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 17-29).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 46-ιγ' 3).

10. Παρασκευή. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων († 319). Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσου.

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 3-9).

11. Σάββατον. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος († 451). Ὁλγας ἵσαποστόλου († 969), Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυσούλων († 820).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἀγίας ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τυπικὸν 11ης Ιουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Λίαν εὐφρανας» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εὐαγγέλιον ὅρθορον: τῆς ἀγίας, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τῆς ἀγίας. Καταβασίαι «Ἄνοιξι τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτ.– τῆς ἀγίας, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. ζ' 1-10). Εὐαγγέλιον διμοίως, Δευτ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων» (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Πρόκλου καὶ Πλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αι.). Παϊσίου ὁσίου τοῦ διορατικοῦ. Ἡχος δ', ἔωθινὸν ε'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Λίαν εὐφρανας»· κοντάκιον «Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν «Νεῦσον παρακλήσεσιν». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸ ὅρθον. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄ ὠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὀδός» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ὑμνῷ σου τὸ ἀμέτοπτον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε΄ ἑωθινὸν «Ω τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. ε΄ ἐπιστ., «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἔμῆς καρδίας» (Ρωμ. ι΄ 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε΄ Ματθ., «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν» (Μτθ. η΄ 28-θ΄ 1). κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

13. Δευτέρα. Η σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαῖτου († 794), μάρτυρος Γολινδούχ.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἐφρ. β΄ 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι΄ 16-21).

14. Τρίτη. Ἀκύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη' 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσῆφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου († 1809).

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. c' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. c' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 24-30).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμάται ἴδιαιτέρως ὁ ὅσιος Νικόδημος, ἡ ἑορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος) συμφάλλεται σήμερον κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε., τῇ 17ῃ Ιουλίου).

15. Τετάρτη. Κηφύκου μάρτυρος καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ († 305).

Προκείμενον, ἥχος δ' «Ο κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραντομένην», στίχος «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου». Απόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ἰουλίου 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. c' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 31-36).

Σημείωσις. Ἐὰν τυχόν ψαλῇ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν μαρτύρων, λέγεται ἀνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν εἰς τὸν ὅρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὅτι ἔχει Σαβ. i' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιξ' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀλληλούια».

16. Πέμπτη. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος († 311).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. c' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. γ' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. c' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 36-43).

17. Παρασκευή. † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὅρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως «Ὑγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τῆς ἀγίας· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. iε' ἐβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. iε' ἐβδ. Ματθ., «Ἁκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

18. Σάββατον. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων († 363).

΄Ακολουθία Σαββάτου μὲ «΄Αλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Σάβ. c' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. θ' 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σάβ. c' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 18-26).

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ζ'. «Τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου ὁσίου († 380). Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν c'

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ξήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ιουλίου. Κατὰ παρίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις 13ης Ιουλίου §§1-3) ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἐօρτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «΄Απόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «΄Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6, Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, «΄Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «΄Αποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «΄Ασπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «΄Υπερδεοξασμένος εῖ»; Καὶ νῦν, «΄Ο δι΄ ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «΄Υπερδεοξασμένος εῖ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων ἀπὸ γ' ὕδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, τὸ μεσφόδιον

κάθισμα τῶν πατέρων «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι» καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμιατέραν», «΄Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ σ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, τῶν ἀγίων «Πατέρων θείων σήμερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἐν δύο ταῖς θελήσεσιν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «΄Ολην συγκροτήσαντες» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς στύχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' φόδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγιον», τῶν πατέρων «΄Υπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «΄Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυρ. τῶν πατέρων Ἰουλίου· Ἀπόστολος τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 18 Ἰαν., «΄Υμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «΄Αἰνεῖτε»· «΄Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

20. Δευτέρα. † Ἡλιοὺ προφήτου τοῦ Θεοβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στύχον τοῦ ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «΄Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου» (Παρακλ., ἦχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπι-

* Βλέπε ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Κυρ. 15ης Μαρτίου.

σφραγίζεται μετά τοῦ ὁμοήχου α' θεοτοκίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «‘Υγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἶρμοι «‘Ανοίξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «‘Υπόδειγμα λάβετε» (Ἰακ. ε' 10-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. α' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὅχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «‘Αγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

21. Τρίτη. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ († 590). Παρθενίου ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 20-ζ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 1-13).

22. Τετάρτη. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 12-24).

Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. π' 1-3).

23. Πέμπτη. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ († 1834).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 24-35).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21).

24. Παρασκευή. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος († 300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου νεομάρτυρος († 1635).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 35-η' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 29-31).

25. Σάββατον. † Ή κοίμησις τῆς ἄγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὁλυμπιάδος διακόνου († 408-410) καὶ Εὐπραξίας († 413) ὁσίων μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἄγίας ἄπαξ εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν με-

γάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ δις εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν ὡς συνήθως καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπαναλαμβάνοντες «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ζωὴν τὴν κυήσασαν» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Προγόνων Χριστοῦ»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ἰουλίου· Ἀπόστολος τῆς ἀγίας, 23 Σεπτ. «Ἄβραὰμ δύο νιοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Ακ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούνια».

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. † Παρασκευῆς δσιομάρτυρος (β' αι.), Ἐρμολάου ἱερομάρτυρος († 305). Ἡχος πλ. β', ἑωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., 26 Ἰουλίου, §§2-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ζωὴν τὴν κυήσασαν»· κοντάκιον «Προγόνων Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἀγίας 3 «”Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, Παρασκευὴ ἡ σοφὴ» κ.λτ. εἰς 4, Δόξα, «Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἰσοδος κ.λτ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἀγίας «Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα», Καὶ νῦν, «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο τὴν εὐλογημένην»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰδομῶν) καὶ τῆς ὁσιομάρτυρος «‘Ὑμνοῦσι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου’· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐκ σπαργάνων μητρώων», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «‘Ως παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξίν’· ἀφ' σ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἰκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «‘Ἄνοιξω τὸ στόμα μου’· «Τὴν πιμιωτέραν», «‘Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «‘Ἄγιος Κύριος’ κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «‘Οτι ἤραν τὸν Κύριον», τῆς ὁσιομάρτυρος «‘Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε» καὶ τὸ θεοτοκίον «‘Μαρία καθαρότατον’».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ὁσιομάρτυρος προσόμοια 3 «‘Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου’ κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «‘Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου’, «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τὸ ζ' ἔωθινὸν «‘Ίδού σκοτία καὶ πρώι’, Καὶ νῦν, «‘Υπερευλογημένη’». Δοξολογία μεγάλη, «‘Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος’» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «‘Ἄγγελικαι δυνάμεις’, «Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «‘Προστασία’». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου τῆς 25ης Νοεμβρίου– τῆς ὁσιομάρτυρος, δὸν ξήτει Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον Κυρ. ζ' Ματθ., «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἡκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί» (Μτθ. θ' 27-35). κοινωνικὸν «‘Αἰνεῖτε’, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

27. Δευτέρα. † Παντελέήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ († 305).

Ἡ ἀκολουθία ἑορτάσιμος οὕσα ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, 27 Ἰουλ. ἢ Τρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν

ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰδοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (6ης Αὐγούστου). Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, 26 Ὁκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον: 23 Ἀπριλίου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ις' 2). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εϊδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.)., ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι οἱ εἰδοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου).

28. Τρίτη. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Σηροποταμηνοῦ.

Ἄποστολος: ἀγίων, Κυριακῆς μυροφόρων (Πρξ. c' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης π' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 6-12).

29. Τετάρτη. Καλλινίκου καὶ Θεοδότης μαρτύρων (γ' -δ' αι.).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τετ. π' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 12-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. π' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 20-24).

30. Πέμπτη. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αι.).

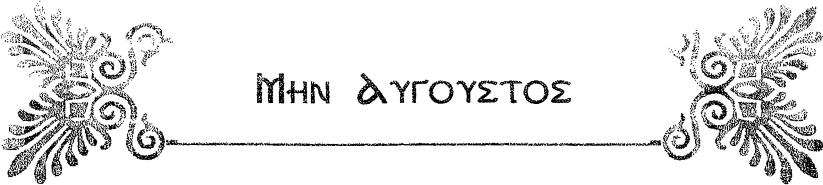
Ἄποστολος: ἀποστόλου Σίλα, Σαβ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 35-41).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. π' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 24-28).

31. Παρασκευή. Εύδοκίμου δικαίου (θ' αι.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. π' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 8-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. π' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 10-18).

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11

1. Σάββατον. Η πρόοδος (ἢ τοι ἔξιδος καὶ προσκύνησις) τοῦ τιμίου Σταυροῦ· τῶν ἀγίων ἐπτά Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης δισιμάρτυρος. (T.M.E., 1η Αὔγούστου §§1-3).

Αρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἔօρτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν ὅρθρον μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου· καταβασίαι (μόνον σήμερον) οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἶτα ὁ εἰρημὸς «Μυστικὸς εῖ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια, αἴνοι κλπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Οὐ νψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»· τρισάγιον· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου). Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Κυρ. α' ἐπιστ., «Οἱ ἄγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ., «Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς» (Μτθ. ι' 16-22). «Ἄξιον ἐστί· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια», «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. «Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν» (ἢ τοι τὸ Τυπικὸν τῆς Λαυράς τοῦ ἀγ. Σάββα) «διατάπτει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ τελῆται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Ἐὰν γίνηται πρόοδος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἀντὶ τρισαγίου «Τὸν σταυρόν σου»» (T.M.E., 1η Αὔγ., σημείωσις μετὰ τὴν §2· πρβλ. καὶ τὸ Μηναῖον, ἐν τέλει τοῦ

ὅρθρου τῆς ἡμέρας). Ἐπίσης μετὰ τὴν τελετὴν τῆς σταυροπροσκυνήσεως ψάλλεται τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς (γ' νηστειῶν).

Εἰδησις. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστάσιμων τῆς Κυριακῆς, ἀνευ παρακλήσεως.

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνακοινιδὴ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος († 1690). Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., 2 Αὐγούστου §2, καὶ 27 Ιουλίου §§2-4).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἄγιων»· κοντάκιον «Οἱ ὑψωθεῖς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἄγιου 3 «Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυρι», Καὶ νῦν, «Μῆτηρ μὲν ἐγνώσθη». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Οἱ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Βασίλειον διάδημα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Οἱ ἡμετέραν μορφήν».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ ὄντος. Ἀπὸ γ' ωδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰριμοὶ «Χοροὶ Ισραήλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ο τόκος σου ἀφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ ἄγιου «Οἱ πρῶτος τῶν μαρτύρων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ον περ αἱ ἄνω τάξεις».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ πρωτομάρτυρος προσόμοια 3 «Ἄγγελος ἐπίγειος» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει», Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὧδης τοῦ ἄγιου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης». Ἀπόστολος: Κυρ. η' ἐπιστολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος» (Α Κορ. α' 10-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. η' Ματθ., «Εἶδεν ἀ Ιησοῦς» (Μτθ. ιδ' 14-22). Κοινωνικὸν «Αἴνετε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἑσπέρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑσπερινῶν –ἔξαιρέσει τῶν ψαλλομένων τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου καὶ τὸ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως– εἰς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α΄ ἡμέρᾳ ὁ μικρός, τῇ δὲ β΄ ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ψάλλονται, ὡς εἰθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς 3ης, 7ης, 10ης καὶ 12ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 9ης, 11ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ Ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», στιχηρὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ βαρέος ἥχου δύο «Ἄρον σου ὡς ψυχή μου τὸ ὅμιλα», «Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα», τῶν ἀσωμάτων ἐν «Φλόγα πυρὸς τοὺς ἀγγέλους» καὶ τῶν ὁσίων (ἐκ τοῦ Μηναίου, Αὐγούστου 3) ἔτερα 3 «Οἱ ὅσιοι σου, Κύριε» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον «Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι». Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς. «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ρυμβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». ‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ἐκ τοῦ ‘Ωρολογίου ἄνευ τῶν εἴδη. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾶ ὁ ἵερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ὁσίων στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι’ εὐχῶν» ψάλλονται τὰ ἔξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθιος, τὰ ἔξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ’ ἑκάστην καθ’ ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 3ης Αὔγ.].

3. Δευτέρα. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεο/νίκῃ.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ: ια' 31-ιβ' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 1-11).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 4ης Αὔγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (μετὰ Παρακλητῆς)· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μικρὰ παρακλησις· ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ.. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 4ης Αὔγούστου.]

4. Τρίτη. Τῶν ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιβ' 12-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 18-22, ιθ' 1-2, 13-15).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ό ἐσπερινὸς τῆς 5ης Αὔγουστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παράκλησις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἄπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 5ης Αὔγ.]

5. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος († 362). Εὐγενίου δίσιου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ή ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (ὅρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικάς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον δίς. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἔκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν).

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ἔχος δ' «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἃσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμψας κόσμον ἐφώτισεν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἔχος α' «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἐν ὅρει τῷ Θαβώρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῦ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν δι' ἣς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ο ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ὸ α' μετὰ τῶν εἰρημῶν)· τὰ δύο ἐξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται· «Σοὶ δόξα πρέπει» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ὅρα γεν. τυπικάς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10). Εὐαγγέλιον: ἡμέ-

ρας, Τετ. θ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 1-16). «”Αξιον ἐστί». Κουνωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χορησις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

6. Πέμπτη. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν». κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία Τ.Μ.Ε. §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» τρὶς ἐν τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνὸς) «Οἱ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεῖς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν». Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὅρθον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιατέραν) ἡ θ' φρὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἶτα οἱ εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἷ, Θεοτόκε», «Οἱ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «”Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀληθούνια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

*Εστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τόδε· «Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἐορτῆς, «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν» (Β' Πέτρου α' 10-19). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ις' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ τροπάριον τῆς ζ' ὡδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἐορτῆς «Νῦν τὰ ἀνήκουντα ἥκουσθη». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευομεθα εἰς τὸν αἰώνα· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει».

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὕριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Ἱερέως ἡ εὐχὴ «Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς»· «Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου» (βλ. Τερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τῇ μὲν 7ῃ, 9ῃ καὶ 11ῃ ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ 8ῃ, 10ῃ καὶ 12ῃ ὁ β')· ἐὰν ἐορτάζεται καὶ ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας».

2. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφιμνίων αὐτῶν (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρῳ»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης». Ἔως τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἐορτή, ἀπόλυσις «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρῳ μεταμορφωθεὶς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ δῃ Αὐγούστου.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, γίνεται δὲ εἰσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἐορτῆς (ἄπαξ), ὃ περ ψάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὔγουστου. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 7ης Αὔγ.]

7. Παρασκευή. Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 363). Νικάνορος ὁσίου († 1519), κτίτορος τῆς ἵ. μονῆς «Ζάβιορδας» Γρεβενῶν. Θεοδοσίου ὁσίου, προστάτου Ἀργολίδος.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς θ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιδ' 26-40).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, 7ης Αύγουστου (Μρ. θ' 2-9).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 8ης Αὔγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 8ης Αὔγ.]

8. Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτήν. Αἱμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου ὁμολογητοῦ († 813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ († 350), Τοιανταφύλλου νεοιμ. ἐκ Ζαγορᾶς († 1680), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ († 1794).

Ἡ μεθεόρτος ἀκολουθία τοῦ ὅρθου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§53-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιδ' 6-9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 32-39). «”Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

Εἰδησις. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστάσιμων τῆς Κυριακῆς, ἀνευ παρακλήσεως.

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Ματθίου τοῦ ἀποστόλου († 63). Ἡχος πλ. δ', ἑωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., 6 Αύγουστου §§7-9).

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις δῆς Αὔγ. §§ 7-9) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου καταλυμάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. ‘Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα (9ης Αὔγ.) 3 «Τῆς παναγίας ἐνδόξου μεταμορφώσεως» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Δεῦτε ἀναβῶμεν» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νόμου καὶ προφητῶν σε» (λιτῆς δῆς Αύγουστου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει». Ἀπόλυσις «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμοῖς.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 9ης Αὔγουστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ α' τῆς ἐορτῆς. Ἀπὸ γ' ὠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς καὶ] τὸ μεθέορτον μεσώδιον κάθισμα «Ἐορτὴ ὑπέρολαμπρος» (τῆς 9ης Αὔγουστου). Ἄφ' οὐδὲ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικός εἰ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα», καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου» (9ης Αὔγ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατάλληλα μεθέορτα εἰς τὸ μηναῖον* – τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἐορτῆς (6 Αὔγ.) στιχηρὰ προσόμοια 3 «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σῆ ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας», β) «Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ως ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

* Ορα ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἰνους τῆς Κυρ. 12 Ιανουαρίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' φύδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δ' ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὁρούς μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. θ' ἐπιστ., «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί» (Α' Κορ. γ' 9-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Ματθ., «Ἡνάγκασεν δὲ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ» (Μτθ. ιδ' 22-34).

«”Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Τῇ **Κυριακῇ ἐσπέρας** ὁ ἐσπερινὸς τῆς 10ης Αὔγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται δὲ ἄγιος τῆς 10ης Αὔγ.]

10. Δευτέρα. Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 18-22).

Τῇ **Δευτέρᾳ ἐσπέρας** ὁ ἐσπερινὸς τῆς 11ης Αὔγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται δὲ ἄγιος τῆς 11ης Αὔγ.].

11. Τρίτη. Εὐπλου διακόνου († 304). Νήφωνος ΚΠόλεως († 1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἄγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ (1716).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 29-38).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 23-27).

Τῇ **Τοίτῃ ἐσπέρας.** Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης Αὔγουστου, ώς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «Ορθοδοξίας ὁδηγέ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης».

12. Τετάρτη. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων († 305-306).

Εἰδῆσις. Σήμερον συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐχοιν τὴν ἑορτήν.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τετ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ις' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 28-32).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ώς τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνώσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἢ τινα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται καὶ ἡ μικρὰ παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» τρίς.

13. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις λειψάνου τοῦ ἀγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑορτῆς ζήτει εἰς τὴν δην τοῦ μηνός.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτήν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς. Ὁ ὅρθρος ψάλλεται ώς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· διθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, δ' ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)– ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 1-7). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 43-46). Εἰς τὸ Έξαιρέτως δὲ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ α' κανόνος «Ο τόκος σου ἄφθορος». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου...»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μετεμορφώθης».

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. **Εἰς τὴν θ'.** Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους»· ἀπόλυνσις (μικρὰ) «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ», ὡς εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Ο προεόρτιος ἐσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μεγάλη παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Λαοὶ προσκορτήσατε» (ἄπαξ).

14. Παρασκευή. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαῖου τοῦ προφήτου (η' π.Χ. αἱ.).

Εἰδησις. Σήμερον, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν» (ὅρα εἰρμοὺς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γεν. τυπ. διατάξεις, §§52-63). Κοντάκιον λειτουργίας «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη».

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 23-33).

15. Σάββατον. τῇ Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Λαοὶ προσκιρτήσατε»· κοντάκιον «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ θὰ ψαλουῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» τοίς (ῶσαύτως καὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»). Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἦς τὴν κοίμησιν ἔορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον τῆς ἔορτῆς «Ἀναστᾶσα Μαριάμ». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν είρμων καὶ μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· ἡ θ' ὡδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «Ἄι γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε» εἰς δὲ τὸν β' «Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου», καὶ ὁ είρμος «Ἄι γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι». Ἐξαποστειλάριον, αἴνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἐν τῇ γεννήσει» ἅπαξ.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ είρμοι ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἔορτῆς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» καὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (βλέπε εἰς τὸ Μηναῖον τὴν πρὸ τῶν κανόνων τῆς ἔορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἔορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσαμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις

θαυμαστός». Μετά τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 15 Αὔγ. ἡ 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κάμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως· τῇ μὲν 16ῃ, 18ῃ, 20ῃ καὶ 22ᾳ τοῦ μηνός ὁ α' κανών, τῇ δὲ 17ῃ, 19ῃ καὶ 21ῃ ὁ β'

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Ή ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος, ἡ τοι τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος († 298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου († 1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 15 Αὔγ. 1579), Ἀποστόλου († 1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἄγιου. Ἡχος α' ἐωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., 16η Αὐγούστου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἄγίου μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἐσπερινοῦ) «Ποίοις οἱ εὐτέλεις χείλεσι», Δόξα, «Δεῦτε φιλέόρτων τὸ σύστημα» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς 15ης Αὔγ.), Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσατε λαοί» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς ἑορτῆς). Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα «Καθορῶσαι ἀληθῶς» καὶ «Ἐν χερσὶ τοῦ δι’ ἡμᾶς» (ζήτει τῇ 16ῃ). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν), ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ ἄγίου μανδηλίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ΄ ὧδης τὸ μεσῷδιον κάθισμα «Ἐδέσσης βασιλεύς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὅμοιον τῆς ἑορτῆς «Ο πάντιμος χορός». Ἄφ’ οὖτε τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι΄ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» (16ης Αὔγ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατάλληλα μεθέορτα εἰς τὸ μηναῖον* – τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κυβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου», β΄) «Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν», Δόξα, τὸ ι΄ ἔωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ᾖδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς ἀλλ’ εἰς τὸ β΄ μὲ ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»**.

* "Ορα ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἰνους τῆς Κυρ. 12 Ἰανουαρίου.

** Τὸ T.M.E. δητῶς δοίζει τὸ ἐφύμνιον «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», δισάκις τὰ ἀντίφωνα τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν Κοιμήσεως, Γενεσίου καὶ Εἰσοδίων ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (T.M.E., Προθεωρία §37· Αὔγ. 15ῃ, §§ 6 καὶ 19· Σεπτ. 8ῃ, §9· Νοεμ. 21ῃ, §10· Νοεμ. 25ῃ, §19). Όμοίως καὶ τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» §§ 110γ΄, 180, 190, 194, 260, 266, 271, 458, 463, 472, 1621, 1629, 1635, 1645.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ιξ' 14-23).

«Ἄξιον ἔστι»· κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

17. Δευτέρα. Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ιουλιανῆς († 257), Δημητρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης († 1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις 8852-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 3-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 13-22).

18. Τρίτη. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἐρμοῦ· ἀνακοινιδὴ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ια' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 14-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 23-28).

19. Τετάρτη. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.). Τιμοθέου, Εὔτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων († 304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 4-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 29-39).

20. Πέμπτη. Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 13-28).

21. Παρασκευή. Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἰ.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ια' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 27-33, 42-51).

22. Σάββατον. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἱ.).

Σήμερον ἐν τῷ μηναίῳ τίθεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Λούπου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Ἄποστολος: ήμέρας, Σαβ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 3-9).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Σαβ. ια' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιθ' 3-12).

Εἰδησις. Ἐνθα ψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προουσιωτίσσης (μετὰ τῶν μεθεόρτων), εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος τῆς 21ης Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κάμην τινά».

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ'. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προουσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἱ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων († 202). Ἡχος β' ἔωθινὸν ια' (Τ.Μ.Ε., 15 Αὐγούστου §§17-19, καὶ Προθεωρία §29 καὶ §42).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 «Ὥ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Θεαρχίῳ νεύματι». Εἴσοδος κ.λπ. (τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς δὲν λέγονται σήμερον). Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Οτε ἐξεδήμησας». Ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Ἐν τῇ γεννήσει», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχουν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' φῶδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῇ γεννήσει σου» (ζήτει μετὰ τὸν πολυέλεον). ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 23ης τοῦ μηνός.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτοι ἡ θ' φῶδη τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ ὁ εἰδομὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» (δίς).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κυβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σουν*», «*Ωμοσε Κύριος τῷ Δανιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν*», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μὲν ἐφύμνιον «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*»*

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ὄτε κατῆλθες*», «*Ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ** Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 15ης Αὔγ., «*Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: δομίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*». «*Εἴδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς λέγονται καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ἐνθα σήμερον συμφάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης.

Εἰδῆσις. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*» μέ-

* «*Οοα ὑποσημείωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Κυρ. 16 Αὔγουστου.*

** 'Ως πρὸς τὰ ἀναγνώσματα τῆς παρούσης Κυριακῆς ὑπάρχει ἀντίφασις ἐν τῷ Ισχύοντι Τυπικῷ (Γ. Βιολάκη) μεταξὺ Προθεωρίας (§42) καὶ 23ης Αὔγουστου (§19). Σημειοῦνται τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, διότι ταῦτα ἐπεκράτησαν ἐν τῇ πράξει.

χρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον « Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα » (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Δευτέρα. Εύτυχοῦς ιερομάρτυρος (β' αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ιερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779)· μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἄγ. Διονυσίου Αἰγίνης (1624).

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

Σημείωσις. Ἐνθα ἔօρταζεται ὁ νεομάρτυρς Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἄγιος Διονύσιος, ἢ ἀκολουθία ἔκατέρου ψάλλεται ἔօρτάσιμος κατὰ τὴν εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ εἰρημοί «Σταυρὸν χαράξεις». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον « Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα » καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἔօρταζομένου ἄγιου.

25. Τρίτη. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Απόστολος: ἀπόστ. Τίτου, 25 Αύγ. (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλων, 12 Νοεμ. (Μτθ. ε' 14-19).

26. Τετάρτη. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. σ' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 23-28).

27. Πέμπτη. Ποιμένος ὁσίου († 450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 29-35).

Σημείωσις. Εօρτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὐρίσκεται εἴτε ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ἴδιαιτέραν φυλλάδα, ἢ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα ψάλλεται ὡς ἔχει ἐκεῖ· ἡ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

28. Παρασκευή. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος (δ' αἰ.). Διοικήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαιού (750 π.Χ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. β' 18-22).

29. Σάββατον. † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης δούλιας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 29 Αὔγ. §1). Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἥχου. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τοίτη ζ' ἐβδ. Ματθ., «*"Ηκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης"* (Μτθ. ιδ' 1-13)· καταβασίαι οἱ εἰδοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἀννα*»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, 29 Αὔγ., «*Ως ἐπλήρων ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον*» (Πρξ. ιγ' 25-32)· Εὐαγγέλιον διμοίως, «*"Ηκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς"* (Μρ. ζ' 14-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἰδησις. Εἰς τὴν τράπεζαν κατάλυσις οἴνου καὶ ἔλαιον.

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἄλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ἡχος γ' ἐωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., 29 Αὔγουστου §5).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκένοαξα*», ἀναστάσιμα 4, τοῦ Προδρόμου 3 «*Ο παλαιᾶς καὶ καινῆς θεῖος μεσίτης*» κ.λπ., καὶ τοῦ ἄγ. Ἄλεξάνδρου 3, Δόξα, «*Γενεθλίων τελουμένων*», Καὶ νῦν, «*Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Γενέσιον ἀθέμιτον*» (ζήτει μετὰ τοὺς αἵνους τῆς 29ης Αὔγ.), Καὶ νῦν, «*Νεῦσον παρακλήσεοιν*». Ἀπολυτίκια «*Εὐφρατινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ

θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὧδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου (30ῆς Αὐγ.). ἀφ' εἰς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ προδρόμου «Ἡρῷης ὁ παράνομος» καὶ θεοτοκίον «Εἰ καὶ ἡττᾶται, πάναγνε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α' ἐωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Μνήμη δικαίου» καὶ τοῦ ὄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἀννα». Ἀπόστολος: Κυρ. ιβ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην» (Α Κορ. ιε' 1-11). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Ματθ., «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ιθ' 16-26). «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

31. Δευτέρα. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς. Εἰς τὸν ὅρθον καταβασίαι οἱ είρημοι «Σταυρὸν χαράξας»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» ὡς εἴθισται. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον δόμοιώς, 8 Σεπτ. τῆς

λειτουργίας, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κάμην τινά» (Λκ. 1' 38-42, 1α' 27-28). «”Αξιον ἐστί· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου» δρίζεται ώς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ T.M.E. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «περιλαβοῦσα» ἀντὶ τοῦ δρθοῦ «περιβαλοῦσα».

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12

1. Τρίτη. † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοῦ νέου ἐκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυή (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εύόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεὼν στυλίτου († 459). Μελετίου ὁσίου. (Τ.Μ.Ε. 1η Σεπτεμβρίου, §§1-3).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ὅνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. ‘Ο προοιμιακὸς καὶ ἡ α΄ στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένθραξα» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α΄) καὶ τοῦ ὁσίου 6 (ἥτοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἰδιομέλων –παραλείποντες τὸ α΄ – ἔτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν «Ο καιροὺς καρποφόρους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο ἀρρήτῳ σύμπαντα» (κείμενον μετὰ τὴν σ΄ φράσην ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἴτα τὰ καθίσματα τῆς β΄ στιχολ. ὡς ἀκριβῶς ἔχουν (τὰ τῆς γ΄ στιχολ. καταλιμπάνονται). Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες ἀπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ΄ φράσην [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζήτει αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ] ψάλλονται τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν σ΄ φράσην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἑξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,
ἡγος δ΄, «Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

‘Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ

έλεει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίζοντας, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

‘Ο οἶκος

Αρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφίᾳ, ἵσχυί τε παντουργικῇ διασφέζοντι πάντα, τὸν ὅμον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ὁμοθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἴτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Καταβασίαι οἱ είρημοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἷς, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αὗτοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια «Ο πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ο τῶν αἰώνων ποιητής» (βλέπε ἀνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α Τιμ. β' 1-7). Εὐαγγέλιον: δομοίως, Πέμ. α' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλούια». «Εἴδομεν τὸ φῶς».

2. Τετάρτη. Μάμιαντος μάρτυρος (γ' αι.), Ιωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ († 595).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 12-ι' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 20-27).

3. Πέμπτη. Ἀνθίμου ἰερομάρτυρος († 302), Θεοκτίστου ὄσίου († 467). Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυνδώρου νεομάρτυρος († 1794)· ἀνακομιδὴ λειψάνου τοῦ ἄγ. Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἑβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ι' 7-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 28-35).

4. Παρασκευή. Βαβύλα ίερομάρτυρος († 251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης († 117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου· Ἰερουσαλὴμ καὶ τῶν σιδῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροίᾳ μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1781).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 1-9).

5. Σάββατον. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἀκολουθία Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 6-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 15-22).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ··Καλοδότης μάρτυρος. Ἡχος δ', ἐωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., 6 Σεπτ. §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τερωσύνης στολισμόν». κοντάκιον «Ο προφήτης σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου 3 «Τριστηλίου θεότητος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Συγχάρητε ἡμῖν», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Μηναίου «Ως ταξιάρχης καὶ πρόμαχος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου «Τριάδα θεαρχικήν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὔλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δὲ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τοῦ ἀρχαγγέλου «Ἀθροίσθητε καὶ ἴδετε» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Εἰκόνος ἡς μετέλαβον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου 3 «Ἄγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Οἱ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα», «Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα», Δόξα, τὸ β' ἔωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιγ' ἐπιστ., «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει» (Α Κορ. ις' 13-24). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιγ' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις... ὅς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα» (Μτθ. κα' 33-42).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» · «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδησις. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλήν τῶν Κυριακῶν· εἰς πάσας δὲ τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους καθημερινάς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

7. Δευτέρα. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεροχαγίας Θεοτόκουν. Σώζοντος μάρτυρος († 304).

‘Η ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κοντάκιον προεόρτιον «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 10-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 10-23).

8. Τρίτη. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Τ.Μ.Ε., 8 Σεπτεμβρ., §§4-6).

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἴς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὅρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἦς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν, δυνάμει...*»

Εἰς τὸν ὅρθρον ἄπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολ. κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' ώδὴν «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*». Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου, «*Ἀναστάσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' ώδῆς τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοὴ «*Πύλην ἀδιόδευτον*» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσωδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ είρημοί «*Σταυρὸν χαράξας*»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ώδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*» καὶ ἐν τέλει «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*». Μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἔξῆς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἄντιφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δανιὴλ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσσον ἡμᾶς.

Ίδοι ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὑρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

‘Αντίφωνον β’

“Ωμοσε Κύριος τῷ Δανιὴλ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

‘Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

‘Ἐκεῖ ἐξανατελὼν κέρας τῷ Δανιὴλ, ἤτοι μαστίχαν τῷ χριστῷ μουν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

“Οτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἔαυτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «‘Ο μονογενὴς Υἱός».

‘Αντίφωνον γ’

“Ωδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. «‘Η γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

‘Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὅψιστος. «‘Η γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

‘Άγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. «‘Η γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «‘Η γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «‘Ιωακεὶμ καὶ Ἀννα». Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «‘Ἄλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φᾶς».

9. Τετάρτη. Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

‘Απόστολος: τῶν ἀγίων, Σεπτεμβ. 23 (Γαλ. δ' 22-27).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 1-20).

10. Πέμπτη. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων († 305-311). Ἀνάμνησις τοῦ θαύματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Ὁροχομενῷ Βοιωτίᾳς (1943).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρίτης β' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. γ' 16-21).

11. Παρασκευή. Θεοδώρας ὁσίας († 491). Εὐφροσύνου (θ' αἱ.) τοῦ μαγείρου, Εὐανθίας μάρτυρος. Ἅγιας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα Ἀρκαδίας.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 6-10).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιβ' 19-36).

12. Σάββατον πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὔτονόμου († 313) καὶ Κουρονούτου (γ' αἱ.) ἵερομαρτύρων Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον τὴν α΄ ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἑξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «Μακάριος ἀνήρ», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά. Εἰς τὸν ὅρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὃ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ἡ παρθένος Μαριάμ»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὃς ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου· μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Σαβ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ., «Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις» (Α΄ Κορ. β' 6-9). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Σαβ. ζ' ἑβδ. Ματθ., «Ο φιλῶν πατέρα» (Μτθ. ι' 37-ια' 1). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορητλίου ἑκατοντάρχου (α' αἱ.). Ἀριστείδου μάρ-

τυρος τοῦ Ἀθηναίου. Ἰεροθέου ὁσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας († 1745). Ἡχος πλ. α', ἑωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., 13 Σεπτεμβρίου §§ 2-4).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυρώθηκε τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γεργυορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε»· κοντάκιον «Ἴωακειμ καὶ Ἀννα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, τῶν ἐγκαινίων 3 καὶ προεόρτια τοῦ σταυροῦ 3 (τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς) «Ὕψουμένου σου, Δέσποτα» κ.λπ., Δόξα, «Τὴν μνήμην τῶν ἐγκαινίων», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σύ μου σκέπη κραταιά» (τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ως τοῦ ἄνω στερεώματος», Καὶ νῦν, «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, [τὰ εἰς τοὺς αἰνους στιχηρὰ ἴδιομελα «Ἐγκαινίζου, ἐγκαινίζου», «Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων», «Ἐγκαινίζεται σήμερον», Δόξα, «Πρὸς σεαυτὸν ἐπανάγου», Καὶ νῦν, «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν]], τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ως τοῦ ἄνω στερεώματος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῶν ἐγκαινίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ό ἀναστάσιμος, ό προεόρτιος τοῦ σταυροῦ καὶ ὁ τῶν ἐγκαινίων. Ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον τῶν ἐγκαινίων κάθισμα «Ἐν πίστει τὰ ἐγκαίνια»· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἷ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «὾τι Χριστὸς ἐγήγερται», τὸ (κοινὸν) τῶν ἐγκαινίων καὶ τοῦ σταυροῦ «Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος» καὶ τὸ θεοτοκίον «Μετ' εὐφροσύνης κράζομεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Σήμερον ὁ ἔνθεος» κ.λπ. εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Κύριε, ἥγαπησα εὐπρέπειαν οἶκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου», «Σοὶ πρέπει ὑμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ», Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἐγκαινίων]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν», «Ως τοῦ ἄνω στερεώματος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζήτει Κυρ. κβ' ἐπιστ., «Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραφα» (Γαλ. σ' 11-18). Εὐαγγέλιον: Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ιω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

14. Δευτέρα. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Σ' Οίκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ'. ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ως τοῦ ἄνω στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ὡς ἑξῆς· «Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν πόδῶν αὐτοῦ, δτὶ ἄγιος ἐστί» καὶ «Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος». Ἀπόλυτος «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψώσιν ἑορτάζομεν, προστασίας τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὅρθον ἄπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας»· ἥ θ' ὡδὴ τῶν δύο κανόνων ἀνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἦχον δ' (ἄγια)] ἐπακολουθεῖ

‘Η τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βιορείαν πύλην τοῦ ιεροῦ, ἀρχονται τοῦ ἀσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἵσταμενος ιερεύς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ηύτρεπτισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηριών κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἴρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ, στραφεὶς περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ὀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βιορείας πύλης τοῦ ιεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἔξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιώντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α ΥΨΩΣΙΣ. Οἱ ιερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρίς ηύτρεπτισμένον τετραπόδιον, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψών ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία· ὁρθοί», ὀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιῇ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἔκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Άκολούθως ὁ ἵερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῦ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον». οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῷ ὁ ἵερεὺς σφραγίσας τῷς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἴτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς βιορᾶν καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν». οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῷ ὁ ἵερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τῷς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἴτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἑκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος». οἱ χοροὶ τὴν γ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὕθις ὁ ἵερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχαρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν». οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἵερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἑκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὁρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν». οἱ χοροὶ τὴν ε' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἵερεὺς ἰστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖς τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Οὐ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτὸν, ψάλλων «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἄγιαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», δὲ παναλαμβάνει ἔκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν εἴθ’ οὗτως οἱ χοροὶ τὰ ἴδιομελα «Δεῦτε, πιστοί» κ.λ.π.: τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἦς πληρωθείσης, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμᾶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODION μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Οὐ ὑψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Οὐ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α Κορ. α' 18-24). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ιω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ εἰρημὸς «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούϊα»· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν... τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυτις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

2. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἴθισται νὰ λέγωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5), ἀλλ’ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθείς»· κοντάκιον «Οὐ ὑψωθείς».

15. Τρίτη. Νικήτα μεγαλομάρτυρος († 372). Φιλοθέου ὁσίου (ι' αι.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μύμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεὼν Θεοσαλονίκης († 1429), Ιωάννου νεομάρτ. τοῦ Κορητός († 1811).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 21-γ' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιε' ἔβδ. Ματθαίου (Μρ. ζ' 1-7).

16. Τετάρτη. Εύφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου († 304).

‘Η ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιεορτάσιμος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἦ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὅρθον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 15-22). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 7-13)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἑσπερινόν νὰ γίνῃ εἴσοδος], εἰς τὸν ὅρθον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἵνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη, δόποτε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὅμοιως, Δευτ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

17. Πέμπτη. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Άγαπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων († 137).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 23-δ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 30-45).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱεροὺς ναοὺς ἥ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων.

18. Παρασκευή. Εύμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἱ.).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 45-53).

19. Σάββατον μετὰ τὴν ὑψωσιν. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων († 276).

‘Η ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τόξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὅρθον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Σαβ. μετὰ τὴν ὑψωσιν, ζήτει Σαβ. ψβ' ἔβδ. ἐπιστ., «Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν» (Α' Κορ. α' 26-β' 5). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, ζήτει τῇ Παρ. δ' ἔβδ. Ιωάν., «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ξητήσετέ με» (Ιω. η' 21-30)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιασθε».

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. † Εύσταθίου μεγαλομάρτυρος και τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 118). Ἰλαρίωνος Κορητὸς νεομάρτυρος († 1804). Ἡχος πλ. β' ἐωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., 20 Σεπτ. §16).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAEA*» ἀναστάσιμα 4, μεθέορτα 3 καὶ τοῦ ἄγίου 3, Δόξα, «Ο δεύτερος Ἰώβ», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἄγίου «Ἄδαμάντινε τὴν ψυχὴν», Καὶ νῦν, «Σήμερον προέρχεται ὁ σταυρός».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σταυροῦ.

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἑξάφαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν μεθέορτον (20ῆς Σεπτ.) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰδιμῶν, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν ἄγίων ἀπὸ γ' ὥδης [τὸ κοντάκιον «Ο ὑψωθεὶς» χῦμα καὶ] ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς 20ῆς τοῦ μηνός· ἀφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδιμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εῖ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες», τῶν ἄγίων «Τῆς ἀθανάτου δόξης» καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαρροῦντες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τῆς ἑορτῆς προσόμοια δύο, καὶ τῶν ἄγίων ἰδιόμελα 3 «Τίς μὴ μακαρίσει σου τὸν πανόλβιον τρόπον» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἄγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ», «Τοῖς ἄγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος,

πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς», Δόξα, τὸ δ' ἔωθινὸν «”Ορθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐψυχμάνων αὐτῶν [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ωδῆς τῶν ἄγιων].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούγια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ο ὑψωθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψώσιν, ζήτει Κυρ. καὶ ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἀνθρωπος» (Γαλ. β' 16-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζήτει Κυρ. γ' νηστ., «Ος τις θέλει ὁπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἀξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

21. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 130). Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἴδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἄγιου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22ᾳ μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἀνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ο ἀναστὰς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὅρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὅρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ώσαύτως ἡ τελετὴ

τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22). πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐτοῖν μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὐτοῖν μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τυχὸν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὅρθρον «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».

22. Τρίτη. Φωκᾶ ἰερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης († 117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ († 320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης σ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1).

23. Τετάρτη. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων († 109). Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου († 1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτσης († 1814).

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἄρχῃ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Εἰς τὸν ὅρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Υγρὰν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ». καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Σεπτ. 23, «Ἄβραάμ δύο νίονς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Πέμπτη. Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσσης» ἐν Κυθήροις, Θέλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἴδιαιτέρα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλη-

τικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30).

Απόστολος: μεγαλομάρτυρος, πλήρης Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης α΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμάται ἡ μεγαλομάρτυρς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα φυλλάς αὐτῆς, μετά τοὺς αἴνους παραλείπονται τὰ ἀπόστολα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ις' ἑβδ. (Μτθ. κε' 1-13).

2. Έαν ὑπάρχῃ ἀκολούθια τῆς Μυρτιδιωτίσσης, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμψάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγνώσκεται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσσης φάλλεται μόνη ἡ ἀκολούθια αὐτῆς μετὰ καταβασιῶν τοὺς εἰρημούς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ». Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσσης.

Ἡχος δ' «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἔσωμεν ἄσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἵασιν βραβεύσασσα».

25. Παρασκευή. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε΄ αἱ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

26. Σάββατον. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεών τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τ. ακάρας τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἱ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ’ εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ Δόξα, «Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον (πλ. β΄) «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος). Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ

τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὅρθρου –ἐκ τῶν βη-
μοθύρων– τὸ ια' ἔωθινὸν «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς»
(Ἰω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ
εἰρημοὶ «Ἀνοἶξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγάλύ-
νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιατέ-
ραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια
«Ἀπόστολε Χριστῷ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον
«Προστασίᾳ»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτεμβρί-
ου, «Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται» (Α Ἰω. δ' 12-19)· Εὐαγ-
γέλιον: ὅμοιως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ἰω. ιθ' 25-
27, κα' 24-25)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' (Α΄ ΛΟΥΚΑ). Καλλιστράτου μάρτυρος († 304)· Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος († 1764). Ἡχος βαρύς, ἔωθινὸν ε'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγα-
πημένε»· κοντάκιον «Τὰ μεγαλεῖά σου, παρθένε».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου
4, Δόξα, «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν
ἐγνάθσης». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον
αὐτῶν «Үπὸ τὴν σήν, δέσποινα, σκέπτην».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Οἱ
μάρτυρες σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἰθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ
τοῦ ἥχου «Οἱ ἡμετέραν μορφήν».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύ-
ριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ
ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ
θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ως τῆς ἡμῶν ἀνα-
στάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.
Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον
τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἄγίου. Ἀπὸ γ' φόδης, τὸ μεσώδιον τῶν μαρτύρων κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ξαὴ καὶ ὁδός», τῶν μαρτύρων «Κραταιωθέντες πνεύματι» καὶ τὸ θεοτοκίον «Θεοπαρόχων μέγεθος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ΣΤΙΧΗΩΔΑ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἐωθινὸν «Ὦ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ὕπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ· ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ις' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. ι' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. α' Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτη» (Λκ. ε' 1-11).

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

28. Δευτέρα. Χορίτωνος ὁμολογητοῦ († 350). Βαρούχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 22-β' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 38-44).

29. Τρίτη. Κυριακοῦ ὁσίου († 556). Πετρωνίας μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 19-γ' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

30. Τετάρτη. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Άρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ († 335). Ριψιμίας καὶ Γαιανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. γ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
Ἦ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἂ νὺξ ὥρας 13

1. Πέμπτη. Ἀνανίου ἀποστόλου, 'Ρωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ (ζ' αἱ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλους. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεροχαγίας Θεοτόκου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Απόστολος: τοῦ ἀγίου, 'Οκτωβρίου 1 (Πρε. Θ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

Εἰδησις. Ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἔκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθείσῃ κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἔօρτη τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὁκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἔօρτης.

2. Παρασκευή. Κυπριανοῦ ἰερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος († 304).

Απόστολος: τοῦ ἀγίου, 'Οκτωβρ. 2 (Α' Τιμ. α' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-23).

3. Σάββατον. Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἰερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν († 96). 'Ρουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἱ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Απόστολος: τοῦ ἀγίου, 'Οκτ. 3 (Πρε. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

Σημείωσις. Ὅπου ὁν ἔօρτάζεται ὁ ἄγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ϕάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος: καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» κοντάκιον «Προστασία». Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀγίου, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. ιγ' 44-54).

4. Τ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Β' ΛΟΥΚΑ). Ιεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἱ.). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν ζ'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χρηστότητα ἐκδιδαχθείσ»· κοντάκιον «Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέρδαξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Ἱεράρχου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἀνύμφευτε παρθένε». Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Αἱ μῆροφόροι τοῦ ζωοδότου».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ». Ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσώφδιον κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είδομοί «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κλπ., τὸ οὗτος ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος»* καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ο ποιητὴς τῆς κτίσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ οὗτος ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. Ιζ' ἐπιστ., «Ὑμεῖς ἔστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β' Κορ. οὐ 16-ζ' 1). Εὐαγγέλιον:

* Βλέπε ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὅρθρον τῆς Κυρ. 15ης Μαρτίου.

Κυρ. β' Λουκᾶ, «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι» (Λκ. c' 31-36).

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς εἴθισται.

5. Δευτέρα. Χαριτίνης μάρτυρος († 304). Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμώλῳ.

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιν' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. δ' 25-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. c' 24-30).

6. Τρίτη. † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ' Ἑρωτηίδος μάρτυρος.

Απόστολος: ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α΄ Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, ἐωθινὸν θ' (Ιω. κ' 19-31).

7. Τετάρτη. Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων († 290-303).

Πολυνχονίου ιερομάρτυρος (δ' αἱ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἱ.) μαρτύρων.

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιν' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 25-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. c' 46-ζ' 1).

8. Πέμπτη. Πελαγίας ὁσίας († 457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος († 303), Ταϊσίας τῆς πρώτην πόρνης.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιν' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 33-ζ' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

9. Παρασκευή. Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἱ.). Ἀβραὰμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἱ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Απόστολος: ἀποστόλου, ί Κυρ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

10. Σάββατον. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἱ.).

Ἀκολούθια Σαββάτου μὲν «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιν' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιε' 39-45).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 27-32).

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Δ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτά· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας († 850). Ἡχος α', ἔωθινὸν ζ'

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ξήτε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 1ην Ὁκτωβρίου (T.M.E., 11η Ὁκτωβρ. §§1-3). Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ T.M.E. ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἔօρτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε»· κοντάκιον «Τοὺς γενναίους μάρτυρας».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μυστικάς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐτήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεοιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εῖ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Ἄποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, ἡ προστασία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένος εῖ».

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου (χῦμα), εἴτα φάλλεται τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ μηνο-

λόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είδομοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «΄Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ξ' ἀναστάσιμον «΄Οτι ἥραν τὸν Κύριον», τὸ τῶν πατέρων «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον Κυρ. δ' Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων» (Λκ. η' 5-15).

«΄Αξιον ἔστιν». «Αἴνειτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Η σημερινὴ Κυριακὴ, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἴεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῇ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

12. Δευτέρα. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων († 850). Δομνίνης μάρτυρος, Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου († 1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἀγίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

13. Τρίτη. Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων († 251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν († 1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

΄Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. π' 1-3).

14. Τετάρτη. Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ († 787). Ἰγνατίου (Άγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης.

΄Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. π' 22-25).

15. Πέμπτη. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης († 310). Σαβίνου ὁσίου († 760), Βάρσου ὁμολογήτοῦ.

΄Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

16. Παρασκευή. Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἱ.).

΄Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 27-β' 4).

Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγ. ἀγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

17. Σάββατον. Ωστὴ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἄνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει ἀνακοινιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἄγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

΄Ακολουθία Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

΄Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ'. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρίνου μάρτ. τοῦ γέροντος. Ἡχος β', ἑωθινὸν η'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, «Ἀπόστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Πάνσοφε ἀλιεῦ», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Ἀπόστολε ἄγιε», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὁρθόν. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ' φῷδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου (χῦμα) καὶ φάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα αὐτοῦ «Ως συνέκδημος Παύλου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν οὐρανίον πύλην». Ἀφ' σ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Λουκᾶ Χριστοῦ ἀπόστολε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Δέσποινα πάντων ἀνασσα».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ 4 (ἥτοι τὰ 3 προσόμοια καὶ τὸ ἐν ἰδιόμελον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὁρματα αὐτοῦ», «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Δανιηλῶς συνελθόντες», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' φῷδης τοῦ κανόνος τοῦ ἀγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», «Ἀπόστολε ἄγιε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ εὐαγγελιστοῦ, δν ζήτει Όκτ. 18, «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κλσ. δ' 5-11, 14-18). Εὐαγγέλιον ὁμοίως,

ὅς ζήτει εἰς λειτ. Νοεμ. 8, «Ο ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Ακ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

19. Δευτέρα. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος († 307).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρ. διακαινούμου (Πρξ. β' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Ακ. θ' 18-22).

20. Τρίτη. Ἀρτεμίου μεγαλομ. († 326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος († 462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1581).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Ακ. θ' 23-27).

Εἴδησις. Ὄπου ὑπάρχει ἴδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἄγ. Γερασίμου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρώνης), συμψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἄγίου Ἀρτεμίου, οὗ τινος προηγοῦνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ὁ κανὼν τοῦ ὅρθρου, δοξαστικὰ ὅμως ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἄγίου (Τ.Μ.Ε., διάταξις 20ῆς Οκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὅμοιώς τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ὅρθρου. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι ὅμως τοῦ ἄγίου (ἢ τῆς ὁσίας) ναούς ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

21. Τετάρτη. Ἰλαρίωνος ὁσίου († 371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτημῷ Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας († 1773), Φιλοθέου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 24-30).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Ακ. θ' 44-50).

22. Πέμπτη. Ἀβερρίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἰεραπόλεως († 167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ὄγίων ἐπτὰ παίδων († 250).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. γ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Ακ. θ' 49-56).

23. Παρασκευή. † Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμεορτάσμιος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἢ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ ἄνευ ἀναγνώσμάτων, εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μετὰ

δοξολογίας μεγάλης· εἰς δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία» καὶ κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Απόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. κ' ἐπιστ. (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Δευτ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 54-58).

24. Σάββατον. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αι.). Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ακολουθία Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων († 355), μαρτύρων Ταβιθᾶς, ἦν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος. Ἡχος γ', ἐωθινὸν θ'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀληγοδόνας τῶν ἄγίων»· κοντάκιον «Ἐνφροσύνης πρόξενος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, τῶν ἄγίων, «Μαθηταὶ καὶ ὀπαδοί», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ὄγίων «Οἱ νοεροὶ τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν μαρτύρων. Ἀπὸ γ' ψόδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

Άφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τοῦ Μηναίου «Μαρκιανὸς ὁ πάνσφορος» καὶ τὸ θεοτοκίον «Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἔωθινὸν «Ως ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐνέφροινέσθω τὰ οὐράνια», «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ νοιοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: Κυρ. οὐτανῆ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν» (Ακ. η' 27-39).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Δευτέρα. † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου († 306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξαι» (Παρακλητική, ἥχος πλ. δ', Δευτ. πρωΐ). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἄπαξ. Εὐαγγέλιον ὅρθου: τοῦ ἀγίου, Το. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Ακ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» μετὰ τοῦ εἰρημοῦ «Τὴν τιμιωτέραν», ὡς καθ' ἐκάστην. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εὗρατο» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου, 26 Ὁκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἔβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τριπαρίου τῶν αἰνῶν τοῦ ἀγίου, «Τεῖχος ώχυρωμένον ἡμῖν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

...ἢν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εύδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς προεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἵκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὗτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α') Παπαδοπούλου.

27. Τρίτη. Νέστορος μάρτυρος († 306). Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. καὶ ἔβδ. ἐπιστ. (Κῆσ. α' 1-3, 6-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. σ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

28. Τετάρτη. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλλης, Εὐνίκης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Στεφάνου δούλου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ρεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων († 1824). Ἐθνικὴ ἐօρτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἐλλήνων ἐν Βορείῳ Ήπειρῷ πολέμῳ (1940).

Εἰδήσεις. 1. Ἡ Ι. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῇ 1η Ὁκτωβρίου ἀγομένη ἐօρτὴ τῆς ἱερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῆ σήμερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἐօρτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἱερᾶς Σκέπης ζήτει ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἐօρτῆς ψάλλεται ἐօρτάσιμος ὡς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... προεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἄγιας αὐτοῦ μητρός, ἡς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐօρτάζομεν, δυνάμει...» Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ

τοῦ Μηναίου) καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» ('Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, 21 Νοεμ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κάμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἑξῆς.

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

«Ἐύλογητὸς ὁ Θεός»,

καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἥχος α'.

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνύμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἔχθρῶν ἐπιβουλῆς· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σου· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθείᾳ ἄχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἥχον βαρύν:

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύi· ἡ δεξιά σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἔχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἄγροι ἡμῶν διεμερισθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περινβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἑξῆς αὐτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἴκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἑξαιρέσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἦν ψάλλεται «Αἰανία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἔκτης, μεθ' ἦν ψάλλε-

ται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρα-
είᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης
ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ἔηράν, θά-
λασσαν καὶ ἀέρα φιλοχοίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύ-
ριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι
αὐτὸν ἐν πᾶσιν.

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀνα-
παύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἰεροῖς ἡμῶν ἀγῶνιν ὑπὲρ πίστε-
ως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκού-
σιον».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγιαν ἐκκλη-
σίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην*.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθό-
τητι ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἥγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι
σοι φόδην ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἰδού οἱ ἄρχοντες ἡμῶν
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν
ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιά σου
εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ὄτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάν-
τα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέ-
ῳδον· ὅ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐν-
δόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὑβρεῖ συντριβήσονται.
Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ
ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς
σέ· Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου
δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον

* Πρβλ. «Ἐπίστημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἐιρητῶν, ἐπετείων καὶ λιτα-
νειῶν», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας, σελ. 44.

πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἔχθροι ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωσι τὰ δικαίων καὶ τὰ ὅστα αὐτῶν ὡς βιτάνη ἀνατεῖλῃ, ἵνα οἵ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ο χορὸς «΄Αμήν», καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι’ εὐχῶν».

29. Πέμπτη. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ρωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὁσίου († 360).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 24-β' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

30. Παρασκευή. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

31. Σάββατον. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἐπιμάχου μάρτυρος († 250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 1754).

‘Ακολουθία Σαββάτου μὲ «΄Αλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 12-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 16-21).

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα

ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νῦν ὥρας 14

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ΄ (Ε΄ ΛΟΥΚΑ).** Κοσμᾶς καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης. Δαινὺδ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (ις' αἱ.), Ιακώβου ιερομάρτ. τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἡχος δ', ἐωθινὸν ι'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, τῶν ἄγίων «Ἄτελεύτητος ὑπάρχει», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἄγίων «Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν», Καὶ νῦν, «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου» (Σαβ. ἐσπέρας, ἥχος πλ. β', εἰς τὸν στίχον).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ἄγιοι ἀνάργυροι», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἄγίων ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα τῶν ἄγίων, μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «΄Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τῶν ἄγιων «Τὴν χάριν τῶν ιάσεων» καὶ τὸ δῆμοιον θεοτοκίον «Ἐκύησας πανάχραντε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἄγιων ἰδιόμελα 4 «Τὴν χάριν τῶν ἴαμάτων» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Θάυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὄγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ», «Τοῖς ὄγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θεληματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς», Δόξα, τὸ ι' ἔωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδον κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλῃ, «Σήμερον οωτηρίᾳ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἄγιων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα», «΄Αγιοι ἀνάργυροι» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῶν ἄγιων, ζήτει Νοεμ. 1ῃ, «΄Υμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. β' 27-ιγ' 7). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε' Λουκᾶ, «΄Ανθρωπός τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις' 19-31). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ δσιος Δανιή (ἢ ὁ ἵερομάρτυς Ιάκωβος), ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος, ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται.

2. Δευτέρα. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων († 341-345). Τῶν ἐν Ἀγρινίῳ τοιῶν νεομαρτύρων († 1786).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίαις μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Δευτ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 13-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 29-33).

3. Τρίτη. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἱ.). ἀνακομιδὴ λειψόνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου († 1797).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Τρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 20-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

4. Τετάρτη. Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 846), Νικάνδρου καὶ Ἐρμαίου ἵερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος, Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Δράμᾳ.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τετ. κβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Κῆλσ. γ' 17-δ' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

5. Πέμπτη. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἱ.). Ἐρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. κβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Κῆλσ. δ' 2-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

6. Παρασκευή. Παύλου Κων/πόλεως ὁ μολογητοῦ († 350). Λουκᾶ ὁσίου († 800-820), Λεονάρδου ὁσίου.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. κβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Κῆλσ. δ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12).

7. Σάββατον. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἱ.), Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὅρει († 1053).

Ἀκολουθία Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. κβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν ια' (Τ.Μ.Ε., 8 Νοεμ. §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε», Δόξα, «Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς»· κοντάκιον «‘Ως φωστήρα μέγιστον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ταξιαρχῶν 6, Δόξα, «Συγχάρητε ἡμῖν», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «‘Ως ταξιάρχης καὶ πρόμαχος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τῶν οὐρανίων σπρατιῶν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου «Κράτος τῆς ἑναιάζ», τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῶν «Πυρίνοις χείλεσι», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Δοῦλοι Κύριον».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τῶν ἀσωμάτων «Τὰ χερούβιμοι καὶ σεραφίμ», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοί», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Θεοχαρίτωτε ἀγνή». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῶν ταξιαρχῶν· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ φάλλονται τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οἵ τοι κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἀσωμάτων καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου... ταῦτης τὴν εἰσοδον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «΄Απας γηγενής... τὰ ίερὰ εἰσόδια».

Εἴδησις. Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἑξῆς σημεῖα:

΄Ωδὴ α' «...καὶ ᾄσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἰσοδον».

΄Ωδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον καν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

΄Ωδὴ ε' «΄Εξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περι καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύοντα».

΄Ωδὴ θ' ...φύσις γεραίρουσα τὰ ίερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος....».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τῶν ἀσωμάτων «΄Εξουσιῶν, δυνάμεων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Τιμιωτέρα πέφυκας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Ο ποιῶν τοὺς ἄγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα», «Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρᾳ», Δόξα, τοῦ Μηναίου «Οπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου», Καὶ νῦν, «Ὑπεροeuλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὧδης τοῦ β' κανόνος τῶν ἀσωμάτων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἀσωμάτων, Νοεμβρῷ. 8, «Εἰ ὁ δι' ἄγγέλων λαληθεὶς λόγος» (Ἐβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ὃ ὄνομα Ἰάιρος» (Λκ. η' 41-56).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ο ποιῶν τοὺς ἄγγέλους αὐτοῦ πνεύματα», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

9. Δευτέρα. Ὄνησιφόρου μάρτυρος (γ'-δ' αι.), Ματρώνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας († 889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αίγινῃ († 1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. π' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἀγία Θεοκτίστη ἢ ὁ ἄγιος Νεκτάριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἀγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἴδιαιτέρας φυλάλιδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἴδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἰσόδον» (βλέπε εἰδῆσιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

10. Τρίτη. Ὄλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αι.). Ὁρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως († 304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου († 1924).

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. κγ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. α' 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. π' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 42-48).

11. Τετάρτη. Μηνᾶ († 304), Βίκτωρος (β' αἱ.) καὶ Βικεντίου διακόνου († 304) μαρτύρων, Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίτου.

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. π' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

12. Πέμπτη. Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 616-620). Νειλού ὁσίου τοῦ ἀσκητοῦ.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κγ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. β' 9-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. π' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

13. Παρασκευή. † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου († 407).

Ἡ ἀκολουθία ἔօρτασιμος οὕσα ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὃρθρον: τοῦ ἱεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «Ἄμην ἀμήν λέγω ὑμῖν» (Ἰω. ι' 1-9). Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσοδον» (βλέπε εἰδῆσιν 8ης Νοεμ.). Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἡ τοῦ στόματός σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἦμιν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

14. Σάββατον. † Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ' Γρηγορίου ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ († 1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἅγιων Οἰκογενῶν αὐτοῦ, Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Υδραίου († 1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν (Τ.Μ.Ε., 14 Νοεμ. §1), ἀνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ ἀνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὃρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Μετὰ τὰ ἐσπέρια προσόμοια, Δόξα,

«Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτός», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἥχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε Φίλιππε» ἐν τῷ ἐσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὅρθου ἀπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Κυρ. α' νηστ., «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ιω. α' 44-52). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Η' ΛΟΥΚΑ). Γουρία, Σαμωνᾶ († 299-306) καὶ Ἀβίβου († 222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν. Ἡχος πλ. β' ἔωθινὸν α'

”Αρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε»· κοντάκιον «Ο μαθητής καὶ φίλος σου».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἀναστάσιμα 6, τῶν ἀγίων 4, Δόξα, «Ἡ Ἔδεσσα εὐφραίνεται», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Δεῦτε φιλομάρτυρες», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον «Ω θαύματος καινοῦ» (Σαβ. ἑσπέρας β' ἥχου, εἰς τὸν στίχον). Ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου», Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσόδον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «΄Απας γηγενής... τὰ ἵερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τῶν μαρτύρων «΄Ως πάλαι διεσώσατε» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «΄Ο πάντα τῇ θεότητι».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ΣΤΙΧΗΡΑ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α' ἐωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «΄Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «΄Αγγελικαὶ δυνάμεις», «Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «΄Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: Κυρ. κγ' ἐπιστ., «΄Ο Θεός πλούσιος ἦν ἐν ἐλέει» (Ἐφεσ. β' 4-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. η' Λουκᾶ, «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37). Κοινωνικὸν «΄Αἰνεῖτε»· «΄Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

16. Δευτέρα. † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

΄Η ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἀποστόλου, ὡς στερούμενη καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὄρθρου, εἶναι ἡμεορτάσιμος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἰνους καὶ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «΄Απόστολε ἄγιε» ἐν τῷ ἐσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἄπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «΄Θεός Κύριος» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «΄Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «΄Ο καθαρώτατος ναός»· Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ., «΄Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ρωμ. ι' 11-ια' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Σαβ. ε' ἐβδ. Ματθ., «΄Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον» (Μτθ. θ' 9-13). κοινωνικὸν «΄Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

17. Τρίτη. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας († 270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως († 471).

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. κδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. γ' 9-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 25-35).

18. Τετάρτη. Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. († 306). Ρωμανοῦ μάρτυρος († 308), Ζακχαίου διακόνου († 307), Ἀναστασίου νεομάρτυρος. ἐκ Παραμυθίας († 1743).

Σημείωσις. Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου Ῥωμανοῦ καταλιμπάνονται, ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἀν τύχῃ σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. δ' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 1-10).

19. Πέμπτη. Ἀβδιοὺ προφήτου (θ' π.Χ. αἱ.), Βαρλαὰμ μάρτυρος († 304). Ἡλιοδόρου († 272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. δ' 18-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 1-9).

20. Παρασκευή. Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου († 816) ὁσίου, Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως († 447).

Σχολαζούσης σήμερον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα καὶ ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐυφροσύνης σήμερον».

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. ε' 9-13, 24-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 15-18, ιζ' 1-4).

21. Σάββατον. † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (Τ.Μ.Ε., 21η Νοεμβρίου §§5-7).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυτις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς προεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμον αὐτοῦ μητρός, ἵς τὰ Εἰσόδια ἔօρτάζομεν...» Εἰς τὸν ὄρθρον [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύελεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου», καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Ἡ θ' ὧδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἰρημὸς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» ('Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὅμοιός, 8 Σεπτ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κάμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημός «Ἄγγελοι τὴν εἰσοδον... Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

'Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν δρόθρον προτάσσεται ὁ α' κανὼν τῆς ἑορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β' κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητική (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· κοντάκιον ὅμοιός τῆς ἑορτῆς.

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Θ' ΛΟΥΚΑ), «ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν». Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὄνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ († 230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων. Ἦχος βαρύς, ἐωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., 21η Νοεμ. §§11-13).

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (21 Νοεμ. §§11-13) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἀγίων τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 μεθέορτα «Ω τοῦ παραδόξου θαύματος» η.λπ. (22 Νοεμβρίου) εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθη». Εἰσοδος η.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται» (22 Νοεμβρίου). Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν μεθέορτον (22 Νοεμβρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσῷδιον τῆς ἑορτῆς κάθισμα «Δικαίων ὁ καρπός» (22 Νοεμ.). ἀφ' οὐδὲ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είδομοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος» (22 Νοεμβρίου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) προσόρμοια 4 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἄπενεχθήσονται παρθένοι ὅπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι», β) «Ἄπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως», Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς (βλέπε εἰς τὸ μηναῖον), μετ' ἐψυμνίου εἰς τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»*. [Ἐὰν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ σ' ὡδὴ τοῦ α' κανόνος τῶν Εἰσοδίων εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

* Ὁρα ὑποσημείωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Κυρ. 16 Αὐγούστου.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Σήμερον τῆς εὐδοκίας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτας ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κδ' ἐπιστ., «Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. β' 14-22). Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Λουκᾶ, «Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ' 16-21).

«”Αξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνετε τὸν Κύριον», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

23. Δευτέρα. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου († 394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ' αι.).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 20-25).

24. Τρίτη. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ρώμης († 101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἄλεξανδρείας († 311).

‘Απόστολος: ιερομαρτύρων, 24 Νοεμ. (Φιλιπ. γ' 20-δ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 26-37, ιη' 8).

25. Τετάρτη. † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος († 313). Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ ἐσπέρια ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐօρτῆς (21ης Νοεμβρίου) «Χαίρει ὁ οὐρανὸς» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «Βίον ἄυλον», Καὶ νῦν, «Σήμερον τὰ στίφη». Ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», Δόξα, «Τὴν πανεύφημον νύμφην», Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Σημείωσις. Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ δρίζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου (Σαβ. ιε' ἑβδ. Ματθ., «Ωμοιώθῃ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει ὅμως νὰ λέγωνται εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας ναούς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ καθίσματα τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, καὶ δὲ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ δὲ τῆς ἁγίας· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἁγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὧδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων· εἶτα «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς ἁγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα...»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.). 3 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἁγίας ἔτερα 3 «Μνήμην τὴν πανίερον» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «Βίον ἄυλον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίνων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», «Τὴν πανεύφημον νύμφην» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως δὲ εἰρμὸς «Ἄγγελοι τὴν εἰσοδον... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φᾶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδησις. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανέρχεται ἡ χοήσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐάν δὲ ἑορτάζεται ἄγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

26. Πέμπτη. Ἄλυπίου ὁσίου († ζ' αἰ.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου († 1807).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 13-γ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 31-34).

27. Παρασκευή. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 421). Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου τοῦ καὶ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. γ' 6-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 12-28).

28. Σάββατον. Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ († 767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος († 303). Τῶν πεντεκαίδεκα μαρτύρων τῶν ἐν Τιβεριούπολει μαρτυρησάντων (πολιούχων Κιλκίς).

Ἀκολουθία Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαβ. α' 3-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 19-21).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ΄ (ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ). Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων († 250). Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἵερο-μάρτυρος. Φιλουμένου νεομάρτυρος. Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν γ'

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἄσκητικῶς προγυμνασθείς»· κοντάκιον «Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἄνυμφεντε παρθένε». Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθεῖς», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Αἱ μυροφόροι τοῦ ξωοδότου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὑψους κατῆλθεῖς», Δόξα τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (γ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὠδῆς ώς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέροαν», «[Μεγάλυνον ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «"Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «"Οτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὸ θεοτοκίον «'Ο ἀνατείλας ἥλιος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἔωθινὸν «*Tῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «"Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «'Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «'Εξ ὑψους κατῆλθες» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «'Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: Κυρ. κε' ἐπιστ., «*Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος*» (Ἐφεσ. δ' 1-7). Εὐαγγέλιον Κυρ. ιγ' Λουκᾶ, «"Αρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων» (Λκ. ιη' 18-27). «"Αξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «*Αἴνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Δευτέρα. † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἱθιοπίας) († 380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεός Κύριος*» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Tὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Κανόνες οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Tὴν τιμιωτέραν*»· εἴτα δὲ εἰρημὸς «[*Μεγάλυνον, ψυχή μου...*] *Μυστήριον* *ξένον*»· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «'Ως τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «'Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «'Ο Θεός ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, 30 Νοεμ., «*Είστηκε ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο*» (Ιω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «*Eἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἢ νὺξ ὥρας 15

1. Τρίτη. Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος († 792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. κς' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. α΄ 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

2. Τετάρτη. Ἀββακοὺμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου († 251), Μυρόπης μάρτυρος (δ' αἱ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κς' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. α΄ 18-20, β΄ 8-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

3. Πέμπτη. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος († 1813).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κς' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. γ΄ 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).

4. Παρασκευή. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος († 306), Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ († 760). Σεραφεὶμ Φαναρίου ἰεροῦ. († 1601).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπεριὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὁσίου...» Ἀπολυτίκια, «Βαρβάραν τὴν ἀγίαν», Δόξα, «Ορθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, δικαιοδόκησης παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ δὲν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἀγίων καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Δευτ. ιε'

Ματθ., «΄Ηκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Ἐίς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Όπου ἔορτάξεται ἐπισημότερον ἡ ἄγια Βαρβάρα, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος. Ἐν τῷ ὅρθῳ, Εὐαγγέλιον τῆς ἄγιας, Σαβ. ιζ' ἑβδ. Ματθ., «Ομοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κε' 1-13).

5. Σάββατον.

† Σάββα οσίου τοῦ ἡγιασμένου († 532). Διογένους μάρτυρος.

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 5 Δεκ. §1). Εἰς τὸν ἑσπερινόν, τὰ 3 ἑσπέρια προσόμοια εἰς 6, Δόξα, «Τὸ κατ' εἰκόνα, τηρήσας», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἥχου «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόαῖς», εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ὅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὅρθον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Πολλοῖς συνεχόμενος» καὶ ὁ τοῦ οσίου καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– τοῦ οσίου, Σαβ. ιζ' ἑβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2). Εὐαγγέλιον δομοίως, Πέμ. δ' ἑβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «Ἐίς μνημόσυνον».

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (Ι' ΛΟΥΚΑ).

† Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ († 330). Ἡχος α', ἔωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., 6 Δεκεμβρ. §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόαῖς»· κοντάκιον «Ως ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 4 «Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Τεραρχῶν τὴν καλλονήν», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «”Ανθρωπε τοῦ Θεοῦ”, Καὶ νῦν, προεόρτιον «’Ανύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Κανόνα πίστεως», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσουνητικόν. Μετὰ τὸν ν’ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου «Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν», τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, τὰ τριαδικὰ «”Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α’ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβροήλ», καὶ τῆς β’ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· εἴτα τὸ κάθισμα τοῦ ἀγίου «Τῶν πιστῶν προϊστασαι», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Προστάτης θερμότατος», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Ταχὺ δέξαι, δέσποινα». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (δ’) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ β’ τοῦ ἰεράρχου «’Απόρω γλώττῃ καὶ χείλεσιν» (ώς ὅμοιχος)· ἀπὸ γ’ φδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον τοῦ ἰεράρχου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ’ ε’ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ ἰεράρχου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλινον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «”Ἄγιος Κύριος” κ.λπ., τὸ δ’ ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστραψαντες», τοῦ ἰεράρχου «Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα», «Μεγάλως σε ἐδόξασε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Σοφίαν ἐνυπόστατον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἰεράρχου 4 «Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ δούλου αὐτοῦ», «Οἱ ἵερες σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ δούλοι σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τοῦ ἰεράρχου «Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι

ἀσμάτων», Καὶ νῦν, «Ὕπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὠδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ ἄγίου].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Κανόγα πίστεως» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἰεράρχου, Δεκ. 6, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε» (Ἐβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι' Λουκᾶ, «Ἡν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν» (Λκ. ιγ' 10-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

7. Δευτέρα. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων († 397). Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 27-44).

8. Τρίτη. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἀννης, Παταπίου ὁσίου (ἡ' αἱ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 12-19).

9. Τετάρτη. Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἴ. ναοῦ τοῦ ἄγ. Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐօρτάσιμος οὖσα, ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Εἰς τὸν ὅρθρον (ἀνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἴτα τὸ τῆς β' στιχολ. «Ἄδαμ, ἀνακαινίσθητι» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄναβόησον, Δανιήλ»· καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον τῆς ἁγίας «Ἐορτάζει σήμερον»· Ἀπόστολος –μετὰ

προκειμένου τῆς 4ης Δεκ.- τῆς ἀγίας, 23 Σεπτ., «Ἀβραὰμ δύο νιόντες ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον ὅμοίως, Σαβ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21). κοινωνικὸν «Ἄγαλλιάσθε, δίκαιοι».

10. Πέμπτη. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἰ.), Ερμογένους, Εύγραφου μαρτύρων.

΄Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ζ' 17-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 28-33).

11. Παρασκευή. Δανιὴλ ὁσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου († 980).

΄Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Τιμ. α' 1-2, 8-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 37-κβ' 8).

12. Σάββατον. † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ († 348). Ἰωάννου ὁσίου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν († 1333).

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναῖῳ» (Τ.Μ.Ε., 12 Δεκ. §1). Τὸ ἀπολυτίκιον «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαρθιῆλ». Εὐαγγέλιον ὅρθρον: τοῦ ἰεράρχου, Νοεμ. 13, «΄Αμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (΄Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) καὶ ὁ τοῦ ἰεράρχου. Καταβασίαι οἱ είρημοι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προσιώνιον Λόγον». Άπόστολος: τοῦ ἰεράρχου, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (΄Εφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, Νοεμβρίου 13, «΄Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (΄Ιω. ι' 9-16). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ). «Τῶν ἀγίων Προοπατόρων». Εὔστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.). Λουκίας μάρτυρος († 304). Ἡχος β' ἔωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ προοπατόρων §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Άπολυτίκιον «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης»· κοντάκιον «Τῷ πόθῳ Χριστοῦ».

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ζήτει μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΠΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τῶν προπατόρων 4, Δόξα, «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Οτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτικὸν «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν»· ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου· ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῶν προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοί «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ξωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τῶν προπατόρων «Πατέρων μνήμην σήμερον», «Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἄγνὴ παρθένε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 3 εἰς 4 – μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν προπατόρων «Δεῦτε ἄπαντες

πιστῶς», Καὶ νῦν, «‘Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ὥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ώδῆς τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «“Οτε κατῆλθες», «Ἐν πίστει τούς προπάτορας», καὶ τοῦ ὄντος τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων Ἀπόστολος: προεόρτιος, Κυρ. κθ' ἐπιστ., «“Οταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κολ. γ' 4-11). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια' Λουκᾶ, «“Ανθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον» (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «“Ἄξιον ἔστιν». «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φᾶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

14. Δευτέρα. Θύρου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κν' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 11-21).

15. Τρίτη. Ἐλευθερίου ἵεροι μάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἱ.).

«Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ὄντος ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν» (Τ.Μ.Ε., 15 Δεκ. §1), ἢ τοι μετὰ Παρακλητικῆς, ἀνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ ἀνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὅρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος: τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκ., «Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον» (Β' Τιμ. α' 8-18). Εὐαγγέλιον: ὁδοίως, Σαβ. α' ἑβδ. νηστ., «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι» (Μρ. β' 23-γ' 5). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἄγιον Ἐλευθέριον ναοὺς ἡ ἐօρτασμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς ἐξ ἴδιαυτέρας φυλλάδος, συμφώνως μὲ τὴν ἐν αὐτῇ τυπικὴν διάταξιν.

16. Τετάρτη. Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσσης († 894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἰεροσολύμων († 634).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. δ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. π' 30-34).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραιόροντας τὸν ἄγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ ἔօρτάσμιος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς· ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

17. Πέμπτη. Δανυὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἄξαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ († 1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Απόστολος: προφήτου, Κυριακῆς ἀγ. Πάντων (Ἐθρ. ια' 33-β' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 10-15).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραιόροντας τὸν ἄγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἡ ἔօρτάσμιος αὐτοῦ ἀκολουθία, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἵεράρχου, ἀ ξήτει Νοεμβρίου 13ῃ. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν νέων καταλιμπάνεται.

18. Παρασκευή. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων († 287).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Τιτ. α' 15-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 33-41).

19. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Βονιφατίου μάρτυρος († 290). Ἅρεως († 308), Εύτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Προψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἄγίου Ἰγνατίου (πρβλ. T.M.E., διατάξεις 20ῆς Δεκεμβρίου §§2-3).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» προσόμοια τοῦ ἄγίου Ἰγνατίου 3 καὶ τοῦ ὁμοίου Βονιφατίου ἔτερα 3, Δόξα, «Θεοφόρε Ἰγνάτιε», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος δὲν γίνεται, ἀλλ' εὐθὺς τὸ «Φῶς ἴλαρόν» (ἀνευ μέλους), τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς (παραλειπομένου τοῦ νεκρωσίμου), Δόξα, τοῦ ἄγ. Ἰγνατίου «Ω τῆς στερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς», Καὶ νῦν, «Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη» (Παρακλητική,

Δευτέρᾳ ἐσπέρας, ἦχος α΄). Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου «Καὶ τρόπων μέτοχος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Καὶ τρόπων μέτοχος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (ἄνευ τῶν δύο νεκρωσίμων εἰς τὴν β' στιχολογίαν). ‘Ο ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου τροπαρίου), ὁ τοῦ ἄγ. Ἰγνατίου «Φαιδρῶς ἔօρτάζοντες» (ἐκ τοῦ ὁποίου ἐν ἑκάστῃ φρῇ λέγονται τὰ 3 πρῶτα τροπάρια καὶ εὐθὺς τὸ θεοτοκίον), καὶ ὁ τοῦ ἀγίου Βονιφατίου «Προοθύμῳ λογισμῷ». Καταβασίαι σήμερον δὲν ψάλλονται. Ἐν τέλει τῆς γ' φρῆς ὁ εἰρμὸς «Οὐτι στεῖρα ἔτεκε» τοῦ κανόνος τοῦ ἄγ. Βονιφατίου· μετὰ τὴν αἵτησιν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἄγ. Βονιφατίου (χῦμα), καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἄγ. Ἰγνατίου «Ἐξ Ἐφάς ἐκλάμψας», Δόξα, τὸ τοῦ ἄγ. Βονιφατίου «Τιμῆσας τὸν Θεόν», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τὸν πάντων ποιητήν». Ἐν τέλει τῆς ζ' φρῆς ὁ εἰρμὸς «Ἐβόησε προτυπῶν» τοῦ κανόνος τοῦ ἄγ. Βονιφατίου· μετὰ τὴν αἵτησιν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἄγ. Ἰγνατίου, καὶ τὸ συναξάριον τῆς 19ης τοῦ μηνός. Εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' φρῆς «Λυτρωτὰ τοῦ παντός» (κανὼν ἄγ. Βονιφατίου)· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' φρῆς «Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς» (κανὼν ἄγ. Βονιφατίου) [καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν】]. Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ ἄγ. Ἰγνατίου «Στίτος ὑπάρχω, ἔλεγες», «Ως τετρωμένος ἔρωτι» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Σοφίαν ἐνυπόστατον» (ζήτει τῇ 13ῃ τοῦ μηνός). [Οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα.] «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς Ὁκτωήχου «Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες», «Τῶν ἀγίων σου τὰ πλήθη», «Πᾶσα πόλις καὶ χώρα» (τὸ νεκρώσιμον καταλιμπάνεται), Δόξα, τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου «Στήλη ἐμψυχος», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοηχον «Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη» (Παρακλητική, Δευτέρᾳ ἐσπέρας, ἦχος α΄). «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ

ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου «*Kai τρόπων μέτοχος*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ δόμογχον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «*Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη (τῶν καθημερινῶν) «*Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι*» κ.τ.λ.. Μετὰ τὴν εἰσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου «*Kai τρόπων μέτοχος*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου τοῦ Σαββάτου– Σαβ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ζήτει τῷ Σαβ. κς' ἐβδ. ἐπιστ., «*Προϊδοῦσα ἡ γραφή*» (Γαλ. γ' 8-12). Εὐαγγέλιον ὅμοίως, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως*» (Λκ. ιγ' 19-29). Κοινωνικὸν «*Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι*» (ἢ «*Εἰς μνημόσυνον*»), καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἄδαμ ἄχρις Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεροραγίας Θεοτόκου· ὅμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἔξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων». Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου († 107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας († 323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου († 1652). Ἡχος γ' ἐωθινὸν σ' (Τ.Μ.Ε., Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περ. β' §§4-6).

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. «*Kai τρόπων μέτοχος*»· κοντάκιον «*Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*» ἀναστάσιμα 4, προεόρτια 3 «*Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ*» κ.λπ. καὶ τῶν πατέρων 3 «*Τὰ τῶν πατέρων σήμερον πιστοί*» κ.λπ., Δόξα, «*Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*», Καὶ νῦν, «*Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἵλαρόν*», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΙΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Χαιρετε, προφῆται τίμοι*», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «*Ίδού καιρὸς ἥγιμκεν*».

ΑΠΙΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*», Καὶ νῦν, «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «*Βολίδες ἀστράπτοντες*», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «*Ἄκουε, οὐρανέ*», καὶ τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστίν*»· ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*».

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «*Θεός Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἔν προεόρτιον κάθισμα [«*Ο κλίνας οὐρανούς*», «*Ἄγαλλοι, ἡ Σιών*» (20ῆς Δεκ.)]. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «*Κύματι θαλάσσης*», μετὰ δὲ τὸν εἰριμὸν ἐκάστης ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», τὰ ἐπόμενα μὲ στίχον «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ*», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοή «*Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ' σ' τὸ προεόρτιον τῆς Κυριακῆς κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, τὸ συναξάριον τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰριμοὶ «*Χριστὸς γεννάται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ σ' ἀναστάσιμον «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*»*, τὸ τῶν πατέρων «*Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι*» καὶ τὸ προεόρτιον «*Εὐφραίνου Βηθλεέμ*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ἄρον σου τὴν φωνὴν*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «*Τῶν νομικῶν*

* Βλέπετε ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὅρθον τῆς Κυρ. 15ῆς Μαρτίου.

διδαγμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὁδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐρανία», «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προσιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς: Ἀπόστολος: Κυρ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «Πίστει παρῷκησεν Ἀβραάμ» (Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ. α' 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ιανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

2. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (T.M.E. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἐως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, δόπον ἐὰν ψαλῇ ἑόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προσιώνιον Λόγον».

21. Δευτέρα. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων († 304).

Θεμιστοκλέους μάρτυρος († 251).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. γ' 5-11, 17-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ι' 1).

22. Τρίτη. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας († 304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μαρτύρων.

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγύκερω. Ἄρχῃ τοῦ χειμῶνος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. δ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

23. Τετάρτη. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (γ' αἰ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ τοι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ε' 11-ς' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

24. Πέμπτη. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος († 262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαιϊκοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Ἄρχων ἐξ Ἰούδα» (μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ). Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτὲ» (ἄπαξ), ἡ ἐκτενὴς (ώς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν), ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ τῆς γ' καὶ τῆς σ' ὥδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν εἰς τὸ «Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρημὸς τῆς η' ὥδης «Τὸν ἐν καμίνῳ». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὥδης «Ἀνάρχου γεννήτορος» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». εἰς τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἰνους, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ: «Σοὶ δόξα πρόπειρι» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα: εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἄπαντα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ: «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτὲ» καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὁραι (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρ., περίπτωσις α' §§2-5). Εἰς τὴν α' ὁραν «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», [«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεὺς οὐρανίε»,] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὁραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσαμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὁρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ώς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (ἀλλὰ τὰ ἰδιόμελα ψάλλονται ἄπαξ ἔκαστον). Ἐνῷ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῶν ὁρῶν, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελάνιον) θυμιᾶ τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατέζιον).

Ωρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὁρας ὁ α' χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἴστάμε-

νος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἰδιόμελον «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου», ὡς εἴθισται· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλὰξ κατὰ στίχον, μεθ' ὅ τι Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εύχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] λέγεται εὐθὺς ὁ (μικρὸς) ἀπόλυτος. Ἐν συνεχείᾳ

‘Ο μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἱερῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«Ἐύλογημένη», ὁ προοιμιακός, ὁ μεγάλη συναπτή.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἱερῆς 4 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ» α.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Αὔγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ εὐθὺς τὰ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης», τοῦ δόποιον τὸ ἀκροτελεύτιον «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ον) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ δόποιον «Μάγους ὁδηγήσας» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ηβ' (92ον) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «Προσέθετο Κύριος», μεθ' ὅ «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Οὐι ἄγιος εἰ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος: τοῦ ἐσπερινοῦ, Σαβ. α' ἐβδ. νηστ., «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» (Ἐβρ. α' 1-12). Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «Ἐξῆλθε δόγμα» (Λκ. β' 1-20).

Καθεξῆς ὁ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως τὸ «Ἐπί σοι χαίρε». Κοινωνικὸν «Αίνεῖτε»· «Εἰδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυτος «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν».

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΉΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παραλειπομένων τῶν Δόξα, Καὶ νῦν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ἰδιομέλων) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ στίχου τοῦ ἐσπερινοῦ «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., ἀνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «Ἐύφρανθητι, Ἱερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παράκησας», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» τοίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἄνείτε τὸ ὄνομα Κυρίου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἑκάστης ὡδῆς τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν» χῦμα· ἀφ' σ' ὡδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἐσωσε λαόν»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν), ψάλλονται οἱ εἰρημοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἴτα οἱ δύο εἰρημοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Τὸ ἔξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αὖνους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἔωσφόρου ἐγέννησά σε· ὅμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἴερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐκ παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν».·

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, 25 Δεκ., «Οτε ἥλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4-7).· Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, 25 Δεκ., «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ξένον». Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούϊα».· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» ἄπαξ.· Απόλυτις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἔως τῆς 4ης Ιανουαρίου (2021) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Σάββατον. † Ἡ σύναξις τῆς Ύπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ἰερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ († 840).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν 25ης Δεκ., §§ 9-11, καὶ ὑποσημ. 5).

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸν προοιμιακὸν δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου· τὰ 4 ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»· μετὰ τὴν εἶσοδον κ.λπ., τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «Παράδοξον μυστήριον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον»· ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (τρίς)· ἀπόλυτις ὡς χθές. — Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἄπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ὀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου· τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἵδωμεν, πιστοί», «Τί θαυμάζεις, Μαριάμ» ἐκ δευτέρου· δ' ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτῶν ὡς χθές· ἀπὸ γ' ὁδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον» καὶ τὸ μεσφύδιον κάθισμα τῆς 25ης Δεκ. «Ἀγαλλιασθω οὐρανός»· ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον «Ο πρὸ ἔωσφόρου ἐκλάμψας» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸ συνα-

ξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ μόνον τοῦ ἰαμβικοῦ κανόνος «Ἐσωσε λαόν»· ἀντὶ τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλονται οἱ εἰρημοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς χθές, καὶ εἶτα «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Ἐξαποστειλάριον καὶ αὖνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς χθές· ἀντὶ τοισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, σ' ὥρας μεγ. Παρασκευῆς, «Ο ἄγιαζων καὶ οἱ ἄγιαζόμενοι» (Ἐφρ. β' 11-18). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, θ' ὥρας Χριστουγέννων, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Ἀπόλυτης ἡ τῆς ἑορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον ἔως τῆς 30ῆς Δεκ. τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῇ μὲν 27ῃ καὶ 29ῃ ὁ α' κανών, τῇ δὲ 28ῃ καὶ 30ῇ ὁ β'. Καταβασίαι, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, «Ἐσωσε λαόν».

2. Ἐως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μὲ εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

3. Ἐως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυτης «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

4. *Eἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).*

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. «Ιωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου († 34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ († 840). Ἡχος δ', ἔωθινὸν ζ'

Τ.Μ.Ε., 25η Δεκεμβρίου §§37-39. Τοὺς ὕμνους τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAEA*» ἀναστάσιμα 4, τῶν θεοπατόρων 3 καὶ τοῦ ὁγίου Στεφάνου ἔτερα 3, Δόξα, «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*», Καὶ νῦν, «*Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φᾶς ἥλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὁγίου Στεφάνου «*Πρῶτος ἐν μάρτυσιν*», Καὶ νῦν, «*Χορεύουσιν ἄγγελοι*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ἐναγγελίζουν Ἱωσήφ*», Δόξα, τοῦ ὁγίου Στεφάνου «*Βασίλειον διάδημα*», Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...*

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν μεθέορτον (27 Δεκ.) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν, ὁ τοῦ μνήστορος «*Χριστοῦ θεράπον μακάριε*» καὶ ὁ τοῦ πρωτομάρτυρος. Ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα «*Πατρός ὡς ἀληθῶς*», Δόξα, τοῦ πρωτομάρτυρος «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς «*Χορός τῶν προφητῶν*· ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον*» μετὰ τοῦ οἶκου αὐτοῦ (Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα), τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἐσωσε λαόν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...]* Ι Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Οτι ἥραν τὸν Κύριον*», τῶν θεοπατόρων «*Σὺν Ἱακώβῳ μέλψωμεν*», τοῦ πρωτομάρτυρος «*Ο πλήρης θείας χά-*

ριτος» καὶ τὸ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἑορτῆς «‘Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ πρωτομάρτυρος ἰδιόμελα 4 «Ἀθλοφορικὸν στέφανον» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Ἐίς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄγκατα αὐτοῦ», «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερεόμα», Δόξα, «Αἷμα καὶ πῦρ», Καὶ νῦν, «Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν (ώς εἰς τὸ Μηναῖον 25 Δεκ.) [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ μνήστορος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου Ιωσήφ», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον ἀποστολικόν (μηνολόγιον Δεκ. 27). Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ., «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρᾶξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· ἀλληλουιάριον τὸ εἰδικὸν τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φᾶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

28. Δευτέρα. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων († 302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. π' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. π' 7-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 46-52).

29. Τρίτη. Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης π' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. θ' 8-23).

Εὐαγγέλιον: νηπίων, θ' ὥρας Χριστουγέννων (Μτθ. β' 13-23).

30. Τετάρτη. Ἀνυσίας ὁ σιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ († 285-305). Φιλεταίρου μάρτυρος († 351), Λέοντος ὁ σίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεών ὁ σιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρονάβῳ († 1812).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τετ. π' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 22-26).

31. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁ σίας τῆς Ῥωμαίας († 449), Ζωτικοῦ ὁρφανοτρόφου (δ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (25 Δεκεμβρίου) μετὰ τῶν ἔξης διαφορῶν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων γίνεται εἰσοδος, «Φῶς Ἰλαφόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγγώσματα καταλιμπάνονται· ὥσαύτως καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*H γέννησίς σου, Χριστέ*» γ'. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ὅρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὔτε Εὐαγγέλιον· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ᾧδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «*Ἄγαλλιάσθω οὐρανὸς*» δίς· ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ᾧδη ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλοιαρίον τὰ τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λ ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 35-ια' 7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 27-33). Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «*Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον*»· κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούϊα*»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν τὸ φῶς τὸ τροπάριον* «*H γέννησίς σου, Χριστέ*»· ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.